

■ همکاران این شماره: مهندس محمد کاظم عمید، مهندس حمیده تشکری، مهندس احسان سلطانی، مهسا دربندسری، رمضان رزم، مسعود سجودی

■ طراحی و صفحه آرایی: فاطمه قیاسوند

■ بخش اشتراک: مریم گرامی فهیم

■ امور آگهی: زهر احفنی

■ صاحب امتیاز: انجمن صنایع نساجی ایران

■ مدیر مسئول: محمد مهدی رئیس زاده

■ سردبیر: مهندس سید شجاع الدین امامی رؤف

■ مدیر اجرایی: فاطمه قیاسوند

■ شورای سیاست گذاری: مهندس محمد مروج حسینی، دکتر علیمردان شیبانی، دکتر حسن کاردان، مهندس رضا حمیدی، دکتر محمد علی عامری، دکتر هوشنگ نصر تی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فنیای نساجی

ماهنامه انجمن صنایع نساجی ایران

سال سوم - شماره ۱۷ - اردیبهشت ۱۳۹۵

■ مقالات و اخبار و مطالب خود را جهت درج در مجله به آدرس دفتر ماهنامه ارسال فرمایید.

■ دنیای نساجی در ویرایش و اصلاح مقالات و مطالب ارسالی آزاد می باشد.

■ دیدگاهها و نظرات چاپ شده در مجله لزوما دیدگاه دنیای نساجی نمی باشد.

www.aiti.ir
www.nasajinews.com
info@aiti.org.ir

اخبار انجمن

برگزینی نشست کمیته مدیران و اعضای هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران در محل سالن اجتماعات هتل پارس تهران برگزار شد.

۲۵ اخبار انجمن

گزارش

فروش ماشین؛ ستاره‌ای در صنعت نساجی

گزارش از برگزاری نمایشگاه ماشین‌های صنعتی در محل سالن اجتماعات هتل پارس تهران.

۱۳ گزارش

پرونده

تیر قاچاقی بر کمر صنایع نساجی و پوشاک

تیر قاچاقی بر کمر صنایع نساجی و پوشاک، موضوعی است که در این شماره به آن پرداخته شده است.

۹ پرونده

دیدگاه

قایم‌چیان بر روی اسکیت، تولیدکنندگان در برند

در این دیدگاه به چالش‌های تولیدکنندگان در برند در بازار رقابتی جهانی پرداخته شده است.

۵ دیدگاه

اقتصاد کلان

تجارت خارجی ایران در سال ۲۰۱۴ میلادی

در سال ۲۰۱۴ میلادی، تجارت خارجی ایران با رشدی قابل توجه همراه بود.

۶۱ اقتصاد کلان

تاروپود

نساجی و قوانین تجاری

این بخش به بررسی قوانین تجاری مرتبط با صنعت نساجی می‌پردازد.

۵۷ تاروپود

بین الملل

ایران و سویس به امید روزهای پر بار تجاری و اقتصادی

ایران و سویس به امید روزهای پر بار تجاری و اقتصادی، موضوعی است که در این شماره به آن پرداخته شده است.

۵۳ بین الملل

دنیای نساجی

افتتاح نخستین ماشینگاه صنعتی دنیای نساجی ایران با حضور وزیر صنعت

افتتاح نخستین ماشینگاه صنعتی دنیای نساجی ایران با حضور وزیر صنعت، موضوعی است که در این شماره به آن پرداخته شده است.

۳۳ دنیای نساجی

*محمد
مروج حسینی

تعدیل نیروی انسانی در صورت تداوم رکود فعلی

سرمایه‌گذاران، سرمایه خود را در بانک سپرده‌گذاری و بدون دردسر، سود دریافت کنند و هیچ جذابیتی در تولید وجود ندارد که سرمایه‌گذار ریسک آن را بپذیرد و سرمایه‌گذاری کند. اجرائی شدن اصلاحیه قانون مالیات‌ها اولین شکل واحدهای نساجی در شروع سال جدید بود که منجر به تعطیلی ناخواسته برخی واحدها و بیکاری کارگران آن‌ها شد. این قانون یک طرفه و بدون مشورت گرفتن با افراد مرتبط تهیه شده و تردیدی نداریم که دولت مجبور به تغییر این قانون خواهد شد. طبق این قانون، ممیز مالیاتی می‌تواند دستور زندانی شدن مؤدی مالیاتی را صادر کند در حالی که برای صدور حکم زندان باید دادگاه تشکیل شود نه اینکه با تصمیم یک ممیز، این اتفاق بیفتد و شک نکنید که در صورت اجرای این قانون، کارخانه‌های تولیدی بیشتری به طور ناخواسته تعطیل خواهند شد.

*رئیس هیأت‌مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

*محمد مهدی
رئیس‌زاده

را اعلام نمی‌کنند، زیرا این کار باعث می‌شود تا بدهکاران به این واحدها، بدهی خود را به آن‌ها نپردازند. بسیاری از واحدهای تولیدی با تعدیل نیروی کار مواجه شده‌اند، اما سعی می‌کنند کارخانه را باز نگه دارند و چراغشان روشن باشد، هر چند تولیدی نداشته باشند تا از این طریق، عنوان تعطیل به آن‌ها اتلاق نشود. معمولاً تعدیل نیرو در ابتدای هر سال اتفاق می‌افتد و پیش‌بینی ما این است که امسال تعدیل بیشتری در این بخش در کارخانه‌ها داشته باشیم و سال سخت‌تری پیش روی صنعتگران خواهد بود، زیرا رکود موجود به یک رکود مزمن تبدیل می‌شود و همین مسئله وضعیت صنایع را وخیم‌تر می‌کند. اگر چه در حال حاضر دولت تلاش می‌کند تا تورم را تک رقمی کند که کنترل تورم، کار آسان‌تری نسبت به برطرف کردن رکود است اما تشدید رکود باعث تعطیلی کارخانه‌ها خواهد شد. متأسفانه در شرایط فعلی بهترین کار این است که

متأسفانه علی‌رغم بحث‌های مطرح شده مبنی بر گشایش‌های صورت گرفته در زمینه ال سی و سوئیفت و تأثیر آن بر بخش صنعت، تاکنون گشایشی در این زمینه اتفاق نیفتاده و گشایش اعتباری صورت نگرفته است. در واقع بانک‌های کارگزار هنوز مشخص نشده‌اند و بانک‌هایی که تولیدکنندگان با آن‌ها کار می‌کنند، باید بانک‌های کارگزار خود را مشخص کنند و این در حالی است که به دلیل جرایمی که در شرایط تحریم برای بانک‌های اروپایی وضع شده بود، در حال حاضر بانک‌های خارجی جرأت همکاری با طرف‌های ایرانی را ندارند. شرایط تولید را برای سال جاری بدتر از سال گذشته پیش‌بینی می‌کنیم در حال حاضر بیش از سی درصد ظرفیت واحدهای تولیدی در صنعت نساجی فعال است و امسال تعدادی از کارخانه‌های این صنعت تعطیل شده‌اند که البته این کارخانه‌ها به طور رسمی تعطیلی خود

اقتصاد مقاومتی الگوی پیشرفت ملی

موفق عمل کند که مجلس هم در رفع موانع در این عرصه با جدیت و آگاهی کافی اقدام کند. در حال حاضر در بسیاری از حوزه‌های اقتصادی، قوانین کهنه و دست و پاگیر مانع از آن می‌شود تا بخش خصوصی واقعی بتواند در کنار دولت اقدام به تقویت و توسعه اقتصاد ملی کند. تا آنجا که در حد اختیارات و مسئولیت‌های بخش خصوصی بوده فعالان این بخش در همکاری با دولت به شناسایی بسیاری از موانع نیل به اقتصاد مقاومتی و از جمله قوانین ناقص و انسدادکننده مبادرت کرده‌اند و اینک بر عهده نمایندگان مجلس است تا در رفع، تصحیح یا تقنین قوانین موردنیاز و اثرگذار در عرصه اقتصاد مقاومتی اقدام کنند. از سوی دیگر، رشد و پویایی اقتصاد مقاومتی نیازمند فضای سالم برای اقدام و عمل است. بدون تردید وجود فسادها، امتیازات و رانت‌های اقتصادی از جمله عمده‌ترین موانع است.

*دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران

ملی را نیز ترسیم می‌کند که در آن تمامی بخش‌های حکومت در کنار آحاد جامعه در قبال توسعه و رونق آن مسئولیت داشته و در هر عرصه آن سهیم و اثرگذار هستند. از این رو، دستیابی به اهداف اقتصاد مقاومتی تنها بر عهده دولت نیست، هر چند در بخش اجرائی، بیشترین مسئولیت را متوجه این نهاد می‌کند اما وظایف و مسئولیت‌های قوای مقننه و قضاییه نیز در این فرآیند حائز اهمیت است. تبیین شیوه‌نامه‌ها و اتخاذ سیاست‌های کلان اقتصادی مبتنی بر شاخصه‌های اقتصاد مقاومتی بر عهده دولت است. اگر در این زمینه‌ها برنامه‌های کلان تدوین و سیاست‌های اقتصاد مقاومتی به طور درازمدت تبیین شود، عرصه‌های گوناگون اقتصادی به منظور دستیابی به اهداف اقتصاد مقاومتی برای سایر بخش‌ها و فعالان اقتصادی مهیا می‌شود و مردم و بخش خصوصی هم بهتر و با انگیزه بیشتری می‌توانند در این فرآیند ملی فعالیت کرده و اثرگذار باشند. اما دولت زمانی می‌تواند در اتخاذ سیاست‌ها و تدوین برنامه‌های اقتصاد مقاومتی

موضوع اقتصاد مقاومتی، دامنه گسترده‌ای از برنامه‌ها و اقدامات عمیق، راهبردی و پایدار را دربرمی‌گیرد که انجام اصولی و پیگیر آنها در نهایت منجر به شکل‌گیری گونه‌ای از اقتصاد مقاوم می‌شود که در عین پویایی و چابکی در برابر چالش‌ها و نوسانات گوناگون قدرت اثرگذاری و انعطاف‌پذیری بالایی خواهد داشت. خوداتکایی، رشد مداوم و پایدار، اشتغالزایی، ایجاد ثروت و سرمایه ملی و در نهایت درونزایی و برونگرایی از جمله مهم‌ترین شاخصه‌های این نوع اقتصاد است که با عنوان «اقتصاد مقاومتی» از سوی رهبر معظم انقلاب صورت بندی شده است. توجه به الگوهای رشد بومی در کنار تکیه بر فرصت‌ها و ظرفیت‌های عظیم داخلی می‌تواند راهگشای نیل به اهداف تبیین شده در فرآیند اقتصاد مقاومتی قلمداد شود. اتفاقی که در کنار رشد تولید ناخالص داخلی به توسعه همه جانبه و موزون نیز منجر می‌شود. اقتصاد مقاومتی نه تنها می‌تواند اقتصاد کشور را در مقابل نوسانات اقتصاد جهانی بیمه کند، بلکه الگویی از پیشرفت

*علیمردان
شیبانی

شیوه‌نامه جدید فروش محصولات پتروشیمی در بورس کالا و اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم

قانون مالیات بر ارزش افزوده از حلقه ابتدایی یعنی تولیدکنندگان و صنعتگران موجب فشار بیش از حد به واحدهای تولیدی و تعطیلی آنان خواهد شد.

انجمن صنایع نساجی ایران هم بر این باور است که اجرای این قانون برای تولید و صنعت بسیار مفید خواهد بود اما به شرطی که برای همه زنجیره تولید یعنی تولیدکننده و توزیع‌کننده و مصرف‌کننده اجرا شود و چنانچه با هر ملاحظه‌ای بخشی از این زنجیره درگیر نباشند اجرای این قانون بی اثر خواهد بود.

اجرای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم از ابتدای سال ۹۵ نیازمند اطلاع‌رسانی بهتر و آموزش‌های مرتبط می‌باشد می‌بود وای کاش که دولت قبل از اجرای قانون زنجیره تولید و توزیع و فروش و حتی مصرف‌کننده را با این قانون آشنا می‌کرد و در گام بعدی نسبت به اجرای قانون اقدام می‌کرد چرا که هم اکنون بسیاری از صنعتگران و مشتریان آنان در بازار از وجود این قانون و تکالیف و جرایم آن بی اطلاع هستند و بدون تردید اصرار دولت به اجرای ناقص این قانون در شرایط رکود فعلی نتیجه‌ای جز تعطیلی واحدها و بیکاری ناخواسته ده‌ها هزار کارگر نخواهد داشت.

البته انجمن صنایع نساجی پیگیر موضوع است و در خواست برگزاری نشست‌هایی را در این خصوص پیگیری می‌کند که امیدواریم به نتیجه برسد.

*نائب رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

نیابورد و حالت تعادلی در بازار مواد پتروشیمی بوجود آورد یک مرتبه دچار تلاطمی اینچنینی می‌گردد.

اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم از نظر بنده بسیار متریقی و هوشمندانه است و یکی از متریقی‌ترین قوانین محسوب می‌شود اما متأسفانه به دلیل عدم آگاهی همه اقدشار و اطلاع‌رسانی ناکافی و نحوه اجرای کنونی آن باز هم این تولیدکننده واقعی است که بار سنگینی آن را همانند مالیات بر ارزش افزوده بر دوش خواهد کشید.

زمانیکه خریداران به ما مراجعه می‌کنند به محض اینکه متوجه شوند قصد صادر کردن فاکتور برای آنها را داریم بلافاصله از خرید خود منصرف می‌شوند. چرا که مایل به ثبت نامشان در دفتر و پیگیری‌های مالیاتی نیستند و به سمت و سوی کالاهای وارداتی قاچاق می‌روند آنهم نه بدین علت که این کالاها کیفیت بالا یا قیمت پایین‌تری دارند. بلکه به این خاطر که فاکتوری صادر نمی‌شود و نام خریدار در هیچ دفتری ثبت نمی‌شود و به تبع آن مالیاتی هم پرداخت نمی‌شود. لذا تولیدکننده می‌ماند و مشکل فروش کالا و مالیات پرداختی که باز هم به حلقه انتهایی این زنجیره منتقل نشده است.

مسئولین قطعا در این راستا با تدبیر و درایت و مشاوره با صاحبان صنایع و دریافت پیشنهادات سازنده صنعتگران با تجربه و فعال، به تقویت این قانون مالیات می‌پردازند و تصمیمات لازم را اتخاذ خواهند کرد اما بنظر می‌رسد اصرار بر اجرای این قانون همانند

متأسفانه پس از اینکه تلاش‌های قبلی برای خروج عرضه محصولات پتروشیمی از بورس کالا ناموفق ماند؛ در آغاز سال جدید شاهد تغییر شیوه‌نامه اجرایی عرضه محصولات در بورس کالا هستیم و این شیوه‌نامه به نفع صنایع پایین دستی نخواهد بود؛ چرا که امکان حضور تولیدکنندگان کوچک و متوسط در کنار تولیدکنندگانی که از سهمیه سالیانه بسیار بالایی برخوردارند در بورس وجود نخواهد داشت و به نظر می‌رسد در این راستا واحدهای تولیدکننده کوچک و متوسط، بیشتر از سایرین متضرر شوند.

من هر چه فکر کردم متوجه نشدم دلیل تغییر امکان ورود با سهمیه ۱/۱۲ در هر ماه به سهمیه کل سالیانه چه نفعی و چه امکان بهتری در اختیار مصرف‌کنندگان واقعی این مواد می‌گذارد.

مشکل دیگری که بدلیل این شیوه‌نامه جلو روی مصرف‌کنندگان واقعی قرار می‌گیرد عدم امکان تامین ۱۰ درصدوجه اولیه برای ورود در بورس برای حجم سالیانه می‌باشد و مسلماً با ادامه این وضع شاهد فعالیت مجدد دلان و واسطه‌های ویژه خواهیم بود.

مسئله در شرایط رکود کنونی که به همت دولتمردان و صنعتگران واقعی و دلسوز اولین قدم‌های خروج از آن برداشته شده است منطقی به نظر نمی‌رسد که چنین نقدینگی لازم در واحدها وجود داشته باشد.

چطور روشی که در سالهای گذشته اجرایی شد و کوچکترین مشکلی هم برای هیچکس پیش

*جمشید
بصری طهرانی

ایجاد انگیزه تولید، تنها راه حل مشکلات

همه ما از اوضاع اقتصادی کشور آگاهیم. آمارها نشان می‌دهد که بدهی دولت چه رقم سرسام آور و عجیبی شده و چقدر بیکار بی‌سواد و با سواد و دانش‌گرفته بیکار در کشور داریم؟ همگی به نواقص قانون کار واقف هستیم و متأسفانه قوانین مزاحم و ضدتولید در کشور به وفور دیده می‌شود. با رکودی که در این سالها در اقتصاد حاکم بوده اکنون شاهد اجرای تبعیض‌آمیز اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم هستیم؛ یعنی هنوز اکثر تولیدکنندگان صنایع نساجی مشکشان با اجرای نادرست قانون مالیات بر ارزش افزوده که صنعت را به رکود رسانده حل نشده، قانون جدیدی وضع می‌شود؛ آنهم قانونی که به راحتی می‌تواند برای صاحبان صنایع در دسر ایجاد کند و تولیدکننده را به زمین بزند. اگر در حال حاضر و سریعاً راه حلی برای وضع موجود نیابیم متأسفانه شاهد فجایع بسیار زیادی خواهیم بود.

تقاضا می‌کنم فراموش نکنیم: سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان که به دنبال عشق به مالکیت و تولید، خود را به هزاران آب و آتش می‌زنند، در صورتی که به عاقبت زندگی توجه کنند که باید همه را بگذارند و بروند و عنایت به این حقیقت داشته باشند که مال، مال اجتماع است نه مال آنها، چنین کار شاقی را برگردن نمی‌گیرند. پس بگذاریم مردم بدین عشق وقت خود را صرف ترقی و تکامل نمایند، بگذارید تا این انگیزه و عشق بماند و نتیجه‌اش تولیدات زیادتر و فراوانی باشد تا من و شمایی که کمتر کار می‌کنیم از برکت کار آنها زندگی بهتری داشته باشیم. از صاحبان پول و سرمایه نهراسیم، صاحبان زر (سرمایه) و صاحبان زور (مقام) اصالتاً بد نیستند وقتی که ظالم و متجاوز شدند بد می‌شوند. یک آدم فاقد زر و فقیر هم وقتی که در همان محدوده خودش مثلاً به زن و بچه‌هایش ظلم و به حقوقشان تجاوز کند، بد می‌شود. البته وقتی سرمایه‌دار و یا زوردار فاسد و ظالم شد تعفنش بیشتر است و فضای وسیع‌تری را آلوده می‌کند و تعداد زیادتری را می‌آزارد، همانگونه که وقتی فیل بگندد، بوی تعفنش بیش از فساد یک گنجشک اطرافیان را مشتم می‌کند.

«این گندیدن است که بد است نه بزرگ بودن.»

*عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران

داشته باشد، این پاسخ را به فرد سوال‌کننده داد یعنی معلوم بود این برنامه از مدت‌ها قبل برای ترکیه تدوین شده است. وی تأکید داشت باید در این سه مورد موفق عمل کنیم چون اطمینان داریم در حین اجرا بسیاری از مسائل موجود در کشور ترکیه حل خواهد شد. کما اینکه پس مدت کوتاهی شاهد نتایج و دستاوردهای اجرای برنامه‌های وی در کشور ترکیه هستیم.

درست برخلاف کشور ما که سالیان سال و نزدیک به ۳ دهه است که برنامه‌های مختلف توسعه تدوین می‌شوند و مشکلات بخش تولید و صنعت و راهکارهای رفع آنها از جانب ما و خود مسئولین گفته می‌شود ولی در عمل کاری از پیش نبرده ایم.

پژوهشگران اقتصادی و اجتماعی کشور می‌توانند در قالب یک کار تحقیقاتی، به محاسبه هزینه‌هایی که سالانه صرف مقابله با جرایم اجتماعی و اخلاقی، نگهداری از زندانیان و اداره زندان‌ها، هزینه‌های مربوط به نیروی انتظامی و دادگاه‌ها، هزینه‌های انجام‌شده برای مبارزه با قاچاق کالا، هزینه‌های نگهداری بزهکاران در کانون اصلاح و تربیت یا سازمان بهزیستی، هزینه‌های خرید و نصب میلیاردها تن میله‌ها و نرده‌های فلزی که روی دیوارهای جلوی در و پنجره منازل و ادارات در سراسر کشور نصب شده، هزینه‌های دزدگیر منازل و خودروها، بیمه‌های بیکاری، همچنین هزینه‌هایی که برای تربیت نیروی جوان تحصیل‌کرده از مقطع ابتدایی تا دانشگاه صرف شده، و... بپردازند و در طرف دیگر معادله، هزینه‌های ناشی از معافیت‌های مالیاتی، کاهش سهم کارفرمایان از بیمه تأمین اجتماعی و حذف بیمه تکمیلی، معافیت‌های گمرکی برای واردات ملزومات تولید اعم از مواد اولیه، ماشین‌آلات، قطعات و... حذف یا کاهش هزینه‌های انشعابات آب، برق و گاز و... را قرار دهند.

نمی‌دانم در کدام کشور به اندازه کشور ما به سازمان تأمین اجتماعی پول پرداخت می‌شود؟ در کدام کشور در ازای این همه پولی که سازمان مذکور دریافت می‌کند چنین خدماتی کم ارزشی به بیمه‌شده تحویل می‌دهد؟ به دلیل خدمات ضعیف این سازمان، اجباراً کارگران برای زنده ماندن باید بیمه تکمیلی داشته باشند که عملاً به قیمت گزافی برای صنعت و صنعتگر تمام می‌شود.

به یاد دارم در اوایل انقلاب که بنده سمتی در اتاق بازرگانی داشتیم، صادرات فرش دستباف صرفاً در قبال پیمان‌سپاری ارزی انجام می‌گرفت. ولی در همان زمان تعداد قابل‌ملاحظه‌ای از تجار این صنف، قالی ایرانی را به صورت قاچاق صادر می‌کردند و پول آن را به کشور بازنمی‌گرداندند که در پی این اتفاق، سازمانی مسئول شناسایی این افراد شد. در آن زمان من به مسئولین وقت عرض کردم با توجه به این سخت‌گیری‌هایی که انجام می‌دهید، باید به قاچاقچی‌های فرش دستباف دست‌مربزاد و خسته‌نابشید بگوییم چون اگر می‌خواستند بر اساس قوانین موجود عمل کنند، مطمئناً فرشی از ایران به بازارهای خارجی نمی‌رسید و جای خالی فرش ایرانی را در بازار اروپا و حتی آمریکا، فرش‌های چینی، پاکستانی، رومانیایی، روسی و... پر می‌کرد.

البته که سخنان آن روز من مورد سرزنش قرار گرفت ولی چون واقعیت را گفته بودم، ابداً پشیمان نیستم و امروز هم دقیقاً در نقطه مقابل آن زمان، باید از صادرکنندگان مجاز و غیرمجاز کالاهای ترکیه به ایران تشکر کنم که با اقدامات موزیانه‌ای که برای پر کردن بازار کشور با انواع کالاهای نساجی و پوشاک خود انجام دادند، به نوعی مسئولان مملکت را بیدار کردند تا برای نجات باقیمانده صنعت نساجی و پوشاک کشور اقدامی انجام دهند.

به یاد دارم زمانی که آقای تورگوت اوزال رییس جمهور فقید ترکیه به ایران آمده بود، در جلسه‌ای در اتاق بازرگانی زمانی که یکی از حضار از او در مورد برنامه‌هایش برای آینده ترکیه سوال کرد، این مرد بدون لحظه‌ای تأمل گفت: من سه برنامه برای ترکیه در نظر گرفته‌ام که با تمام توان از آنها حمایت می‌کنم: (۱) حمایت از صنایع گردشگری و توسعه آن در تمام سطوح (۲) تقویت صنایع اتومبیل‌سازی (۳) فراهم ساختن بستر مناسب برای توسعه صنایع نساجی و پوشاک.

او معتقد بود اگر این سه صنعت بتواند سرپا بایستند، علاوه بر اشتغال‌زایی و سودآوری بالا می‌تواند اقتصاد ترکیه را زیر و رو کرده و به سمت توسعه و پیشرفت رهنمون کنند. جالب اینکه او بدون اینکه تأمل و درنگی

دیدگاه

قاچاقچیان بر روی اسکیت، تولید کنندگان در بند

مردم است. پارامتر دیگر، موضوع تحریم است که در حال حاضر آثار آن بیش از هر زمان دیگری بر اقتصاد کشور نمایان است. عامل دیگر، کاهش شدید قیمت نفت و در پی آن کاهش درآمدهای دولت است. موضوع توافق و انتظار اجرای برجام نیز بر بازار تاثیر گذاشته است. اما مهم‌ترین عامل، عملکرد ضد تولید بانک‌های کشور است که برای اقتصاد کشورمان بیش از اندازه مخرب است. زیرا بانک‌ها حتی مقررات بانک مرکزی را هم رعایت نمی‌کنند و نرخ سود ۲۰ تا ۲۲ درصد بانک مرکزی را به عده‌ای بالای ۲۵ درصد پرداخت می‌نمایند. بنابراین طبیعی است که نقدینگی به سوی این بخش جذب می‌شود. درست در این زمان که بانک‌ها تنها به فکر سود خود هستند، خواسته یا ناخواسته تیشه به ریشه اقتصاد کشور

حسن نیلفروش زاده - عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران - در ارتباط با رکود حاکم بر بازار کشورمان می‌گوید: شرایط حاکم بر بازار ایران بسیار غیر طبیعی است و کلمه «رکود» نمی‌تواند عمق وخامت وضع موجود را بیان کند و برای بیان این وضع باید از لغتی دیگر استفاده شود. پیش از این نیز کشور ما سابقه قرار گرفتن در رکود را داشته است. اما به صورت کوتاه مدت بوده است و بلافاصله آن را پشت سر گذاشته و به حالت طبیعی و رونق بازگشته است.

■ علت این رکود را در چه می‌دانید؟

پارامترهای مختلفی در رکود موثر است، یکی از این پارامترها قدرت خرید پایین

می‌رند. جای خالی این نقدینگی را در بازار بر گه‌ای به نام چک گرفته است که آمار برگشت آن به مرز ۵۰ درصد رسیده است. متاسفانه بانک‌ها به‌عنوان یک بنگاه اقتصادی وارد حوزه‌هایی از اقتصاد شده‌اند که هیچ ارتباطی با آن بخش‌ها ندارند و در اموری فعالیت می‌کنند که با شرح وظایف بانک در تضاد است. حتی بعضاً از منابعی به گوش می‌رسد که بانک‌ها وارد حوزه قاچاق نیز شده‌اند.

■ راه‌های برون‌رفت از این وضعیت را چه می‌دانید؟

راهکارهای برون‌رفت از این بحران علاوه بر ایجاد یک آرامش و نظم سیاسی، اتخاذ تصمیمات سنجیده، موثر و قاطع از سوی مدیران ارشد دولتی است که بتوانند نقدینگی را در کشور به تعادل برسانند و رفتار بانک‌ها را اصلاح نمایند.

دولت می‌تواند با کمک ارگانهای ذیربط تصمیم قاطعی را برای نرخ سود سپرده بانک‌ها اتخاذ کند. البته ممکن است این باور بوجود آید که با این تصمیم، این پول از شبکه بانکی خارج شود و خود باعث ایجاد تورم شود. تورم در یک سطح معقول باعث تحریک اقتصاد می‌شود و تحت فشار قرار دادن برای کنترل تورم تا حدی قابل قبول است و بیشتر از آن ممکن است عارضه اقتصادی ایجاد کند، درست مانند وضعیتی که کشور ما بدان دچار شده است. بنابراین در حال حاضر باید با حفظ تورم فعلی به سمت خروج از رکود حرکت کنیم.

به نظر من، دولت باید سود سپرده‌ها را کاهش دهد، آنهم نه در حد یک یا دو درصد، زیرا این مقدار کاهش هیچ اثر مثبتی نخواهد داشت. باید مطابق با نرخ تورمی که بانک مرکزی هر ساله محاسبه و اعلام می‌کند، سود سپرده‌ها نیز به همراه آن کاهش یابد و این موجب می‌شود تا سرمایه به جای آنکه در بخش‌های غیر مولد بلوکه شود به سمت تولید روانه شود. متاسفانه در حال حاضر بانک‌ها سرمایه‌های خود را در پروژه‌های بسیار بزرگ غیر مولد، سرمایه‌گذاری کرده‌اند و عملاً سرمایه‌هایشان در این بخش‌ها بلوکه شده است.

■ رفت و آمدهای هیات‌های خارجی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آیا این تعاملات بر اقتصاد ما موثر است؟

طبیعی است که این کشورها با سفر به کشور ما و دیگر کشورها به دنبال سودآوری برای خود هستند که این یک امر غیر طبیعی نیست. این کشورها می‌دانند

که شرایط فعلی کشور ما گذراست و اطلاعات دقیقی از کشور ما دارند و سفرهایشان با برنامه‌ریزی دقیق انجام می‌شود. اما تا زمانیکه اقتصاد کشور ما سامان پیدا نکند و امنیت اقتصادی در این کشور برقرار نشود نه تنها سرمایه‌گذاران خارجی، بلکه سرمایه‌داران داخلی هم بر روی تولید سرمایه‌گذاری نخواهند کرد. بنابراین در حال حاضر آن‌ها به بازار کشور ما به چشم یک بازار فروش مناسب نگاه می‌کنند.

■ نوسانات نرخ ارز را بر اقتصاد کشور چگونه ارزیابی می‌کنید؟

دلار باید همانند یک کالا قیمت‌گذاری شود و هرچه قیمت دلار را پایین نگه داریم برای تولیدکنندگان خارجی کار ایجاد کرده‌ایم و باعث می‌شویم کالای آن‌ها ارزانتر از کالای داخلی باشد و قاچاق افزایش یابد. بدین معنی که تنها بخشی از قیمت تمام شده کالای داخلی متأثر از نرخ دلار است، درحالی‌که کالای خارجی ۱۰۰ درصد با نرخ دلار ارتباط مستقیم دارد. قیمت دلار باید به‌صورت طبیعی و در بازار بوسیله عرضه و تقاضا کنترل شود، نه اینکه با فشار پایین نگه داشته شود. زیرا در این صورت تولیدکننده داخلی همواره از سوی واردکنندگان تهدید خواهد شد. بنابراین نرخ دلار باید به‌صورت طبیعی پایین نگه داشته شود و اگر قرار باشد دولت با سوبسید نرخ دلار را ثابت نگه دارد بخش‌های دیگر اقتصاد کشور آسیب خواهند دید.

متاسفانه رکود حاکم بر بازار به شدت بر صنعت نساجی و پوشاک تأثیر گذاشته است و گردش سرمایه در این صنعت به شدت طولانی شده است به‌طوری‌که این گردش، در حدود ۱۵ ماه به طول می‌انجامد. وی افزود: هرچند ماشین‌آلات و تجهیزات در صنعت نساجی کشور ما بروز نیستند و در چند سال اخیر سرمایه‌گذاری در این صنعت بسیار اندک بوده است. اما واقعیت این است که این صنعت در کشور ما پتانسیل بسیار بالایی دارد و اگر اندکی شرایط اقتصادی کشور طبیعی باشد، صنعتگران این بخش به‌راحتی می‌توانند با دیگر کشورها رقابت کنند.

■ قاچاق منسوجات و نقش آن در رکود مذکور را چگونه می‌بینید؟

وی در ارتباط با قاچاق محصولات نساجی به داخل کشور متذکر شد: عمده قاچاق از کشور ترکیه به ایران در بخش پوشاک، آنهم به‌صورت سازمان یافته است. بدین صورت که حتی نمایندگان تولیدکنندگان کشور

ترکیه که در نمایشگاه ایران حضور داشتند، اعلام آمادگی می‌کردند که محصولات خود را در داخل ایران به خریداران تحویل دهند.

حتی اگر تعرفه‌های گمرکی صفر شود تأثیری بر ورود این حجم وسیع کالای قاچاق نخواهد داشت. زیرا کسانی که کالای قاچاق وارد می‌کنند هیچ نام و نشانی از خود باقی نخواهند گذاشت و با استفاده از کارت‌های بازرگانی جعلی این کار را می‌کنند. هنوز نمی‌توان در ارتباط با طرح GS1 قضاوتی کرد چرا که به تازگی به مرحله اجرا درآمده است. اما به‌طور کلی در بازار آشفته فعلی طرح‌های کوچکی مانند GS1 نمی‌توانند تأثیر بزرگی داشته باشند. بهتر است برای مبارزه با قاچاق ریشه‌های آن خشکانده شود. انجمن صنایع نساجی بارها به این مسئله اشاره کرده است که کارت‌های بازرگانی جعلی باید جمع‌آوری و باطل شوند و قاچاقچیان واقعی شناسایی شده و با آن‌ها برخورد شود.

به نظر من واردات در این صنعت باید تخصصی شود و کسانی این مسئولیت را بر عهده گیرند و برای آن‌ها کارت بازرگانی صادر شود که در این رشته فعال هستند و کارت‌های بازرگانی موقت به‌طور کل باطل شود تا زمینه‌ای برای سوء استفاده‌های فرصت طلبان فراهم نشود. صنعتگران به هیچ وجه با وارداتی که مورد نیاز کشور باشد مخالف نیستند. بلکه اعتقاد دارند که وارد کننده و تولیدکننده باید در شرایط عادلانه قرار گیرند. در شرایط فعلی باید هر امری که به تولیدکننده فشار می‌آورد از جمله انواع مالیات‌ها، شامل حال وارد کننده نیز باشد آیا این توقع زیادی است؟ آنگاه با شرایط برابر است که عیار تولیدکننده داخلی نشان داده می‌شود. مشخص می‌شود که آیا محصولات تولیدکننده داخلی رقابت‌پذیر است یا خیر. اما در شرایط فعلی تولیدکننده داخلی مظلوم واقع شده است. زیرا با وجود ایجاد اشتغال و ارزش افزوده برای کشور، انواع هزینه‌ها را نیز متحمل می‌شوند. با قوانین موجود تنها از واردکنندگان کالای قاچاق که با این کار به اقتصاد کشور ضربه می‌زنند، حمایت می‌شود و بستر کار خلاف کاملاً برای آن‌ها مهیا است. می‌توانیم بگویم با این قوانین فرسوده قاچاقچیان را روی اسکیلت قرار دادیم و تولیدکنندگان داخلی را به زنجیر بسته‌ایم.

در شرایط فعلی تنها مقام معظم رهبری هستند که می‌توانند با تدابیر و رهنمودهای ارزشمند خود، منجی صنعتگران داخلی و آینده جوانان و امنیت اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی این خاک باشند.

قاچاق، خورهای در جان تولید

مهندس محمدجعفر شهلائی - عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران ضمن تشبیه وضعیت اقتصادی حال حاضر کشور به بیماری که در کما به سر می‌برد، می‌گوید: در حال حاضر بدهی‌های کشور بسیار زیاد است. البته نباید منکر این موضوع شد که دولت تدبیر و امید کشور را در شرایط نابسامان تحویل گرفت. دولت فعلی سیاست‌های کلی خود را برای مهار تورم اتخاذ کرده است. متأسفانه شرایط کنونی کشور به علت واردات بی رویه کالا آنهم به صورت قاچاق رسمی، نابسامان است. بدین معنی که عده‌ای با کارت‌های بازرگانی جعلی دست به واردات بی رویه کالا می‌زنند و نه مالیاتی پرداخت می‌کنند و نه ردی از خود به جای می‌گذارند. این قاچاقچیان با تولیدکنندگانی رقابت می‌کنند که همه اطلاعاتشان شفاف و در دسترس است و انواع مالیات‌ها و حق بیمه را پرداخت می‌کنند. بنابراین تولید به بن بست می‌رسد و به اینجا می‌انجامد که بسیاری از کارخانجات تعطیل می‌شوند و آنهایی هم که همچنان به تولید ادامه می‌دهند با ظرفیت پایین تولید می‌کنند که انگیزه اصلی آن‌ها ملی‌گرایی، کشور دوستی و ایجاد اشتغال برای کارگران و هموطنان‌شان است.

■ آیا همه مشکلات مذکور نشأت گرفته از قاچاق است؟

علاوه بر قاچاق یکی دیگر از عوامل بوجود آمدن وضعیت فعلی را فقدان یک نظام تعریف شده و انعطاف پذیر کسب و کار است. به عنوان مثال در شرایط حساس فعلی و رکود حاکم بر بازار، سازمان امور مالیاتی فشار را بر تولیدکنندگان مضاعف می‌کند، تولیدکنندگانی که در این زمان نفس‌های آخر را می‌کشند. درحالیکه دولت در حال حاضر باید با حذف هزینه‌های اضافی تولیدکنندگان، قیمت تمام شده محصولات آن‌ها را کاهش دهد تا در این شرایط بحرانی بتوانند باقی بمانند و با ایجاد ارزش افزوده و افزایش صادرات کشور را از رکود خارج کند.

داد که یک کالا از مبادی رسمی وارد شده است یا خیر طرح خوبی است. اما باید مراقب باشیم که به عاقبت طرح شبنم دچار نشود. هرچند که هم اکنون هم زمره‌های ورود GSI جعلی به گوش می‌رسد.

انجمن بارها پیشنهاد داده است که برای ورود برندها به داخل کشور باید با برنامه‌ریزی وارد عمل شویم. به طور مثال صاحب برند باید به صورت رسمی برند خود را ثبت و نمایندگی‌های خود را معرفی کند و تعهد دهد به مدت ۳ سال بین ۲۰ تا ۳۰ درصد کالای خود را در ایران تولید کند. اما متأسفانه جزئیات این پیشنهاد جدی گرفته نشد و همانند شیر بی‌یال و دندان شد.

در حال حاضر اگر تولیدکننده‌ای قصد داشته باشد به صورت مدت‌دار به کشور ترکیه کالا صادر کند در ابتدای امر ۶ درصد گمرکی از او دریافت می‌کنند. بدین ترتیب که زمانی که ما کالا را به صورت چند ماهه به یک شرکت ترکیه‌ای واگذار می‌کنیم، آن وارد کننده باید در ابتدا ۶ درصد به گمرک پرداخت نماید. درحالیکه در ایران اینگونه نیست و تولیدکننده ترکیه‌ای

باعث تاسف است که دولت دقیقاً همان کاری را انجام می‌دهد که نباید انجام دهد.

البته تصمیمات بسیار خوبی در کمیته‌های کارشناسی مبارزه با قاچاق کالا اتخاذ می‌شود اما متأسفانه در اجرا به خوبی عمل نمی‌شود. در حال حاضر طبق آمار رسمی گمرک کشورمان ۵/۵ میلیون دلار پوشاک از مبادی رسمی وارد ایران شده است. درحالیکه طبق آمار کشور ترکیه بیش از ۶۰۰ میلیون دلار پوشاک به ایران صادر شده است. قطعاً این حجم وسیع قاچاق نه به صورت چمدانی بلکه با کانتینر و به صورت سازماندهی شده وارد کشور می‌شود. کشوری همچون ایران که از لحاظ امنیتی از امکانات وسیعی برخوردار است و به راحتی می‌تواند گروه‌های تروریستی از جمله افراد داعش را شناسایی و دستگیر کند، طبیعتاً می‌تواند عاملان قاچاق کالا را شناسایی و با آن‌ها برخورد کند. هم اکنون زمان ورود نیروهای امنیتی به این حوزه است.

توجه داشته باشید که قاچاق در صنعت نساجی به علت نوع محصول نهایی در این صنعت، بیش از سایر صنایع است. طرح GSI از این لحاظ که به کمک آن راحتی می‌توان تشخیص

به راحتی کالایش را به صورت قاچاق به ایران صادر می‌کند و چه آن را دریافت می‌کند. البته این را هم در نظر داشته باشید که کشورها از قانون دامپینگ و ضد دامپینگ به بهترین نحو استفاده می‌کنند. فرض کنید کشور ما در صادرات پلی‌استر به کشور ترکیه دارای مزیت است. کشور ترکیه برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی خود، بلافاصله با ایجاد دامپینگ این مزیت را برای کشور ما خنثی می‌کند. متأسفانه در توافقنامه تجاری میان کشور ما و ترکیه از سوی مسئولین کشور ما بسیار ناشیانه عمل شده است و بهتر بود که دولت‌مردان ما پیش از عقد قرارداد از نظرات انجمن صنایع نساجی ایران و دیگر تشکلهای ذینفع بهره می‌بردند.

■ دیدگاه شما نسبت به شرایط ایجاد شده پس از برجام و رفت و آمدهای هیات‌های تجاری به کشور چیست؟

کشور ما اگر به دنبال جذب سرمایه‌گذاران خارجی است باید ابتدا بستری فراهم کند که سرمایه‌گذار داخلی با عشق و علاقه در تولید سرمایه‌گذاری کند. چرا که سرمایه‌گذاران خارجی در ابتدا به عملکرد سرمایه‌گذاران داخلی نگاه می‌کنند تا از امنیت سرمایه‌گذاری آسوده خاطر باشند.

■ دیدگاه شما نسبت به نوسانات نرخ ارز چیست؟

تقریباً تا دو سال پیش به مدت ۱۲ سال به هر قیمتی نرخ ارز را ثابت نگه داشته بودیم.

بدین صورت که بعد از مدتی حقوق کارگر از ۴۰ هزار تومان به ۶۰۰ هزار تومان رسیده بود که البته باز هم کفاف زندگی او را نمی‌داد. هر ساله در ۱۵ فروردین ماه نرخ آب و برق و گاز ۱۵ درصد افزایش می‌یافت و طبق آمارهای رسمی بانک مرکزی هر ساله ۱۷ درصد تورم ایجاد می‌شد. بنابر این اگر نرخ ارز را ثابت نگه داریم تولیدکنندگان ما ضربه خواهند خورد. کشور ما می‌تواند با الگو برداری از کشورهای دیگر و استفاده از ابزارهای اقتصادی به راه‌حل‌های مناسبی برای خروج از رکود برسد.

همانطور که ترکیه و برزیل و هند نیز پیش از این همین کار را کرده‌اند و موفق بوده‌اند. نرخ ارز و به‌طور کلی همه پارامترهای موجود در اقتصاد باید به‌صورت طبیعی به تعادل برسند. اگر یک پارامتر را بیش از اندازه کنترل کنیم به دیگر بخش‌های اقتصاد ضربه وارد می‌شود (نظریه دست نامرئی آدام اسمیت). زمانیکه نرخ دلار با نرخ تورم حرکت نکند موجب می‌شود به تولیدکنندگان خارجی سوسید دهیم. اتفاقی که در ۸ سال گذشته در کشور ما رخ داد و ریشه‌های تولید را خشکاند.

در حال حاضر اگر با نگاه خوشبینانه کشور خود را یک کشور در حال توسعه بدانیم، باید هزینه‌های اضافی که بر تولید تحمیل می‌شود را کاهش دهیم تا با افزایش تولید و ایجاد رونق به سوی پیشرفته شدن گام برداریم. زمانیکه کشورمان به یک کشور پیشرفته تبدیل شد آن‌گاه می‌توانیم از

تولیدکنندگان انتظار داشته باشیم که توان پرداخت انواع مالیات‌ها و دیگر هزینه‌های اضافی را داشته باشند.

■ آیا با افزایش نرخ ارز ارزش پول ملی کاهش می‌یابد و مردم فقیرتر می‌شوند یا خیر؟

بله کاهش می‌یابد و اتفاقاً باید کاهش یابد چرا که دوی درد کشور ما هم اکنون همین است و علت اصلی آنکه تولید در کشور ما رو به نابودی است پول بسیار زیادی است که از طریق تولید بدست نیامده و می‌توان گفت این نوعی پول نامشروع است که در جامعه توزیع شده است و این پول باید پاک شود. تنها باید پول حاصل از تولید یا ارائه خدمت در چرخه اقتصاد وجود داشته باشد. تعریف سرمایه مشروع این است که هر فردی در برابر تولید کالا یا ارائه خدمت پول دریافت کند و مالیات پرداخت نماید. متأسفانه در قبال اکثر سرمایه‌هایی که از سرمایه‌گذاری‌های غیر مولد بدست می‌آید مالیاتی پرداخت نمی‌شود.

صنعتگری که با تمام وجود خود یک واحد تولیدی را راه‌اندازی کرده است، آن واحد را به مانند فرزند خود می‌داند و راضی به نابودی آن نیست. بخاطر داشته باشیم که در حال حاضر یکی از مشکلات بزرگ کشور ما بیکاری است و صنعت نساجی تنها صنعتی است که قابلیت ایجاد بیشترین اشتغال را با کمترین سرمایه‌گذاری دارا است. ●

اطلاعیه واحد مشاوره حقوقی انجمن صنایع نساجی ایران

کلیه اعضای محترم انجمن صنایع نساجی ایران می‌توانند از مشاوره‌های تخصصی واحد حقوقی انجمن در زمینه‌های

امور حقوقی، قراردادها، مسائل بیمه و مالیات و بیمانگاری بهره‌مند گردند.

زمان حضور مشاور حقوقی در دفتر انجمن سه شنبه‌ها ساعت ۱۵-۱۷

همچنین اعضا با هماهنگی قبلی با دبیر خانه از مشاوره در زمینه امور مالیاتی، تامین اجتماعی و قانون کار می‌توانند

بهره‌مند باشند.

پرونده

تبر قاچاق بر کمر صنایع نساجی و پوشاک

نابرابر با برندهای خارجی و مهم‌تر از آن قاچاق پوشاک در ایران فعالیت می‌کنند.

فعالان صنعت پوشاک کشور معتقدند ۷۰ درصد پوشاک خارجی موجود در فروشگاه‌ها را پوشاک قاچاق تشکیل می‌دهد که از مبادی غیررسمی وارد شده است.

طبق گفته مسئولان سالانه حدود ۵.۲ میلیارد دلار پوشاک به ایران قاچاق می‌شود اگرچه برخی میزان قاچاق در کشور را تا ۵.۶ میلیارد دلار می‌دانند.

صنعت نساجی زیر بنای توسعه صنعتی بسیاری از کشورهای صنعتی است مزیتی بی‌بدیل که این روزها در کشور ما قاچاق نفس آن را به شماره انداخته است.

نساجی، صنعتی اشتغالزاست که علاوه بر تامین نیاز کشور توان بالایی برای صادرات هم دارد، کاملاً در اختیار بخش خصوصی است و ما در این صنعت که حدود ۴۰ رشته زیر مجموعه دارد جزء کشورهای برتر دنیا هستیم.

اکنون ۲۰ هزار واحد صنعتی دوزندگی با ۳۰۰ هزار اشتغال، در شرایطی کاملاً

برخی دست اندرکاران حوزه پوشاک و البسه معتقدند حجم عمده قاچاق که توانسته است بخش قابل توجهی از بازار پوشاک کشور را از آن خود کند از مبادی قانونی وارد می‌شود و قاچاقچیان به صورت رسمی در بازار فعالیت می‌کنند تا آنجا که به راحتی از خدمات سیستم بانکی و چک استفاده می‌کنند.

این حجم بالای پوشاک قاچاق، علاوه بر آسیب وارد کردن به تولیدکنندگان داخلی و تهدید اشتغال و کسب و کار سبب شده است حقوق دولت به علت شفاف نبودن فعالیت‌ها از جمله درآمدهای مالیاتی و حقوقی گمرکی محقق نمی‌شود.

دولت با هدف کاهش قاچاق و حمایت از صنعت نساجی کشور منطقی کردن تعرفه‌ها را در دستور کار قرار داده است که هرچند کمی از آلام تولیدکنندگان داخلی و فعالان این صنعت را کم می‌کند اما کارشناسان مشکل اصلی این صنعت را بالا بودن هزینه تولید پوشاک در ایران می‌دانند.

در حال حاضر هزینه تولید پوشاک در ایران به طور متوسط ۳۰ درصد بالاتر از میانگین دنیاست و نجات صنعت نساجی و پوشاک منوط به نوسازی ماشین‌آلات، افزایش تولید و به تبع آن کاهش قیمت تمام شده و در نهایت رقابت‌پذیر شدن تولیدات داخلی از لحاظ کیفیت و قیمت است.

محمود نوبی - رئیس سازمان حمایت از تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان وزارت صنعت، معدن و تجارت - می‌گوید: در حوزه پوشاک ۶ میلیون دلار کالا از مبادی ورودی کشور وارد شده در حالی که ۲،۵ میلیارد دلار قاچاق می‌شود.

برای جلوگیری از ورود کالای قاچاق در بخش پوشاک موضوع ساماندهی واحدهای صنعتی فعال در این زمینه در دستور کار است و باید تلاش کنیم که واحدهای فاقد پروانه نسبت به دریافت مجوز در این حوزه اقدام کنند.

جواد درودیان نقوسیان - رئیس اتحادیه پیراهن‌دوزان - با اشاره به مشکلات مبتلا به دوزندگان البسه می‌گوید: بزرگترین مشکل ما واردات بی‌رویه پوشاک از کشورهایی مثل چین است که باعث تعطیلی واحدهای تولیدی

و به تبع آن بیکاری بخش عظیمی از فعالان و کارگران شده است.

امیر قدیمی نژاد - رئیس اتحادیه بنکداران و طاقه‌فروشان پارچه - پائین آمدن تعرفه را علت تشدید واردات می‌داند و می‌گوید: با توجه به کاهش تعرفه واردات پوشاک، فروشندگان این صنف بیشتر به واردات روی آورده‌اند و نقدینگی‌های موجود در این بخش به جیب تولیدکنندگان خارجی می‌رود به گونه‌ای که بیشتر مغازه‌داران و فروشندگان پوشاک ترجیح می‌دهند سرمایه نقد خود را صرف واردات کنند.

قدیمی نژاد: واردات، مالیات بر ارزش افزوده، مالیات‌های سنگین و قطع یارانه‌های حمایت از تولید را چهار عامل ضد تولید می‌داند که توان صنایع نساجی را گرفته است و می‌افزاید: سیر پرداخت مالیات بر ارزش افزوده در صنعت پوشاک و نساجی مانند تبری است که بر کمر صنعت فرود می‌آید و همه تولیدکنندگان را زمین گیر کرده است.

وی تاکید می‌کند دولت اگر می‌خواهد به صنعت نساجی و پوشاک کمک کند باید از دریافت مالیات بر ارزش افزوده از بخش‌های تولید از پارچه تا بخش آخر که پوشاک است چشم‌پوشی کند و تنها از مصرف‌کننده نهایی در زمان خرید در فروشگاه‌ها مالیات بگیرد.

محمد مروج - رئیس هیات مدیره انجمن نساجی ایران - می‌گوید: وضع اسفناکی بر صنعت نساجی و پوشاک کشور حاکم است چرا که بیش از ۷۰ درصد پوشاک فروشگاه‌ها به صورت قاچاق وارد شده است. بخشی از پوشاک که تولید داخل است نیز برای فروش چاره‌ای ندارد که با مارک‌های خارجی در فروشگاه‌ها عرضه شود.

رئیس انجمن نساجی ایران با رد این موضوع که برخی تولیدات داخل از کیفیت لازم برخوردار نیست، تصریح می‌کند: مگر خودروهای داخلی دارای کیفیت مناسب است که مورد توجه و حمایت همه جانبه قرار دارد؟ ضمن اینکه پوشاک داخل اگر از مطلوبیت کافی برخوردار نبود که با مارک خارجی به فروش نمی‌رفت. دولت اعلام می‌کند که سالانه ۱۵ میلیارد دلار سوخت از کشور قاچاق می‌شود و شوربختانه

این پول کثیف در بازارهای ترکیه به پوشاک تبدیل و وارد کشور می‌شود.

تولیدکنندگان ترک هم وقتی می‌بینند مبالغ نقدی دریافت می‌کنند تخفیف‌هایی می‌دهند که برای وارد کنندگان سودهای کلانی به همراه دارد اما تولید داخل را نابود می‌کند.

مروج تاکید می‌کند: تولیدکننده داخلی چگونه می‌تواند با کالای خارجی رقابت کند، در حالی که قاچاقچیان پوشاک از انواع مالیات‌ها و حتی مالیات بر ارزش افزوده هم در امان هستند و ربالی نمی‌پردازند.

سازمان حمایت کنترل‌های زیادی بر تولیدات داخل دارد و تمامی حساب و کتاب‌های آن‌ها را محاسبه می‌کند اما هیچ کنترل و نظارتی بر فروشگاه‌هایی که کالاهای قاچاق را با مارک و برندهای معروف خارجی می‌فروشد، وجود ندارد در حالی که هیچ یک از این برندها در ایران نمایندگی فروش ندارد و کسی هم جلوی این متخلفان را نمی‌گیرد.

صدق آمیز - مشاور فرهنگی اتحادیه پوشاک؛ قاچاق پوشاک به کشور را ۴،۵ تا ۶،۵ میلیارد دلار اعلام می‌کند و معتقد است ۸۵ درصد قاچاق پوشاک از مرزهای جنوبی کشور انجام می‌شود که به جز حدود ۱۸ درصد قاچاق که از ترکیه وارد می‌شود عمدتاً از چین، ویتنام، بنگلادش و هند به کشور راه پیدا می‌کند.

صدق آمیز می‌گوید: سه دلیل اصلی برای قاچاق وجود دارد، اول صرفه اقتصادی بسیار بالا برای قاچاق که در گمرکات امکان کم اظهاری وجود دارد و کنترل قاچاق در مرزها مطلوب نیست، دوم مطالبه مردم از این نوع کالا به دلایل متعدد، سوم ناتوانی رقابت تولید داخلی با محصولات خارجی است.

محمدرضا نعمت‌زاده وزیر صنعت، معدن و تجارت هم با بیان اینکه واردات بی‌رویه منسوجات به هیچ وجه برانزده کشور نیست، می‌گوید: در حالی که کشور قادر به حضور در بازار صادراتی محصولات نساجی است، درست نیست شاهد واردات انواع محصولات بدون پرداخت حقوق گمرکی و مالیات بر ارزش

افزوده از مبادی مختلف به کشور باشیم. وی با بیان اینکه بیش از ۴۰ واحد صنعتی تولید پتو در کشور فعال است می‌افزاید: مواد اولیه مورد نیاز تولید پتو از مواد پتروشیمی گرفته تا رنگ مورد نیاز آن در صنایع داخلی تولید می‌شود و واحدهای موجود قادرند با تولید رقابتی و جلب رضایت مشتری در بازارهای صادراتی نیز حضوری موثر داشته باشند.

نعمت‌زاده از پیگیری مجدد طرح نوسازی صنایع نساجی خبر داد و می‌گوید: تاکنون برخی واحدهای قدیمی بهسازی شده است و واحدهای جدید نیز باید ایجاد شود.

وی صنعت نساجی را موتور محرک دیگر صنایع در اکثر کشورهای پیشرفته می‌داند و می‌افزاید: متأسفانه در قالب سیاستگذاری‌های صنعتی در سال‌های اخیر به صنایع نساجی خیلی توجه نشد و این صنعت را دچار رکود کرد و واردات هم افزایش یافت.

نعمت‌زاده با بیان اینکه پوشاک یکی از نیازهای ضروری بشر بعد از مواد غذایی است و هر چه درآمد سرانه افزایش می‌یابد میزان تقاضا برای آن نیز بیشتر می‌شود؛ می‌گوید: صنعت نساجی کاملاً اقتصادی است و بانک‌های کشور باید مشارکت بیشتری در طرح‌های نساجی داشته باشند، صنایع نساجی به هیچ وجه غیر اقتصادی نیست و در صورت مدیریت صحیح، تولیدات رقابتی به بازار عرضه می‌کند.

گلنار نصرالهی - مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت - می‌گوید: براساس آمارهای مستند و میزان پارچه‌ای که در دوزندگی‌ها به البسه تبدیل می‌شود، توان تولید سالانه ۳۰۰ هزار تن پوشاک را در داخل کشور داریم.

نصرالهی با بیان اینکه نیاز سالانه ما به پوشاک حدود ۴۰۰ تا ۴۵۰ هزار تن است، می‌افزاید: طبق آمارهای جهانی، در سال ۲۰۱۴ سالانه بالغ بر ۷۰۰ میلیون دلار پوشاک وارد ایران شد که تنها ۱۰ درصد آن از مبادی قانونی بود و ۹۰ درصد آن قاچاق می‌شد.

وی می‌گوید: بیش از ۶۰ درصد از بازار پوشاک کشور در اختیار تولیدکنندگان داخلی قرار دارد

اما پوشاک قاچاق چون تعرفه پرداخت نمی‌کند به تولید داخلی آسیب می‌رساند.

نصرالهی با بیان اینکه ریسک قاچاق پایین است، می‌افزاید: البته صنعت پوشاک ما قوی است و به‌رغم همه این فشارها و قیمت تمام شده بالای تولید در برابر واردات مقاومت می‌کند و اگر پوشاک از مبادی رسمی وارد شود، تولیدات پوشاک ما قابل گسترش است و می‌تواند تولیدات بهتری به لحاظ کمی به بازار عرضه کند ضمن اینکه از نظر کیفی هم قول می‌دهم که آن چه در صنعت نساجی تولید می‌کنیم از نظر کیفیت و مواد اولیه بسیار خوب است.

وی می‌گوید: پوشاک خارجی استوک و خارج از فصل دیگر کشورها با قیمت ارزان‌تر وارد می‌شود که به تولید داخلی و به اشتغال کشور ما آسیب می‌زند، لذا وزارت صنعت، معدن و تجارت با همکاری ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا برنامه کنترل کالا در مبادی عرضه و کارهای فرهنگی مثل آرایه توانمندی‌های این صنعت را با هدف حمایت از صنایع نساجی به اجرا گذاشته است.

نصرالهی با اشاره تعیین تعرفه ۷۵ درصدی پوشاک در کتاب تعرفه‌های سال ۹۴ می‌افزاید: پوشاک قبلاً در گروه کالایی ۱۰ قرار داشت که تعرفه آن دو برابر یعنی ۱۵۰ درصد محاسبه می‌شد و چند ماه قبل از گروه کالاهای ۱۰ خارج شد.

وی با بیان اینکه سال آینده تعرفه پوشاک ۵۵ درصد خواهد شد؛ می‌گوید: در بحث تعرفه و حقوق گمرکی دستگاه‌های دیگری هم دخالت دارند اما تعرفه‌ها به شرط آنکه به تولید داخلی آسیب نزنند به تدریج کاهش می‌یابند.

نصرالهی می‌افزاید: ۲۰۰ ردیف تعرفه‌ای داریم که پوشاک از جمله آن‌ها است تعرفه ترجیحی ترکیه تاثیر چندانی در قاچاق پوشاک ندارد، تعرفه ترجیحی ترکیه ۱۰ ردیف از این ردیف‌ها را تشکیل می‌دهد، سال گذشته ۲۰۰ هزار دلار پوشاک از ترکیه وارد می‌شد که اکنون به یک میلیون دلار رسیده است و این رقم در مقابل قاچاق ۷۰۰ میلیون دلاری پوشاک معنا دار نیست.

وی می‌گوید: صنعت پوشاک، صنعت پتو، صنعت فرش ماشینی و کل صنعت نساجی در مقابل واردات رسمی که حقوق ورودی مناسب خود را بپردازد مشکلی ندارد آنچه به صنعت نساجی لطمه می‌زند واردات غیررسمی است که هیچ کنترلی بر روی آن وجود ندارد.

وی می‌گوید: از همه مسئولان درخواست می‌کنم بحث قاچاق در صنعت نساجی را جدی‌تر بگیرند چرا که تولیدکنندگان ما روی مباحث مد و تعرفه سهم خود را ادا کردند و از این به بعد دستگاه‌های ذیربط باید سهم خود را در کنترل قاچاق ایفا کنند.

نصرالهی با بیان اینکه در پتو هم ۹۰ درصد قاچاق داریم، می‌افزاید: به نظر ما مناطق آزاد محلی برای ورود کالاهای ساخته شده است و نساجی از این مناطق خیلی صدمه می‌بیند ما فکر می‌کنیم کل محصولات نساجی که وارد مناطق آزاد می‌شود وارد سرزمین اصلی می‌شود.

وی می‌گوید: از گمرکات هم ممکن است وارد شود البته من می‌دانم همکاران ما در گمرک به شدت روی این موضوع کار می‌کنند الان هم کشفیات مقداری افزایش یافته و البته ممکن است از طریق گمرکات هم باشد یا یک قسمت‌هایی کم اظهاری شود.

نصرالهی می‌افزاید: بررسی‌هایی که در برخی از استان‌ها انجام دادیم به نظر می‌رسد بخشی از همین ۱۰ درصد واردات رسمی هم غیررسمی وارد می‌شود.

وی می‌گوید: در پوشاک سالانه حدود ۱۲۰ میلیون دلار صادرات داریم در داخل کشور نیز از سال‌های گذشته روی برند کار کردیم به ویژه در پوشاک مردانه برندهای مطرحی داریم اما در بخش زنانه این برند کمتر است.

نصرالهی می‌افزاید: حدود سه سال اخیر سرمایه‌گذاران را به حضور در این عرصه تشویق کردیم و خودشان متوجه شدند برای اینکه سهمی در بازار داشته باشند باید روی برند کار کنند چون برند نمادی از اطمینان برای مشتری است.

محمد مروج - رئیس انجمن صنایع نساجی - هم گفت: متأسفانه باید بگوییم پتو ابزاری برای قاچاق کالاهای دیگر شده است.

برخی دیگر از کشورها همچون بنگلادش، سریلانکا، پاکستان، کامبوج اصولاً از ارز حاصل از صادرات محصولات این صنعت زندگی می‌کنند و سهم ارزآوری این رشته از فعالیت بیش از ۵۰ درصد و بعضاً تا ۸۰ درصد از کل صادرات را شامل می‌شود.

قدرت اشتغالزایی

با نگاهی به آمار و ارقام موجود در وزارت صنعت، معدن و تجارت، مشخص می‌شود که سرمایه مورد نیاز برای اشتغال هر نفر در صنعت نساجی و به ویژه صنعت پوشاک در مقایسه با کل صنعت بسیار کمتر و تا یک پنجم است، یعنی صنعت نساجی و پوشاک کشور این توانایی را دارد که با حجم سرمایه‌گذاری بسیار پایین‌تری نسبت به سایر صنایع اشتغال بیشتری ایجاد کند که تاثیر بسزایی در رونق اقتصادی کشور و کاهش نرخ بیکاری دارد. سهم بخش نساجی و پوشاک از سهم ارزش افزوده صنعت ۳ درصد است.

قدرت خلق ارزش افزوده

با در نظر گرفتن قیمت ۲ تا ۶ دلار برای هر کیلوگرم مواد اولیه مورد نیاز این صنعت که بخش قابل توجهی از آن از طریق منابع داخلی قابل تامین است، می‌توان در این صنعت محصولاتی را تولید کرد که حدود ۲۰۰ دلار در هر کیلوگرم یا حتی بیشتر به فروش می‌رسد.

چنین ارزش افزوده‌ای را در یک فضای رقابتی به جز در صنایع فناوری برتر «های تک» نمی‌توان به راحتی در صنعتی دیگر جست و جو کرد.

قدرت ارز آوری

بر اساس اعلام سازمان تجارت جهانی (WTO)، حجم گردش مالی منسوجات و پوشاک در جهان سالانه بالغ بر ۱۵۰ میلیارد دلار برآورد زده می‌شود و سهم ارزآوری این محصولات از کل تجارت کشورهای صاحب‌نام در این صنعت نظیر چین، ترکیه، هند، اندونزی، ویتنام بالغ بر ۲۰ درصد است.

مروج می‌افزاید: پتو وسیله‌ای برای بسته‌بندی گوشی تلفن همراه، قطعات رایانه‌ای و... است. هنگامی که شما کالای اصلی را لای پتو وارد می‌کنید پتو همچون کارتن و جعبه ابزاری برای دیگر کالاها می‌شود.

مروج با اشاره به نخستین نمایشگاه تخصصی پتو می‌افزاید: به‌رغم امکانات، ظرفیت تولید و بازار مصرف خوب پتو در کشور، آمار و اطلاعات دریافتی از گمرکات کشورهای صادرکننده حاکی از واردات سالانه ۵.۷ میلیون تخته پتو به کشور است.

مروج می‌گوید: البته آقایان از شرایط موجود باخبرند اما ابزار شدن پتو برای قاچاق کالاها و دیگر موضوعی خاص است، در واقع پتو برای قاچاقچی مجانی تمام می‌شود.

اما آنچه که درباره صنعت نساجی و پوشاک واقعیت دارد مزیت نسبی این رشته صنعتی است؛ صنعتی که ضمن کمک به رشد اقتصادی کشور، ارزآوری مناسب و ایجاد ارزش افزوده از توان بالایی در حل معضل بیکاری دارد.

دنیای نساجی

با تشکر از بذل عنایت شما درخصوص اشتراک ماهنامه دنیای نساجی، نکات زیر را به استحضار می‌رساند:
 ۱- دوره اشتراک و وجه آن با احتساب هزینه پست در جدول زیر مشخص شده است. لطفاً وجه مورد نظر را به شماره حساب ۰۱۰۹۴۱۰۹۹۷۰۰۲ سیبای بانک ملی شعبه فردوسی کد ۱۳۷ به نام ماهنامه دنیای نساجی واریز و سپس فرم تکمیل شده و فیش بانکی را به شماره فاکس ۲۶۲۰۶۹۰۵ ارسال نمایید.
 ۲- علاقه‌مندان ساکن تهران می‌توانند با تماس با شماره ۲۶۲۰۰۱۹۶ مشترک شوند.

نوع اشتراک	یک ساله	دو ساله
پست عادی	۶۰۰/۰۰۰ ریال	۱/۲۰۰/۰۰۰ ریال
پست سفارشی	۷۰۰/۰۰۰ ریال	۱/۴۰۰/۰۰۰ ریال

نام شرکت: نام و نام خانوادگی اقدام‌کننده: تاریخ تولد/تاریخ تاسیس:
 سمت: به پیوست فیش بانکی شماره مورخ: به مبلغ
 ریال بابت اخذ اشتراک / تمدید آن ارسال می‌شود.
 مدت درخواست: یکساله دوساله تعداد از هر شماره شروع از شماره
 شماره های پیشین درخواستی:
 نشانی:
 کدپستی ده رقمی: تلفن: فکس:

گزارش

گزارشی از برگزاری سومین همایش ملی صنعت فرش ماشینی فرش ماشینی؛ ستاره‌ای در صنعت نساجی

تخصصی صنایع وابسته فرش ماشینی بود. در این همایش از پیشکسوتان، صادرکنندگان نمونه ملی و استانی و حامیان مالی همایش تقدیر به عمل آمد.

جایگاه ویژه صاحبان صنایع

سومین همایش ملی صنعت فرش ماشینی پس از تلاوت آیاتی از قرآن مجید و پخش سرود ملی جمهوری اسلامی ایران با سخنرانی

اشاره

سومین همایش ملی صنعت فرش ماشینی با هدف تقویت ارتباط دانشگاه با صنعت فرش ماشینی و گفت‌وگوی صاحبان صنایع این صنعت تأثیرگذار بر اقتصاد با مسئولان کشوری شرکت کننده در همایش، ایجاد و شناسایی بازارهای جدید برای صادرات در سالن غیاث‌الدین جمشید کاشانی دانشگاه آزاد اسلامی کاشان برگزار شد. مهم‌ترین برنامه جنبی این همایش برپایی نخستین نمایشگاه بین‌المللی

کاشان جستجو کنیم و شخصیت‌هایی نظیر ارباب تفضلی - پدر نساجی کشور- از خطه کاشان می‌باشند.

سرپرست فرمانداری کاشان تصریح کرد: کاشان در حوزه پارچه‌بافی مثل مخمل و زری نیز اثرگذار بوده و هنوز هم با دستگاه‌های ابتدایی قابل تولید است. خلق این آثار با محدودیت‌هایی که در تاریخ سراغ داریم و بدون وجود تکنولوژی بیش از آن که تولیدات سنتی باشد آثار هنرمندانه و خلاقانه‌ای است که به‌دست مردم کاشان رقم خورده است.

مومنیان ضمن بیان این مطلب که کاشان در دیگر حوزه‌های صنعتی نیز اثرگذار و دارای نقشی والا می‌باشد که برجسته‌ترین آن فرش ماشینی است، افزود: در حال حاضر شاهد میزان بالای اشتغال، سرمایه‌گذاری و تولید در حوزه فرش ماشینی شهرستان هستیم که حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد مولفه‌های مذکور در کشور مربوط به این منطقه جغرافیایی است و در شهرک‌های صنعتی کاشان و آران و بیدگل ایجاد شده که نویدبخش است و همچنین نیازمند تأمل بیشتر برای رفع آسیب‌ها و تقویت فرصت‌های این حوزه می‌باشد. سرپرست فرمانداری کاشان اضافه کرد: مولفه‌ها و ظرفیت‌های ویژه‌ای در منطقه کاشان برای شکوفایی روزافزون این صنعت وجود دارد که باید به آن توجه نماییم. ضمن این‌که وجود دانشگاه‌های آزاد اسلامی و دانشگاه کاشان با ظرفیت‌های فنی و تکنولوژی و علمی بالا و اعضای هیئت علمی توانمند و برجسته و امکانات و تجهیزات آزمایشگاهی بستر مناسبی برای شکوفایی بیش از پیش صنعت فرش ماشینی در منطقه ایجاد نموده که شایسته است

و نمونه‌های بسیار زیادی از آثار برجسته و مفاخر شایسته می‌توان مثال زد که در اوج درخشانی از حوزه تمدنی کاشان منشأ اثر بوده‌اند. تمدن سیلک را قدیمی‌ترین حوزه تمدنی و مدنی بشر در شهرنشینی می‌دانیم و شاهد اختراعات برجسته و بی نظیر در این حوزه می‌باشیم.

وی افزود: اختراع چرخ سفال‌گری با قدمت هفت هزارسال یکی از نمادهای تکنولوژی حوزه تمدنی سیلک است؛ اختراعی که نشان از عظمت نساجی این منطقه دارد.

مومنیان اذعان داشت: فرش پازیریک که قدمت آن بالغ بر ۲۵۰۰ سال تخمین زده شده به اذعان بسیاری از کارشناسان، فرش ایرانی است. رسیدن به این تکنولوژی و افزودن بُعد سوم به پارچه با وجود محدودیت‌های علمی و فناوری زمان خود نمونه‌ای از خلاقیت ایرانی‌هاست. به اعتقاد کارشناسان، بشر در زمان‌های گذشته بین ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ سال زمان نیاز داشت تا با مقدرات و محدودیت‌هایی که داشته است بتواند بعد سوم را به پارچه اضافه کند و محصولی به نام «فرش» را تولید نماید.

سرپرست فرمانداری کاشان یادآور شد: به گفته بسیاری از کارشناسان فرش پازیریک با توجه به گره‌ها و نقوش آن، ایرانی است و از مجموع مستندات و مقالات موجود، می‌توان نتیجه گرفت که تاریخ نساجی کاشان به قدمت تاریخ تمدن کاشان است و از این رو به خود می‌بالیم. به گفته وی، کاشان به خوبی در این حوزه شناخته شده است و تاریخ معاصر نساجی کاشان نیز غرورآفرین است؛ البته شعاع این افتخارات دامنه کشور را هم گرفته است. پایه‌های این صنعت و بنیان‌گذاری آن را می‌توانیم در منطقه

دکتر مهدی اخباری- رئیس همایش و

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان-

آغاز شد. وی پس از خوشامدگویی به میهمانان همایش، عنوان داشت: صنعت فرش ماشینی ایران در سال ۱۳۵۰ با کارخانجات مخمل ابریشم کاشان فعالیت خود را شروع کرد و سپس توسط خانواده لاجوردی و شرکت فرش راوند گسترش پیدا کرد، پس از انقلاب و مصادره واحدهای مذکور، به دلیل سوءمدیریت‌ها، این کارخانه‌ها رو به افول گذاشتند و تا مرزهای نابودی پیش رفتند اما توسط افرادی در همان اوایل انقلاب رشد کردند به طوری که در حال حاضر شاهد وقوع انقلاب بسیار بزرگ در صنعت فرش ماشینی کشور هستیم و مدیران شرکت‌هایی مانند قالی سلیمان، ستاره کویر یزد، فرش مشهد و... در این زمینه پیشکسوت هستند و در این مسیر از جان و مال و آبروی خود مایه گذاشته‌اند.

رئیس دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان اذعان داشت: اگر زمانی در یونان نشان انسانیت، پهلوانی بود و اگر روزگاری در اروپا، قدیسان مصداق‌های انسانیت بودند بی‌شک در روزگار کنونی، سمبل انسانیت افرادی هستند که گره از مشکلات مردم باز می‌کنند، کسانی که زندگی را برای سایرین زیباتر می‌سازند و در این میان صاحبان صنایع جایگاه ویژه‌ای دارند.

استقرار صنایع دانش‌بنیان

حمیدرضا مومنیان- سرپرست فرمانداری

کاشان- سخنران بعدی همایش فرش ماشینی بود. وی گفت: تاریخ کاشان در هر حوزه و هر حرفه‌ای همواره سرآمد دیگر مناطق بوده است

نیز در کاشان (قطب تولید فرش ماشینی) برگزار شود.

صنعت نساجی؛ صنعتی پویا، پرکار، به‌روز و افتخارآفرین کشور

محمود تولایی - رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن کاشان - فرش ماشینی را ستاره‌ای در صنعت نساجی دانست و آن را صنعتی پویا، پرکار، به‌روز و افتخارآفرین کشور توصیف کرد.

وی ادامه داد: صنعت نساجی و فرش ما به بلوغ کامل رسیده و از مرزهای کشور گذشته است. سال‌هاست آرزو داریم صنعت پوشاک را خودمان تهیه کنیم اما سال‌هاست افتخار می‌کنیم که فرش زیرپایمان را خودمان تهیه می‌کنیم و حتی به کشورهای دیگر از جمله ترکیه صادر می‌شود، امیدوارم این وضعیت در تمام بخش‌های صنایع نساجی ایجاد شود.

به‌اعتقاد تولایی، فرش ماشینی با توانمندی بخش خصوصی، اتکا به منابع مالی خود و ارزهای آزاد نوآوری، ایجاد و توسعه یافته است. وی، گام بعدی فعالان صنعت فرش ماشینی را حضور در بازارهای جهانی برشمرد و گفت: با رفع مشکل قاچاق بخش عمده‌ای از مشکلات تولیدکنندگان و صادرکنندگان برطرف خواهد شد که در این زمینه خواستار حمایت وزارت صنعت و معدن هستیم البته منظور از حمایت ارائه بارانه و پول نیست بلکه قرار گرفتن صنعت نساجی در اولویت‌های این وزارتخانه و کمک به حضور موفق و پربرابر تولیدکنندگان ایرانی در بازارهای بین‌المللی است.

رئیس اتاق بازرگانی کاشان در ادامه تصریح

نتیجه تلاش دو سال و نیم دولت محترم تدبیر و امید است که افق‌های تازه‌ای را برای کشور گشود که امیدواریم در برنامه‌ریزی‌ها و سیاستگذاری‌ها در حوزه اجرایی برجام نیز با دقت نظر و استفاده از کارشناسان و صاحب نظران شاهد اجرای دقیق برجام باشیم.

وی، یکی از مهم‌ترین جهت‌گیری‌های اساسی دوران پساتحریم را صادرات برشمرد و گفت: نقشه راه جامعی در خصوص فرش ماشینی کشور و با محوریت کانون هم‌هنگی دانش و صنعت فرش ایران تدوین شده و مطالعات علمی کاملی در محورها و شاخص‌های این حوزه انجام گرفته است.

مومنیان یادآور شد: مقایسه تطبیقی در منطقه کاشان با صنعت فرش ماشینی ترکیه و فرصت و تهدیدهای این حوزه بررسی شده که این مطالعات توسط کانون فرش ایران و با همراهی فرهیختگان دانشگاهی به خصوص دانشگاه آزاد اسلامی کاشان انجام گرفته و می‌تواند چراغ راه در این حوزه باشد.

سرپرست فرمانداری کاشان با اشاره به این نکته که باید از موازی‌کاری پرهیز کنیم؛ گفت: تولید تکراری با بهره‌وری پایین هدر دادن سرمایه‌های کشور است.

وی، گسترش فرهنگ نوآوری و خلاقیت را ضروری دانست و گفت: نیاز داریم تا با هم‌افزایی ظرفیت‌ها از موازی‌کاری و ائتلاف سرمایه‌ها جلوگیری نماییم که برگزاری همایش‌هایی از این دست می‌تواند به هم‌افزایی کمک نماید.

مومنیان در پایان خاطرنشان ساخت: باید کمک کنیم این همایش تبدیل به یک همایش بین‌المللی شده و نمایشگاه فرش ماشینی کشور

مورد بهره‌برداری مناسب قرار گیرد. وی، وجود اتاق بازرگانی با قدمت نزدیک به ۱۲۰ سال را از دیگر ظرفیت‌های کاشان برشمرد و گفت: اتاق بازرگانی کاشان جزو ۵ اتاق بازرگانی برتر کشور است و ضروری است حوزه تجارت و بازرگانی را تقویت کنیم تا هرچه تولید می‌شود به‌صورت شایسته و در موعد مقرر و به فراخور شأن تولیدکنندگان و محصول در بازارهای کشور و جهان به‌دست مصرف‌کننده رسیده و به فروش برسد.

مومنیان، توجه به استقرار صنایع دانش‌بنیان را یکی از رویکردهای مهم در حوزه صنعت دانست و تأکید کرد: باید تلاش کنیم تا صنایع به طرف تولیدات دانش‌بنیان حرکت نمایند. می‌توانیم برای خدمات و صنایع جانبی از این مقوله استفاده کنیم.

وی تأکید کرد: برای حفظ سرمایه‌های انسانی فرهیخته و توانمند و عدم ترک وطن، باید به آنان اعتماد کرد و از حضورشان در صنعت بهره‌مند شد؛ شاید این قبیل افراد در اپراتوری بدنه صنعت، دارای ضعف باشند اما قطعاً نخبگانی هستند که به سرعت می‌توانند خود را با شرایط سازگار نموده و با خلاقیت و نوآوری موجب ارتقای صنعت شوند.

سرپرست فرمانداری کاشان تصریح کرد: از دیگر ظرفیت‌های منطقه در تعالی صنعت نساجی و فرش ماشینی می‌توان به تنوع رشته‌های دانشگاهی در این حوزه اشاره کرد و دانشگاه‌های منطقه از فرصت‌های علمی در حوزه مکانیک، کامپیوتر، نساجی، رنگرزی در صنعت فرش و نساجی بهره‌مند است.

مومنیان به برجام نیز اشاره کرد و گفت: برجام،

کرد: حدود ۷۰ درصد از فعالان حوزه فرش در منطقه کاشان مستقر هستند و ۳ برابر نیاز کشور دارای کارخانه، ماشین آلات و امکانات می‌باشیم پس باید به جذب بازارهای بین‌المللی بپردازیم. به گفته وی، راه‌اندازی «مرکز مطالعات و تحقیقات فرش ماشینی» بسیار ضروری است و با ایجاد این مرکز می‌توان به صورت فنی، علمی و عملیاتی جهت مطالعه و نحوه ورود به بازارهای جهانی سرمایه‌گذاری کرد.

تولایی گفت: در صنایع نساجی عام از جمله پوشاک، محصولی منطبق با شرایط و قواعد بین‌المللی برای عرضه نداریم پس لازم است در انجمن نساجی، پروژه‌هایی تدوین شوند که با کار فنی تخصصی قابل عرضه و پذیرش شرکت‌های بین‌المللی برای سرمایه‌گذاری باشد. رئیس اتاق بازرگانی کاشان با اعلام این مطلب که از تحریم‌ها گذر کرده‌ایم، یادآور شد: باید در شرایط کنونی از فرصت پس از برجام جهت سرمایه‌گذاری و توسعه نساجی (به خصوص فرش ماشینی) استفاده کنیم. وی اذعان داشت: تصمیم ندارم یأس را به جامعه تولید و صنعت منتقل کنم اما واقعیت این است که واحدهای صنعتی ما حال خوبی ندارند و در شرایط مساعدی به سر نمی‌برند؛ امیدواریم شرایط مطلوب و شوک‌های تحرکی در بازار ایجاد شود و از برخوردهای ناعادلانه و سلیقه‌ای برخی دستگاه‌های دولتی با صنایع اجتناب گردد.

تولایی اعلام کرد: جامعه صنعتی ما از اجرای نادرست مالیات بر ارزش افزوده، نظام جامع مالیاتی، قوانین و مقررات ضد تولید ترسیده است و نمی‌داند سال آینده چه سرنوشتی در انتظارش خواهد بود. به اعتقاد این فعال نساجی، تولیدکنندگان ایرانی نیازمند توانبخشی روحی هستند و باید اقدامات ثمربخش آن در حوزه مالیات، تأمین اجتماعی، وزارت کار، محیط زیست و... به سرعت مشهود شوند.

وی سخنان خود را با این مصراع به اتمام رساند: «خدایا چنان کن سرانجام کار

که تو خشنود باشی و ما رستگار»

صنعت نساجی به قالی‌بافی محدود نمی‌شود

در ادامه همایش مهندس محمد مروج - رئیس هیات‌مدیره انجمن صنایع نساجی

ایران - به جایگاه سخنرانی دعوت شد. وی بیان داشت: جمله «تحریم‌ها فرصت است» حرف سیاست‌مداران برای آرام کردن مردم است اما دانشگاه مکانی است که سخنان باید بر اساس تحقیق زده شود. تحریم‌ها تمام شد ولی هیچ بانک اروپایی گشایش اعتبار انجام نمی‌دهند زیرا سال‌هاست با رکود مزمن مواجه هستیم؛ رکودی که اگر به داد آن نرسیم تا سال‌های آینده نیز ادامه خواهد داشت.

این پیشکسوت نساجی اذعان داشت: صنعت نساجی فقط به قالی‌بافی و فرش ماشینی محدود نمی‌شود؛ ما در بسیاری از رشته‌ها مانند نانو الیاف و یا صنعت نانو در صنعت نساجی هیچ اقدامی انجام ندادیم در حالی که این صنعت می‌تواند مبنای توسعه باشد.

وی سپس به مقوله کارآفرین و کارآفرینی اشاره کرد و گفت: هیچ‌یک از کارآفرینان به معنای واقعی کارآفرین نیستند. کارآفرین فردی مانند استیو جابز است که محصول و کالایی که تاکنون وجود نداشته، محصولات جدید خلق می‌کند اما تولید فرش با دستگاه‌ها و طرح‌های مشابه به معنی کارآفرینی نیست!

به گفته مروج، در شهر کاشان استعدادهای زیادی وجود دارد که پنهان است برای مثال در این شهر، ماشینی طراحی شده که می‌تواند فرش ماشینی را به صورت گره‌دار بیافد. دولت و دست‌اندرکاران صنعت و اتاق بازرگانی باید از این قبیل افراد حمایت کنند تا بتوانند در ساخت دستگاه‌ها موفق شوند.

رئیس هیات‌مدیره انجمن صنایع نساجی ایران، کل ارزش تولید ناخالص داخلی کشور را (حتی با احتساب فعالیت بانوان در خانه) از میزان فروش یکی از برندهای معتبر صوتی و تصویری جهان، کمتر دانست و گفت: کل ارزش شرکت‌های بزرگ بزرگ کشور از ارزش یکی از برندهای خارجی کمتر می‌باشد؛ باید واقعیات دنیای واقعی را بپذیریم و نباید از دولت انتظار کمک داشته باشیم زیرا در مملکتی با تعداد زیادی مرکز قدرت زندگی می‌کنیم که یکی تصمیم می‌گیرد و دیگری آن تصمیم را خنثی می‌کند! بنابراین باید به توان خود تکیه کنیم.

مروج اضافه کرد: طی سال‌های متمادی، تغییری در فرش ماشینی به وجود نیامده و دستگاه‌ها همان است و تراکم آن از هزار شانه

به ۱۲۰۰ شانه و یا ۱۵۰۰ شانه تغییر کرده و در نهایت به «مخمل‌بافی» می‌رسد.

به گفته رئیس هیات‌مدیره انجمن صنایع نساجی ایران، امتیاز شهر کاشان در دنیا، توانمندی در ارائه رنگ و طرح‌های جذاب و چشمگیر است که این موفقیت حاصل صدها سال پیش است نه هنر امروز!

دفاع تمام قد از سرمایه‌گذاران و صنعتگران

گلنار نصرالهی - مدیرکل دفتر صنایع نساجی، پوشاک و چرم وزارت صمت - ضمن اعلام این مطلب که هرچند صنعت نساجی محدود به فرش ماشینی نیست اما یکی از رشته‌های بسیار قدرتمند و با ارزش نساجی محسوب می‌شود، اذعان داشت: بیش از ۹۵ درصد از تولیدات نساجی کشور مانند فرش ماشینی، موکت نخ، الیاف، پارچه‌های کشفاب، گردباف، تارپودی، رنگریزی، چاپ و... توسط بخش خصوصی انجام می‌شود.

وی ادامه داد: در سال ۱۳۶۲، ۷ واحد فرش ماشینی در ایران به فعالیت می‌پرداخت، پیش از انقلاب نیز ۳ واحد فرش ماشینی در ایران وجود داشت (دو واحد در کاشان و یک واحد در رشت) اما در حال حاضر حدود هزار واحد فرش ماشینی به صورت صددرصد توسط بخش خصوصی اداره می‌شوند.

به گفته نصرالهی، از ابتدا تولید فرش ماشینی توسط بخش خصوصی توانمند و بر اساس «برند» پایه‌گذاری شد و امروز حدود یک‌هزار واحد فرش ماشینی در کشور وجود دارد که تعدادی از آن‌ها در استان اصفهان و کاشان مستقر شده‌اند و همگی برند خاصی را دنبال می‌کنند.

این مقام مسئول تصریح کرد: واحدهای فرش ماشینی، قوی‌ترین شبکه توزیع را دارند و کمک کرده‌اند تا صنعت فرش ماشینی ایران روی پاهای خود بایستد.

وی، میزان صادرات سالانه فرش ماشینی ایران را ۳۵۰ میلیون دلار اعلام کرد و گفت: پس از چین، ترکیه، هند و بلژیک، به‌عنوان پنجمین کشور صادرکننده فرش ماشینی در دنیا شناخته می‌شویم.

نصرالهی به حضور ۲۷ واحد از فرش ماشینی

و مشکلات خاص صنعت نساجی» به دستور ریاست جمهور گفت: در این کمیته مواردی مانند ارائه «تسهیلات برای بازسازی و نوسازی صنایع نساجی»، «تأمین سرمایه در گردش»، «جدیت در مبارزه با قاچاق»، «لزوم پیگیری ایجاد شهرک‌های پوشاک» در اولویت قرار دارند.

نصرالهی، ضمن اشاره به رکود در فروش محصولات نساجی، ابراز امیدواری نمود تا وضعیت بهبود یابد.

وی، مشاغل سخت و زیان‌آور را یکی از مسائلی عنوان کرد که مشکلاتی برای صنعت نساجی به وجود آورده است و گفت: انجمن صنایع نساجی ایران، جلسات متعددی در این زمینه با مسئولان وزارت کار برگزار کرده تا رفع چنین مشکلاتی از طریق تشکل‌ها مورد پیگیری قرار گیرد.

وی ضمن ابراز خرسندی از لغو تحریم‌ها گفت: قطعاً مدتی طول خواهد کشید تا اثرات منفی تحریم‌ها از بین برود، کما این که برخی از سرمایه‌گذاران خارجی در بخش چرم و کفش جهت حضور و سرمایه‌گذاری در ایران اعلام آمادگی کرده‌اند اگرچه هنوز تردیدهایی وجود دارد که رفع آن نیازمند گذشت زمان است.

نصرالهی در پایان گفت: من و تمام همکارانم در وزارت صنعت، به احترام تمام سرمایه‌گذاران صنعتی که اشتغال بخش وسیعی از جامعه را برعهده دارند، تمام قد می‌ایستیم. (تشویق حضار) در پایان همایش از پیشکسوتان، صادرکنندگان نمونه ملی و استانی و حامیان مالی همایش تقدیر به عمل آمد.

بسیار توانمندی به فعالیت می‌پردازند و نباید بیش از حد به سیستم دولتی وابسته باشند زیرا ممکن است به دلایلی، دولت نتواند خواسته‌های آنان را پاسخگو باشد و موجب نوسازی بخش خصوصی از دولت شوند، اگرچه امیدوارم هرگز چنین اتفاقی رخ ندهد.

نصرالهی ادامه داد: در زمینه بازسازی و نوسازی صنایع فرش ماشینی بودجه‌های خاصی قرار داده‌ایم که براساس طرح‌های توجیهی فنی و اقتصادی با نگرش «صادرات محور» به متقاضیان اختصاص خواهد یافت و امیدواریم این طرح را در زمینه بازسازی و نوسازی و توسعه سایر بخش‌های نساجی از جمله الیاف اکرلیک داشته باشیم.

وی تأکید کرد: معتمدیم بازسازی و نوسازی واحدهای فرش ماشینی بر اساس طرح‌های توجیهی فنی و اقتصادی باشد و صنعتگرانی که درخواست نوسازی واحدها را دارند برآوردهای لازم را انجام دهند و اقدامی انجام ندهند تا شرایط موجود را با مشکل مواجه نمایند.

مدیرکل دفتر نساجی وزارت صمت ابراز امیدواری نمود که در کاشان طرح چادر مشکی، ریسندگی و بافندگی‌های تار و پودی، رنگرزی و چاپ و تکمیل به وجود آید، ضمن این که مواردی مانند تسهیلات برای بازسازی و نوسازی صنعت نساجی، تأمین سرمایه در گردش، جدیت در مبارزه با قاچاق و لزوم پیگیری شهرک‌های پوشاک در انجمن‌ها و تشکل‌ها مورد بررسی قرار گرفته است.

وی در مورد تشکیل «کمیته پیگیری مسائل

و کف‌پوش در دموتکس آلمان نیز اشاره کرد و افزود: کمک گرفتن از پیشینه فرش دستباف و قاچاق‌پذیر نبودن محصولات این بخش، به رونق و توسعه فرش ماشینی کشور در جهان کمک کرده است. مدیرکل دفتر نساجی وزارت صمت، به آسیب‌های ناشی از قاچاق محصولات نساجی نیز پرداخت و گفت: انجمن‌ها و تشکل‌های ما باید یکصدا و یکدست، خواستار جلوگیری از واردات غیر رسمی صنعت نساجی شوند.

وی سپس به ارائه آمار وزارتخانه متبوع خود در مورد تولید پوشاک پرداخت و گفت: بالغ بر ۶۰ درصد تولیدات پوشاک کشور، توسط واحدهای داخلی انجام می‌گیرد منتها تولیدات به دو دسته تقسیم می‌شوند که یکی از آن‌ها تولیدات با پارچه‌های داخلی و دیگری پوشاک‌هایی که با پارچه وارداتی اما در داخل کشور است؛ در حالی که واردات غیررسمی حدود ۳۵ درصد برای یک صنعت «بسیار زیاد» است، به عبارت بهتر صنعت نساجی بسیار قوی است که قادر به مقابله با چنین حجم گسترده‌ای از قاچاق می‌باشد.

نصرالهی اذعان داشت: بخشنامه‌هایی در خصوص مبارزه با قاچاق صادر شده و آخرین بخشنامه مختص به بخش پوشاک بود، براین اساس مهلتی تعیین شد که تمام برندهای خارجی ثبت‌نام کنند تا پس از آن عرضه محصولات با مارک خارجی از طریق مجاری رسمی پیگیری شوند.

وی، خواستار تشدید مبارزه با قاچاق صنایع نساجی در وزارت صنعت، معدن و تجارت شد و سپس ابراز داشت: در صنعت نساجی، افراد

پیشکسوتان برگزیده

■ استاد سیدامیرحسین افسری کاشانی- متولد ۱۳۱۴ کاشان- طراح نقاش و استاد مسلم بافندگی فرش کاشان، صاحب سبک در مینیاتور قلمی، مهارت کامل در مسائل تکنیکی بافت، استاد مسلم قالیبافی کشور در سال‌های ۱۳۴۲ و ۱۳۴۳ از طرف وزیر صنایع، مشاور طراحی صنایع فرش راوند، عضو هیات علمی گروه فرش دانشکده معماری و هنر، مدرس گرایش طراحی فرش در دانشگاه کاشان

■ استاد مرتضی انگوری- متولد ۱۳۲۹ اصفهان- ورود به هنرستان هنرهای زیبای اصفهان در سال ۱۳۴۲، استخدام در شرکت صنایع راوند کاشان در سال ۱۳۵۳ تا اواخر سال ۱۳۵۶، استخدام شرکت پلی اکریل اصفهان در سال ۱۳۵۶، مشاور طراحی در شرکت دناژ شیراز، مشاوره در راهاندازی و تأسیس شرکت قالی سلیمان، عضو هیات علمی انجمن طراحان و نقاشان اصفهان، خالق طرح و نقشه‌های آفرین، بختیاری، گنبد، کاشمر، جوشقان و... در سال‌های گذشته.

■ استاد سید علی سبطینی- متولد ۱۳۲۱ آران و بیدگل- استخدام در شرکت حریر و مخمل کاشان در سال ۱۳۵۲، سرپرست بخش طراحی شرکت حریر و مخمل کاشان در سال ۱۳۵۲، موسس اولین دفتر مستقل و خصوصی طراحی نقشه‌های فرش ماشینی ایران، ارائه طرح نقشه به شرکت‌هایی نظیر فرش مشهد، فرش نگین مشهد، زمرد مشهد، فرش محتشم کاشان، فرش شیراز، فرش ستاره طلایی دلیجان و... تا سال ۱۳۷۵، خالق دو طرح فرش ماشینی «درختی» و «افشان گل مرغ» در سال ۱۳۹۴.

■ استاد امیرحسین کریم‌پور- متولد ۱۳۲۷ کاشان- سابقه فعالیت در رشته طراحی نقشه فرش دستباف و ماشینی حدود ۵۰ سال، تدریس رشته‌های طراحی رنگ و بته فرش دستباف در دانشگاه معماری و هنر کاشان و دیگر دانشگاه‌ها از سال ۱۳۷۵ تاکنون، طراحی نقشه‌های فرش‌های دستباف به عتبات عالیات، حرم‌های حضرت امام حسین(ع)، حضرت ابوالفضل(ع)، کاظمین، عسگرین، خیمه‌گاه و در حال حاضر حرم حضرت علی(ع)، عضو موسس و عضو پیوسته انجمن علمی فرش ایران از سال ۱۳۸۱، عضو انجمن طراحان و نقاشان کشور در مرکز ملی فرش ایران، عضو انجمن طراحان و نقاشان فرش دستباف استان اصفهان، عضو کانون هماهنگی‌های فرش ایران، عضو مرکز پژوهش فرش ایران در کاشان، عضو هیات علمی دانشکده معماری و هنر.

صادرکنندگان برگزیده

■ تقی رحمانی- مجتمع نساجی آسایش کاشان و صادرکننده نمونه ملی

■ علی درباب- مدیرعامل شرکت تمدن فرش کاشان و صادرکننده نمونه استانی

■ عباس بهادری- مدیرعامل شرکت نگین مشهد اردهال و صادرکننده نمونه استانی

■ سید مرتضی سجادی بیدگلی- مدیرعامل شرکت نگین اطمینان مشهد کاشان و صادرکننده نمونه استانی

■ محمد پامیلی- مدیرعامل گلرنگ فرش بیدگل و صادرکننده نمونه استانی

■ مهدی بلالی بیدگلی- مدیرعامل شرکت نسترن گل بیدگل و صادرکننده نمونه استانی

حامیان مالی همایش

■ حسین جمال- مدیرعامل شرکت ریسندگی و بافندگی خاطره کاشان

■ سیروس آریان‌پور- مدیرعامل شرکت فرش خوب

■ حمید مشیری- مدیرعامل شرکت فرش مشهد اردهال

■ احمد فتاحی- مدیرعامل شرکت فرش یلدای کویر

■ احمد فرهی- مدیرعامل شرکت فرش فرهی

■ محمود برادران- مدیرعامل شرکت ریس سنج

■ سیدجواد سجادی بیدگلی- مدیرعامل شرکت تعاونی تولیدکنندگان فرش ماشینی شهرستان آران و بیدگل

■ علیرضا میرزایی- مدیرعامل شرکت فرش ثمین

■ محمود تولایی- مدیرعامل شرکت اتحادیه فرش ماشینی کاشان و اتاق بازرگانی کاشان

■ محمدمهدی روحانی- مدیرعامل شرکت فرش سرای ابریشم

■ علی عصار- مدیرعامل شرکت نساجی عصار کاشانی

■ محسن رمضان‌زاده- مدیرعامل شرکت فرش تاپ

■ نعمت‌الله جامعی- مدیرعامل شرکت فرش ماندانا

■ مهدی مهتری- مدیرعامل گروه نساجی آوین پویای تهران

■ محمد عنایتی بیدگلی- مدیرعامل کانون تبلیغاتی آریا

■ زهرا صحرائی- رئیس مرکز آموزش بازرگانی کاشان

■ مهدی واصفی- مدیرعامل اداره صنایع و معادن کاشان

گزارشی از نشست مشترک مدیران صنعت پتو با وزیر صنعت، معدن تجارت

هجدهم اسفند ماه و در حاشیه اولین نمایشگاه پتو که به همت انجمن صنایع نساجی ایران برگزار گردید، نشست مشترکی با حضور وزیر صنعت و معدن و تجارت و برخی از مسئولین بلند پایه این وزارتخانه و تعدادی از صنعتگران بخش پتو و خبرنگاران حوزه صنعت و اقتصاد، شکل گرفت که در آن بخشی از مسائل و مشکلات این بخش از صنعت نساجی بررسی گردید و در انتهای جلسه مسئولین به سوالات خبرنگاران پاسخ دادند.

در آغاز این نشست **محمد مهدی رئیس زاده - دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران** - به بخشی از اقدامات موثر انجمن صنایع نساجی و وزارت صنعت و معدن و تجارت در خصوص مبارزه با قاچاق کالا اشاره کرد و گفت: واردات رسمی پتو در گمرک جمهوری اسلامی ایران یک میلیون دلار ثبت شده است، ولی طبق آمار کشورهای مبدأ، ۶۰ میلیون دلار پتوی قاچاق وارد کشور می شود. که البته اطلاعات موجود در بازار نشان می دهد اخیراً با اجرای طرحها و راهکارها شناسایی کالاهای قاچاق تا حدودی ورود کالای قاچاق کاهش یافته است و امیدواریم با اجرای کامل مصوبات ستاد مبارزه با قاچاق کالا شاهد کاهش چشمگیر این حجم از قاچاق باشیم.

مهندس مقصودی - عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی - که به نمایندگی از تولیدکنندگان پتو در این نشست سخن می گفت با اشاره به اینکه اولین واحد صنعتی تولید پتو در سال ۱۳۳۰ در اصفهان با کارخانه ریس باف شروع به کار کرده است گفت: بعد از آن کارخانه مشکلات در تهران مشغول به کار شد و پس از آن ایجاد کارخانجات متعددی که به سرعت رشد پیدا کردند رواج یافت. صنعت پتو به سرعت همراه با نیاز جامعه دگرذیسی کرده و از تکنولوژی روز بهره برده است. در همان زمان شروع تولید پتو، تعداد واحدهای تولید پتو در شهرهای اصفهان و یزد به ۷۰ واحد رسید. اما بعدها به دلایل مختلفی از جمله واردات قاچاق برخی از این کارخانجات تعطیل شد.

وی در ادامه گفت: در صنعت پتو سه نوع پتو

وجود دارد که دو نوع آن نیتینگ است که شامل پتوی راشل و پتوی پولوش می باشد. پتوهای تار پودی هم نوعی از انواع پتو هستند که همان پتوهای قدیمی هستند که در ابتدا تحت عنوان پتوی نمدی تولید شده بودند. در حال حاضر هم یکی از واحدهای موجود در کشور جدیدترین سیستم چاپ را خریداری کرده اند که آخرین دستاورد در این زمینه است و پیش بینی می شود در چند ماه آینده چاپ دیجیتال پتو در کشور نصب و راه اندازی خواهد شد که این نشان دهنده به روز بودن صنعت پتوبافی در کشورمان است که توانسته خود را به راحتی با تکنولوژی روز دنیا تطبیق دهد. در حال حاضر ۳۵ واحد تولیدی در سیستم تارو پودی و ۹ واحد در سیستم راشل و ۱ واحد در سیستم پولوش فعال هستند.

مهندس مقصودی در ادامه افزود: توان تولید واحدهای راشل، ۱۲/۵ میلیون تخته در سال است و در واحدهای تار و پودی اگر حداقل ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار تخته در سال که حداقل تولید یک واحد تولید پتو در سال است را در نظر بگیریم، در حدود ۸ تا ۹ میلیون تخته پتو در سال تولید می کنند که جمعا در حدود ۲۰ میلیون تخته پتو،

سالانه در داخل کشور تولید می شود.

به گفته وی، بخش عمده ای از تولیدکنندگان تاروپودی با توجه به نیاز مشتری به تولید پتوهای سبک تحت عنوان «پتوهای سفری» روی آورد که حدود ۳۵ تا ۴۰ هزار تخته از این نوع پتو تولید می شود و با توجه به قیمت پایین آن، بسیار پرمصرف است.

وی در ارتباط با سرمایه گذاری های انجام شده در این بخش از صنعت گفت: در بخش تولید پتوی راشل که ماشین آلات مدرن مورد استفاده قرار می گیرد، حدود ۵۰ میلیون یورو برای ماشین آلات و ۱۳۰ میلیارد تومان برای تاسیسات و تشکیلات داخلی کارخانجات سرمایه گذاری شده است.

وی تصریح کرد: باعث افتخار است که صد درصد مواد اولیه مصرفی از داخل کشور تهیه می شود و این یکی از نقاط قوت این صنعت است. که اگر تعطیل شود مواد اولیه آن هم باید خام فروشی شود و به کشورهای دیگر صادر شود یا به طور کلی تولید مواد اولیه متوقف شود.

مهندس مقصودی ضمن اشاره به این مطلب که اهم مصرف مواد در این صنعت نخ پلی استر اضافه کرد: میزان مصرف سالیانه نخ پلی استر در کشور

۴۰ هزار تن است که از چپیس تولیدی مجتمع پتروشیمی شهید تندگویان و سایر واحدهای پتروشیمی داخلی تهیه می‌شود. مهندس مقصودی گفت: نیاز مصرف داخلی حدود ۱۰ میلیون تخته پتو غیر نظامی و غیرامدادی است که در مقایسه با تولید پتوهای راشل (۱۲ میلیون تخته) نشان می‌دهد نه تنها نیاز داخلی پوشش داده می‌شود بلکه مازاد تولید هم وجود دارد.

این صنعتگر نساجی ادامه داد: طبق آمار گمرکات کشور مبدا گرفته شده است در سال ۲۰۱۴ در حدود ۶ میلیون تخته پتو وارد کشور شده است که در آن سال کشور ما از ظرفیت تولید ۱۲/۵ میلیون تخته پتو تنها توانست ۷/۵ میلیون تخته پتو تولید کند. آمار نشان‌دهنده آن است که واردات ۶ میلیون تخته‌ای یک ضربه ۵ میلیون تخته‌ای را به واحدهای ما وارد کرده است و موجب شده بخشی از تولیدکنندگان داخلی توان خود را از دست بدهند.

وی در ادامه از وزیر و معاونین و مدیر کل دفتر نساجی و پوشاک به دلیل صدور بخشنامه اخیر در مورد کنترل قاچاق پتو تشکر کرد و یاد آور شد: به محض اجرایی شدن بخشنامه: بازتاب مثبت آن در بازار دیده شد و صنعت پتوبافی به یک رونق نسبی دست پیدا کرد. ضرر و زیان مربوط به بخش قاچاق نه تنها به واحدهای پتو، بلکه بخش عمده آن به بودجه کشور باز می‌گردد. اگر قیمت ۶ میلیون تخته پتو را که از تولید ما به واسطه قاچاق خارج شد به صورت میانگین، ۵۰ هزار تومان در نظر بگیریم در حدود ۳۰۰ میلیارد تومان از بودجه کشور خارج می‌شود و حداقل ۲۷ میلیارد تومان از درآمد مالیاتی کشور کاسته می‌شود.

این عضو انجمن در ادامه افزود: در ۴ سال گذشته قیمت تمام شده به صورت تکلیفی ۱۴۱ در صد و به واسطه تغییر نرخ ارز ۱۱۶ درصد افزایش یافته است و به صورت خود به خودی قیمت تمام شده تولیدکنندگان داخلی ۶۰ درصد از رقبای خارجی بیشتر شده است.

وی با بیان این مطلب که سال ۹۱ بهترین سال برای تولیدکنندگان پتو بود، افزود: قیمت ارز در آن دوره تا حدودی واقعی شد و همه واحدها با ظرفیت کامل فعالیت کردند و به تدریج با افزایش‌هایی که هر سال در نرخ ارز به وجود آمد

بخشی از توان تولیدکنندگان کاسته شد. مهندس مقصودی در جمع‌بندی سخنانش به نمایندگی از سایر صنعتگران خطاب به وزیر خواسته‌های فعالین این بخش از صنعت را اینگونه برشمرد: در صورت اصلاح نرخ ارز، نه تنها صنعت پتو بلکه راه برای تولید و رونق همه صنایع هموار می‌شود. می‌توان ارز را نیز به مانند یک کالا دید که تورم سالیانه در آن موثر واقع گردد و قیمت آن همپای سایر کالاها افزایش یابد.

وی گفت: ممنوعیت واردات پتو، یا حداقل محدودیت واردات آن برای مدتی محدود می‌تواند توان از دست رفته تولیدکنندگان داخلی را بازگرداند تا بتوانند خود را احیا کنند. در قبال آن، تمام تولیدکنندگان پتو تضمین می‌کنند نیاز داخلی کشور را با کیفیت بالا تامین کنند و با مدیریت منطقی قیمت را ثابت نگه دارند و با قیمت جهانی آن را به فروش برسانند تا مطلوبیت مصرف‌کننده نیز در نظر گرفته شود.

مبارزه با قاچاق کالا، یکی دیگر از راه‌های میانبر برای نجات تولیدکنندگان داخلی است.

محمدرضا نعمت‌زاده - وزیر صنعت معدن و تجارت - در جمع‌بندی مسائل و موضوعات مطرح شده گفت: بنده و همکارانم کما بیش در جریان این مسائل قرار داریم و مینا را هم بر این قرار داده‌ایم که برای تولید محصول کیفی و رقابت‌پذیر جان خود را هم بدهیم و این را جزو وظایف خود می‌دانیم. وی با اعلام اینکه محدود کردن واردات به معنای ایجاد انحصار نیست، گفت: تعداد زیادی واحدهای تولیدی با تاریخچه‌ای طولانی در کشور وجود دارند که با یک حمایت مقطعی، نه تنها می‌توانند بین واحدهای داخلی رقابت کنند بلکه این واحدها در شرایط رقابت جهانی نیز قرار خواهند گرفت.

نعمت‌زاده با اشاره به جلسه خود با معاون اول رئیس‌جمهور در ارتباط با واردات غیر مجاز و همچنین جلسه‌ای در ارتباط با شفاف‌سازی عملیات اقتصادی گفت: هدف دولت این نیست که صرفاً ورود کالا را ممنوع کند بلکه اگر هم قرار است واردات انجام شود از مجاری قانونی صورت پذیرد. برای جلوگیری از ورود غیر قانونی بخشنامه‌ای صادر شده است حتی هدف از برگزاری این نمایشگاه به نمایش گذاشتن توانمندی تولیدکنندگان داخلی و کاهش ورود کالای قاچاق است.

به گفته وزیر صنعت، برای مبارزه با ورود کالای قاچاق باید از روش‌های سلبی و تشویقی در کنار هم استفاده شود.

وی در ادامه سخنانش تولیدکنندگان را به فعالیت بیشتر در زمینه تبلیغات و ارتباط بیشتر با مصرف‌کنندگان داخلی تشویق کرد و گفت: ملت ایران اگر بدانند که صلاح خود و کشورشان در گرو مصرف کالاهای داخلی است قطعاً از تولیدکنندگان داخلی حمایت همه جانبه خواهند داشت.

وی همچنین با اشاره به سخن امام خمینی (ره) که صدا و سیمای دولتی باید نقش دانشگاه عمومی و اجتماعی را داشته باشد گفت: در این حوزه نباید از نقش صدا و سیما غافل شد چرا که نقش تعیین‌کننده‌ای در این زمینه دارد.

نعمت‌زاده در ارتباط با نرخ ارز گفت: یکی از دلایل ایجاد فساد و غیر شفاف بودن اقتصاد، چند نرخی بودن ارز است که علت آن محدودیت‌های دولت در دوران تحریم بوده است که وزارت صنعت و معدن و تجارت به دنبال تک نرخ کردن آن است چرا که معنای رقابت این است که همه در یک شرایط مساوی به فعالیت بپردازند. صنعتگران هم باید به گونه‌ای به فعالیت خود بپردازند که در حق مصرف‌کنندگان از لحاظ کمی و کیفی اجحاف نشود و این فرصت خوبی است برای آنکه نشان دهند محصولی با کیفیت بالاتر از کالای خارجی تولید می‌کنند. در حال حاضر تولید کنندگانی داریم که شعارشان این است که کالا را با کیفیت آلمان و قیمت چین تولید می‌کنند و این نشان از قدرت صنعتگران کشور در شرایط سخت دارد.

وی در ادامه، تولیدکنندگان را تشویق به صادرات کرد و صنعتگری را مثال زد که دفاتر فروش خود را در سایر کشورها دایر کرده است و موفق به صادرات شده است. به اعتقاد نعمت‌زاده، اینکه در داخل دفتر خود و در شهر خود بنشینید و انتظار داشته باشید مصرف‌کنندگان خارجی به دنبال کالای شما بیایند منطقی نیست بلکه باید پویایی لازم را داشته باشیم و در متن بازارهای خارجی حضور داشته باشیم تا در امر صادرات موفق باشیم. ضمناً در زمینه صادرات، واحدهای تولیدی داخلی در بازارهای خارجی، نباید با شکست قیمت با یکدیگر رقابت کنند بلکه باید با قیمت ثابت و ایجاد تقاضای گسترده برای کالای خود با یکدیگر به رقابت بپردازند.

نشست خبری با خبرنگاران حوزه صنعت

جمع‌آوری و به ریاست جمهوری ارسال کرده است؛ امیدوار هستیم بتوانیم تسهیلات ریالی را هم برای سرمایه در گردش مورد نیاز واحدهای تولیدی فراهم آوریم.

این مقام مسئول یادآور شد: پیش‌بینی شده است که در مرحله اول ۳۰۰ میلیون دلار برای صندوق توسعه ملی نیاز است تا بتوان از واحدها حمایت کرد. با توجه به اینکه با برداشته شدن تحریم‌ها سرمایه‌گذاران زیادی تمایل به سرمایه‌گذاری پیدا کرده‌اند.

خبرنگاری خطاب به مدیرکل دفتر نساجی گفت: آمارهای متفاوتی از میزان قاچاق نساجی و پوشاک ارائه می‌شود برآورد شما به‌عنوان مسئول نساجی کشور به چه میزان است و در مقایسه با تولید داخل و نیاز کشور چگونه است؟ نصرالهی در پاسخ گفت: آمارهایی که از جانب وزارتخانه اعلام می‌شود مستند به صادرات کشورهای مبدا به کشور ما است. اما بعضاً از

این است که در حال حاضر طرح جامعی برای بازسازی این صنعت ارائه نشده است. اما از نظر وزارت صنعت و معدن و تجارت، بازسازی و نوسازی واحدهای موجود و توسعه و ایجاد واحدهای جدید بر اساس طرح‌های توجیهی و فنی و اقتصادی در اولویت است.

وی در پاسخ به این سوال که در حال حاضر چه راهکاری و برنامه مشخصی برای حمایت از این صنعت وجود دارد، گفت: نصرالهی گفت: برای اولین بار سند استراتژی صنعت نساجی (که شامل اقدامات لازم است و نشان می‌دهد که توسعه در چه بخش‌هایی و به چه میزان باشد) تدوین شده است. در این سند مواردی مربوط به برندسازی و تسهیلات ریالی آورده شده است. نصرالهی تصریح کرد: براساس جلسات برگزار شده در ریاست جمهوری موظف به تشکیل کارگروهی در وزارتخانه شده‌ایم که این کارگروه هم اکنون تشکیل شده است و پیشنهادات را

همزمان با برگزاری نمایشگاه پتو، یک نشست خبری برگزار گردید که در آن مدیرکل دفتر نساجی و برخی از اعضای هیات مدیره انجمن صنایع نساجی به سوالات خبرنگاران پاسخ دادند.

در ابتدا یکی از خبرنگاران مهم‌ترین معضل موجود در صنعت نساجی را جویا شد که **گلنار نصرالهی** پاسخ داد یکی از مشکلات بسیار مهم موجود در صنعت نساجی مسئله واردات غیر رسمی کالا است. زمانیکه حقوق ورودی پرداخت نشود مانند این است که صنعت را بدون هرگونه حمایتی رها کرده باشیم. هیچ صنعتی در هیچ کشوری بدون رعایت تعرفه ورودی مناسب به تولید خود ادامه نمی‌دهد. ولی صنعت نساجی کشور ما علیرغم واردات بسیار زیادی که در بخش پوشاک و پتو وجود دارد همچنان به رقابت با کالاهای قاچاق می‌پردازد. وی ادامه داد: مشکل دیگر صنعت نساجی

از خود تولیدکنندگان پرسیده شود. به نظر بنده مطالبی که در باب تعرفه‌های ترجیحی از جانب صنعتگران عنوان شد بیش از اینکه به نفع صنعت نساجی باشد به ضرر آن تمام شد. چرا که این صنعت را به گونه‌ای نمایان ساخت که از واردات واهمه دارد و در برابر آن جبهه می‌گیرد! به اعتقاد وی، تغییرات تعرفه به تنهایی نمی‌تواند در کاهش قاچاق موثر باشد. به‌عنوان مثال وجود مناطق آزاد (که ماهیت آن محلی است) برای صادرات کالا، تبدیل به محلی برای واردات غیررسمی کالا شده است.

نصرالهی اعلام کرد: در حال حاضر صنعت نساجی از معدود صنایعی است که بدون دیوار تعرفه‌ای با کالاهای خارجی رقابت می‌کند.

یکی دیگر از خبرنگاران موضوع جذب سرمایه‌های خارجی را مطرح کرد و گفت: آیا در این رفت و آمدهای پسابرجام نشستی با دیگر کشورها بخصوص کشورهای موفق در این زمینه انجام شده است؟

نصرالهی در پاسخ گفت: درخواست‌های زیادی به دفتر بنده آمده است که شرکت‌های خصوصی با شرکت‌های خارجی از جمله ایتالیا، استرالیا و ترکیه مذاکرات اولیه خود را انجام داده‌اند و این شرکت‌های خارجی تمایل به سرمایه‌گذاری در کشور ما را دارند. تنها کافی است که شرایط به طور کامل مهیا گردد تا این همکاری‌ها آغاز گردد.

در ادامه این کنفرانس خبری تربیون در اختیار **مهندس محمد مروج - رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران** - قرار گرفت.

وی، ریشه همه مسائل و مشکلات موجود در اقتصاد کشور دانست و گفت: اقتصاد جریانی

خود برگزار و اطلاعات لازم را از آنان دریافت می‌کنیم. به گفته وی، کار ثبت برندها تمام شده، مدارک تعدادی از آن‌ها بررسی شده و برخی هم در دست بررسی است. بر اساس آخرین جلسه مهلت کالاهایی که باید برچسب GS1 بر روی آن‌ها قرار می‌گرفت تمام شده و دو بخشنامه به گمرکات فرستاده شده و در حال پیگیری است.

مدیرکل دفتر نساجی وزارت صنعت در پاسخ به این سوال که در طرح اخیر برای مبارزه با کالای قاچاق قرار است چه برخوردی با کالای قاچاق شود، اذعان داشت: در حال حاضر قاچاق بسیار گسترده شده است. این مسائل باید با آرامش پیگیری شود و در مراحل ابتدایی با تذکر می‌توان آغاز کرد چرا که هیچکس مایل نیست به یک ناهنجاری و کار غیر قانونی دامن بزند. این موضوع در حال پیگیری است و از تولیدکنندگان داخلی خواسته شده تولیدات خود را با مارک ایرانی عرضه کنند. همچنین از رسانه‌ها و خبرگزاری‌ها خواسته شده است که بر روی تولیدات داخلی تبلیغات انجام دهند. یکی از دیگر اقدامات انجام شده نشان دادن توانمندی‌های تولیدکنندگان داخلی است.

خبرنگار دیگری گفت: آمار پایین واردات رسمی نشان می‌دهد سیاست تعرفه‌ای که در تمام این سال‌ها اتخاذ شده است هیچ تاثیری بر میزان قاچاق نداشته است. اما در موضوع تغییرات تعرفه ترجیحی خیلی از تولیدکنندگان نسبت به کاهش تعرفه اعتراض داشتند. وی نظر مدیرکل دفتر نساجی در وزارت صنعت و معدن و تجارت را در این باره جویا شد.

نصرالهی در پاسخ گفت: بهتر است این سوال

جانب برخی، رقم‌هایی اعلام می‌شود که مستند نیست. در سال ۲۰۱۴ بر اساس آمارهای یونیدو و سازمان تجارت جهانی در بخش پوشاک حداقل ۷۰۰ میلیون دلار کالای قاچاق وارد کشور شده است. طبق آمارهای موجود بالغ بر ۶۰ درصد از بازار پوشاک در دست واحدهای داخلی است. زیرا بسیاری از تولیدکنندگان داخلی کالای خود را با نام برند خارجی به فروش می‌رسانند.

یکی دیگر از خبرنگاران گفت: برخی از آمارها نشان می‌دهد که بیشترین میزان قاچاق از کشور ترکیه وارد کشور ما می‌شود. آیا قرارداد تعرفه ترجیحی با این کشور تاثیری بر میزان ورود کالای قاچاق از این کشور داشت؟

نصرالهی در پاسخ گفت: آمارهای وزارتخانه نشان می‌دهد که بیشترین میزان قاچاق از کشور چین وارد کشور ما می‌شود. حدود ۲۰۰ ردیف تعرفه در بخش پوشاک وجود دارد که ۱۰ ردیف آن مشمول تعرفه ترجیحی ترکیه است. طبق آمار موجود در وزارتخانه بالغ بر ۸۰ و حتی ۹۰ درصد واردات غیررسمی به کشورمان از کشور چین است. بیشترین آمار واردات در بخش پتو از کشور چین است. به نظر می‌رسد در بخش پتو کیفیت کالاهای ما قابل مقایسه با کالاهای اروپایی است درحالی‌که قیمت این محصولات قابل رقابت با کشور چین است.

خبرنگار دیگری در مورد نتایج اجرای طرح کنترل کالای قاچاق سوال کرد که نصرالهی گفت: مسئول اجرای این طرح‌ها همکاران بنده در سایر بخش‌های وزارتخانه هستند. اما از آنجایی که بخش تولیدات نساجی برای ما حائز اهمیت است جلسات متعددی با همکاران

خود موفق تر خواهند بود. در عین حال که مسائل و مشکلات صنعت نساجی بیان می‌شود نباید این صنعت را طوری نمایان کنیم که طرح‌های آن دارای توجیحات اقتصادی و فنی نیست.

خبرنگار دیگر عنوان داشت: بهتر است مسئولین علاوه بر اینکه نقاط مثبت صنعت نساجی را که حاصل تلاش شبانه روزی صنعتگران است بیان می‌کنند، حقایق تلخ موجود در این صنعت را نیز بیان کنند. به عنوان مثال بگویند که امسال چه تعداد افراد در صنعت نساجی بیکار شدند و یا اینکه چند کارخانه در این صنعت تعطیل شدند و علت آن چه بوده است؟ نصرالهی پاسخ داد: کل آمارهایی که از جانب دفتر نساجی و پوشاک وزارتخانه ارائه شد کاملاً صحیح بوده است و هرگز مسائل و مشکلات موجود از جانب ما کتمان نشده است.

دکتر علیمردان شیبانی - نایب رئیس انجمن صنایع نساجی - خطاب به نصرالهی گفت: توانمندی‌های صنعتگران را در نمایشگاه مشاهده کردید. شاید شما هم به عنوان دولتمرد حاضر در این جلسه مسئول این مسائل نباشید. ولی صنعتگران از وزارت صنعت و معدن و تجارت به عنوان متولی صنعت کشور انتظار دارند که لااقل برخی از مشکلات موجود در صنعت نساجی را (که بنده معتقدم تنها یکی از آن‌ها مسئله قاچاق است) برطرف نمایند.

شیبانی افزود: در حال حاضر قیمت تمام شده محصول نهایی در صنعت نساجی به دلایلی که شاید مربوط به وزارتخانه هم نباشد بالا است و بالا بودن قیمت تمام شده قدرت رقابت و قدرت

دیگر آن از طریق دبی وارد کشور ما می‌شود. نصرالهی ضمن تایید سخنان مهندس مروج گفت: اقدامات انجام شده اندکی زمان می‌برد تا به نتیجه برسد متأسفانه در چند سال گذشته میزان سرمایه‌گذاری در کشور روند ثابتی را طی می‌کرد. با رونق اقتصادی در شرایط جدید تقاضا برای سرمایه‌گذاری در صنعت نساجی افزایش می‌یابد.

یکی از خبرنگاران از ایجاد ۱۳ منطقه آزاد در کشور خبر داد و نظر رئیس انجمن صنایع نساجی را در ارتباط با نتایج حاصل از آن را جویا شد.

مروج گفت: ایجاد مناطق آزاد در صورتیکه کاربری آن که محلی است برای صادرات محصول نهایی و واردات کالاهای سرمایه‌ای و تجهیزات و ماشین‌آلات، تغییر نکند بسیار عالی است اما اگر قرار باشد تبدیل به محلی برای واردات کالاهای غیر رسمی شود فاجعه است. در سال گذشته ۲۲۰ هزار تن پارچه وارد کشور شده است که ۵۰ هزار تن آن را گمرک اظهار کرده است و ۸۰ هزار تن آن از مناطق آزاد وارد کشور شده است و ۹۰ هزار تن از آن هم هنوز مشخص نیست که از چه کانالی وارد کشور شده است.

نصرالهی در ادامه به مشکلات صنعت با بخش بانکی کشور اشاره کرد و گفت: بانک‌ها ترجیح می‌دهند از کنار طرح‌های صنعت نساجی عبور کنند و علت آن است که واقعیت‌های صنعت نساجی بیان نشده است. به عنوان مثال: تمام واحدهای حاضر در نمایشگاه پتو واحدهای توانمندی هستند که قطعاً با طرح‌های بازسازی و نو سازی و توسعه به مراتب در اداره واحدهای

نیست که عکس‌العمل ناگهانی داشته باشد. بلکه مشکلات امروز آثار اتفاقات و تصمیمات سال‌های پیش است. دولت جدید یک اقتصاد تخریب شده را تحویل گرفت.

وی در ادامه گفت: ۸۰۰ هزار نفر در دوره ۸ ساله رئیس جمهور پیشین به نیروهای دولتی اضافه شدند. همانطور که می‌دانید جمعیت ژاپن به مراتب بیشتر از کشور ما است، اما ۳۰۰ هزار نفر پرسنل دولتی اداره می‌شود در حالیکه کشور ما با جمعیتی به مراتب کمتر با ۴ میلیون پرسنل دولتی اداره می‌شود! بنابراین مشکل اساسی دولت این است. وزیر نفت یا وزیر اقتصاد کشور ما برای پرداخت یارانه و حقوق پرسنل دولتی دچار مشکل می‌شوند.

مروج در ادامه افزود: از ۸۰۰ هزار میلیارد تومانی که مردم به صورت سپرده نزد بانک‌ها دارند تنها ۱۰۰ هزار میلیارد تومان آن فعال است به همین دلیل بانک‌ها توان حمایت و همکاری و سرمایه‌گذاری را ندارند.

وی با اعلام این مطلب که علت میل به قاچاق کالا تعرفه بالا یا پایین نیست، اذعان داشت: عدم ثبت مشخصات قاچاقچی و فرار از مالیات است. علت بخشی از مشکلات موجود خود ما هستیم چرا که می‌توانیم کالای تولید خودمان را با برچسب خارجی به قیمت بالاتر به فروش برسانیم غافل از اینکه این کالا توسط خود ما یا خانواده ما و هموطن ما خریداری می‌شود. اما متأسفانه از زمان مظفرالدین شاه تا به حال مصرف کالای خارجی برای ما افتخار محسوب می‌شود. کالایی که از ترکیه وارد کشور ما می‌شود کالای ترک نیست، بلکه کالای چینی است که نیمی از آن از طریق ترکیه و نیمی

دریافت می‌کند که به آن‌ها دسترسی دارد. ما کالا را به شرکت‌هایی می‌فروشیم که تمام مشخصات آن‌ها در سایت قرار دارد بعد از چند سال اداره دارایی اعلام می‌کند که آن شرکت در لیست سیاه قرار داشته است و بر این مبنا ما را به صورت میلیاردری جریمه می‌کند. این مسائل حاصل از برخورد نادرست سیستم اداری در کشور ما است.

محمدرضا بادامچی - از فعالین صنعت پتو- گفت: وقتی قانون و مقرراتی قرار داده می‌شود باید آن را اجرا کنند. برنامه‌ای که اداره دارایی برای مالیات‌های مستقیم ارائه داده است فوق‌العاده است. جلوگیری قاچاق باید از آخرین حلقه این زنجیره آغاز شود و مامور اداره دارایی باید از مغازه دار فاکتور طلب کند.

وی در بخش دیگری از سخنانش گفت: چرا قانون چک در کشور اجرا نمی‌شود؟ در حال حاضر ماهیانه ۲۵ درصد از چک‌های ما برگشت می‌خورند. چرا قانون چک برگشتی اجرا نمی‌شود؟ اگر این قانون اجرا شود من فروشنده هم می‌توانم کالای خود را به صورت قسطی بفروشم.

یکی از صنعتگران گفت: متأسفانه وضعیت به جایی رسیده است که شهرداری‌ها با هماهنگی محیط زیست، کارخانه‌ها را جزو صنایع آلاینده قرار می‌دهند برای اخذ آن یک درصدی که توسط دارایی وصول و توسط شهرداری مصرف می‌شود و این اتفاق در حال حاضر در برخی از شهرها روی داده است.

این نشست با جمع‌بندی حاضرین مبنی بر تداوم برگزاری جلسات همفکری با مدیریت انجمن صنایع نساجی ایران به پایان رسید.

اینها راهکارهای عملی کاهش قیمت تمام شده کالا هستند.

پس از پایان این نشست خبری و پرسش و پاسخ میان خبرنگاران بخش صنعت با مسئولین، اعضای انجمن به همراه خانم نصرالهی مدیرکل

دفتر نساجی و پوشاک جلسه را ادامه دادند. نصرالهی گفت: علاوه بر جلسه فوق‌العاده‌ای که با وزیر خواهیم داشت جلسات متعددی را هم می‌توانیم در ریاست جمهوری داشته باشیم که می‌توانیم مسائل و مشکلات را به صورت کاملاً شفاف در جلسه‌ای با آقای وزیر مطرح کنیم و یا اینکه در قالب یک گزارش به آقای وزیر تقدیم کنیم.

مروج گفت: انجمن تولیدکنندگان کاشی و سرامیک تصمیم گرفتند که از تاریخ ۱۵ اسفند ماه تا ۱۵ تیرماه کار را به دلیل موجودی بیش از حد کالا در انبار تعطیل کنند.

وی اضافه کرد: متأسفانه وقتی دولت با رکود و تورم همزمان مواجه شد، برای حل مشکل راه‌حل آسان‌تر یعنی کاهش تورم را انتخاب کرد. دولت با یک انضباط نسبی تورم را کاهش داد و از طرفی قدرت خرید مردم هم کاهش یافت. اعضای انجمن صنایع نساجی ایران به این نتیجه رسیدند که در فروش کالای خود به بازار برای خریدار فاکتور صادر نمایند. اما خریدار به محض آنکه مطلع شود که برای او فاکتور صادر می‌کنیم از خرید منصرف می‌شود و به دنبال جنس قاچاق می‌رود تا نامش در سیستم مالیاتی ثبت نشود! بنابراین کالای ما در انبار می‌ماند. متأسفانه اداره دارایی به دنبال متخلفین و کسانی که از پرداخت مالیات فرار می‌کنند نمی‌رود بلکه مالیات را از کسانی

خرید مردم را کاهش می‌دهد. وزیر محترم صنعت می‌تواند این مسائل را در هیات دولت پیگیری نماید. در هیچ کجای دنیا به صنعتگر وام با بهره پایه ۲۴ درصد (که گاه تا ۳۰ درصد هم می‌رسد) داده نمی‌شود.

نصرالهی ضمن تایید سخنان دکتر شبیانی گفت: نرخ بهره بانکی برای صنعتگران منطقی نیست و این مسائل مورد تایید وزیر صنعت و معدن و تجارت نیست و رایزنی‌هایی با بانک‌ها انجام شده است و همانطور که می‌دانید برای امسال نرخ بهره چند درصد کاهش پیدا کرد و مشکلات باید به تدریج حل شود چرا که کلید حل تمام مسائل در دست وزارت صنعت و معدن و تجارت نیست و باید با همه وزارتخانه‌ها هماهنگی‌های لازم انجام شود.

وی به برگزاری جلسات مختلف با سازمان‌ها و نهادهای دولتی مرتبط اشاره کرد که آخرین مسائل و مشکلات و راه‌حل‌های پیشنهادی آن‌ها را به کمیته‌ای که به‌دستور آقای رئیس‌جمهور و معاون اول ایشان در وزارتخانه تشکیل شده است می‌فرستیم و در حال پیگیری است.

دکتر شبیانی در بخش دیگری از این جلسه گفت: یکی از علل افزایش قیمت تمام شده کالاها در کشور ما این است که صنعتگران در کشور ما بالاترین حق بیمه پرداختی در دنیا با نرخ ۲۳ درصد را می‌پردازند.

وی در ادامه گفت: انجمن صنایع نساجی پیشنهاد می‌کند که از محل یارانه‌ای که قرار بود به بخش صنعت پرداخت شود به بیمه‌های اجتماعی پرداخت شود که هم بیمه‌های اجتماعی توانمندتر شوند و هم صنعتگران به جای حق بیمه‌ای با نرخ پایین‌تر پرداخت نمایند.

اخبار انجمن

برگزاری نشست مشترک هیات مدیره انجمن و اتحادیه فرش ماشینی در اتاق بازرگانی کاشان

انجمن صنایع نساجی ایران - نیز از پیگیری های انجمن در خصوص معوقات بانکی از محل صندوق ذخیره ارزی و مشاغل سخت و زیان آور و موضوع مبارزه با قاچاق کالا و بررسی های کارشناسی در خصوص تعرفه های حقوقی گمرکی و سود بازرگانی سال آتی سخن گفت و تدوین سند استراتژی توسعه صادراتی و برنامه راهبردی صنایع نساجی و پوشاک توسط انجمن را نیازمند مشارکت و همکاری تشکیل های فعال این صنعت دانست و ابراز امیدواری کرد با گسترش همکاری های فیما بین و مشارکت بیشتر تشکیل ها شاهد موفقیت های چشمگیری در صنایع نساجی باشیم. پس از این نشست که به میزبانی و ضیافت ناهار اتاق بازرگانی بود، حاضرین جهت افتتاح آزمایشگاه تخصصی فرش کاشان و فیزیک نساجی و حضور در سومین همایش ملی فرش ماشینی به سمت دانشگاه آزاد اسلامی کاشان حرکت کردند.

نشست مشترک هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران و اتحادیه فرش ماشینی کاشان همزمان با برگزاری سومین همایش ملی فرش ماشینی و صنایع وابسته در دوازدهم اسفندماه در اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کاشان، برگزار شد. در این نشست که اعضای هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران، اتحادیه فرش ماشینی کاشان و اتاق بازرگانی این شهر حضور داشتند، در خصوص مسائل و مشکلات پیش روی صنعت بحث و تبادل نظر شد. **محمود تولایی - رئیس اتاق بازرگانی و اتحادیه فرش ماشینی کاشان** - ضمن خیر مقدم به میهمانان در خصوص اصلاحیه قانون مالیات های مستقیم و پیگیری های انجام شده در خصوص مشاغل سخت و زیان آور و مسائل و مشکلات بانکی سخن گفت و خواستار هم صدایی و فعالیت های مشترک تشکیل های نساجی در کشور شد. **محمد مهدی رئیس زاده - دبیر کل**

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران:

استقراض و بهره‌گیری از انواع فاینانس تنه‌راه خروج از رکود

ایتالیا به ایران و برگزاری جلسه‌ای با حضور میهمانان ایتالیایی در اتاق بازرگانی، صنایع و معادن تهران گفت: در این جلسه، یکی از شرکت‌های ایتالیایی که سال‌هاست در بازار ایران به فعالیت می‌پردازد؛ اذعان داشت که دیگر در اقتصاد امروز ایران، درآمدهای هنگفت نفتی وجود ندارد و به دلیل تحریم‌ها و فشارهای سیاسی و اقتصادی، تولیدات برخی از صنایع به پیشرفت قابل توجهی دست‌یافته؛ پروژه‌هایی که در گذشته صد درصد آن توسط متخصصین و تکنسین‌های خارجی انجام می‌شد در حال حاضر ۷۰ درصد اجرای آن برعهده شرکت‌های ایرانی است و سهم شرکت‌های خارجی به ۳۰-۲۰ درصد کاهش یافته است. به همین دلیل باید برنامه‌هایی برای فروش کالا یا خدمات خود در ایران داشته باشند و به امید درآمدهای نفتی ایران ننشینند!

■ تمهیدات دولت برای کنترل قاچاق؛ موثر یا ناکارآمد؟!

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران اذعان داشت: طبق آمارهای رسمی، طلا (با رقم ۳ میلیارد دلار) بیشترین حجم قاچاق به کشور را در بر می‌گیرد و پوشاک با ۲/۷ میلیارد دلار در رتبه دوم قرار دارد (به عبارت بهتر بیش از ۱۰ درصد کل حجم قاچاقی که وارد مملکت می‌شود).

وی در پاسخ به این سوال که اجرای برنامه‌هایی مانند GSI یا تغییر تعرفه‌های گمرکی جهت کاهش قاچاق تا چه میزان موثر است؛ عنوان داشت: شاید تمام راهکارهای ارائه شده بتوانند تا حدودی در کاهش قاچاق موثر باشند اما واقعیت این است زمانی که از پوشاک صحبت به میان می‌آید، وارد یک زنجیره توزیع چندمیلیونی در سطح کشور می‌شویم و توان کنترل این رقم بسیار دشوار به نظر می‌رسد.

رئیس‌زاده اضافه کرد: قاچاق یک فعالیت اقتصادی است پس در گام نخست باید مقرون به صرفه بودن قاچاق را از بین برد تا دیگر برای قاچاقچی ادامه فعالیت، سودآوری خود را

یادآوری شده که ایران، درآمدهای سرشار نفتی سال‌های گذشته را در اختیار ندارد و به همین دلیل نمی‌توانند به آسانی کالاها و محصولات خود را به ایران بفروشند و به سودهای کلان دست یابند بنابراین هر فعال تجاری و صنعتی که تصمیم به حضور در بازار گسترده و توانمند ایران را دارد باید به فکر تأمین منابع مالی خود نیز باشد و برای بازپرداخت باید در بازار کشورهای ثالث نیز کمک کند تا محصولات تولیدی حاصل از سرمایه‌های خارجی به آن کشورها عرضه شود که از محل صادرات و فروش کالاها، بتوان فاینانس‌ها را تسویه کرد در مجموع باید گفت استقراض و استفاده از انواع فاینانس یکی از راهکارهای اصلی برون‌رفت از رکود است.

وی افزود: در صورتی که بدون انجام مطالعات و محاسبات کارشناسی، مراحل استقراض و بهره‌گیری از انواع فاینانس، صورت گیرد به شدت تورم را افزایش خواهد داد.

رئیس‌زاده با اشاره به سفر اخیر هیات تجاری

محمد مهدی رئیس‌زاده با اعلام این مطلب که پس از لغو تحریم‌ها مدتی به طول خواهد انجامید تا سرمایه‌گذاران نسبت به ثبات بازار به اطمینان برسند؛ افزود: در حال حاضر به دلیل کاهش درآمدهای نفتی و احتمال استمرار این روند رو به کاهش، قطعاً با کسری بودجه‌ها روبرو خواهیم بود که برخی کارشناسان، منابع مالیاتی را جهت تأمین درآمدهای موردنیاز کافی می‌دانند اما طبق آمارهای موجود، مالیات تاکنون بر گرده تولید فشار وارد کرده است و با تدلوم رکود، بهره‌گیری از سرمایه‌گذاری‌های خارجی ضروری به نظر می‌رسد اما سرمایه‌گذاری خارجی اقتضائاتی را می‌طلبد که در حال حاضر با توجه به ناآرامی‌های منطقه، سرمایه‌گذاران خارجی ترجیح می‌دهند منابع مالی خود را به عرصه‌های قابل اطمینان و باثبات اختصاص دهند.

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران، ضمن اشاره به حضور هیات‌های تجاری و اقتصادی کشورهای مختلف به ایران تصریح کرد: این واقعیت بارها به هیات‌های تجاری مذکور

از دست بدهد، در مرحله بعدی باید ریسک‌های قاچاق به اندازه‌ای افزایش پیدا کند که کمتر کسی حاضر شود چنین ریسک‌هایی را تقبل کند. به گفته وی، قرار بود GSI در آذر سال جاری اجرایی شود اما باید موفقیت یا عدم موفقیت اجرای این طرح را از سازمان‌های ذی ربط، جویا شویم.

رئیس‌زاده، ثبت رسمی برندهای خارجی در کشور و تهیه شناسنامه برای واردات تمام محصولات، را ضروری دانست و افزود: در صورتی که اختلاف قیمت تمام شده میان کالای وارداتی رسمی و کالای قاچاق بسیار زیاد باشد؛ طبیعاً قاچاقچی به دلیل صرفه اقتصادی، ریسک قاچاق را می‌پذیرد.

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران یادآوری کرد: پوشاک جزو اولویت دهم بود که تعرفه واردات آن ۱۵۰ درصد بود اما در حال حاضر به اولویت نهم منتقل شده است لذا تعرفه آن به ۷۵ درصد رسید در صورتی که این موضوع با برخی از تعرفه‌های ترجیحی ایران با سایر کشورها (مانند ترکیه) هم راستا شود؛ مشمول تخفیف ۴۰ درصدی خواهد شد؛ بنابراین اختلاف قیمت میان کالای وارداتی از مبادی رسمی با کالای قاچاق به حداقل خواهد رسید و قاچاق، سودآوری و اقتصادی بودن خود را از دست خواهد داد. وی، افزایش تعداد تجهیزات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری در گمرکات و مبادی رسمی کشور را ضروری دانست و به مصاحبه رئیس کل گمرک ایران استناد نمود و گفت: به گفته آقای دکتر کرباسیان «در کل کشور، حدود ۱۳-۱۲ دستگاه ایکس ری وجود دارد» اما به اعتقاد من این رقم برای سرزمین پهناور و گسترده‌ای مانند ایران بسیار اندک است و هر اندازه تعداد دستگاه‌های کنترلی در مبادی ورودی کشور افزایش پیدا کند، شاهد کاهش قاچاق خواهیم بود.

رئیس‌زاده به موضوع مناطق آزاد و ویژه اقتصادی نیز پرداخت و گفت: ورود کالا به این قبیل مناطق تابع قوانین و مقررات خاص است و محدودیت چندانی وجود ندارد به همین دلیل باید واردات آن از کشور اصلی را تحت کنترل قرار داد که به یکی از مبادی واردات غیرقانونی تبدیل شده است.

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران ضمن اشاره به مقوله «قاچاق سازمان یافته» که این

روزها در محافل صنعتی و تولیدی به دفعات از آن یاد می‌شود؛ گفت: شاید بهتر است از واژه «کم‌اظهاری» و «بداظهاری» به جای قاچاق سازمان یافته استفاده شود. به این ترتیب انواع پارچه با کیفیت‌های مختلف در کانتینر قرار می‌گیرد و به‌عنوان کالای کم‌ارزش اظهار می‌شود در حالی که اگر این کانتینر باز شود و تحت کنترل دستگاه‌های ایکس ری قرار گیرد مشخص خواهد شد که کالای واقعی (مشمول تعرفه دیگر) در آن پنهان شده است!

یکی دیگر از مجاری واردات کالا (که شاید نتوان نام قاچاق به آن‌ها اطلاق کرد) اسکله‌های تحت نظارت سازمان‌ها و نهادهای دولتی هستند که در دوران تحریم تحت عنوان وصول مطالبات دولت سراغ کشورهایی مانند هند رفته‌اند و به ازای طلب دولت ایران، نخ و پارچه دریافت و وارد کشور کرده‌اند؛ این کالاهای بی کیفیت با قیمت بسیار اندک روانه بازار مصرف شدند و به آشفتگی بیشتر بازار تولید دامن زدند.

رئیس‌زاده در پاسخ به این سوال که راهکارها و برنامه انجمن صنایع نساجی در زمینه کاهش قاچاق چیست؛ گفت: در کارگروه پوشاک ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز که مسئولیت آن بر عهده قائم مقام وزیر صنعت- آقای خسرو تاج- است؛ نمایندگان انجمن حضور داشته و دارند که منجر به مصوبات بسیار موثر شد و در صورتی که جنبه اجرایی به خود گیرد، نقش موثری در کنترل قاچاق خواهند داشت.

وی سپس به حضور در جلسه اخیر «کارگروه حمایت از تولید و نظارت بر گردش کالا در سطح عرضه» اشاره کرد و گفت: موضوع این جلسه پیگیری و رصد پیشرفت برنامه‌های جامع مبارزه با قاچاق کالاهای نساجی و پوشاک بود که چهار تصمیم اساسی گرفته شد. اولین تصمیم با توجه به تعدیل آثار و پیامدهای حاصل از تعدیل تعرفه‌ها در میزان واردات رسمی و میزان برآوردی قاچاق از مبادی غیر رسمی به خصوص مرز بازرگان و پوشاک وارداتی از ترکیه قرار شد توسط گمرک مورد بررسی قرار گیرد و مدت زمان اجرای آن نیز دوهفته است. رئیس‌زاده، مصوبه دوم را آسیب شناسی و بررسی کارشناسی حجم و میزان واردات انواع کالاهای نساجی (پارچه،

پوشاک و پتو) از مرزهای غربی و جنوبی کشور (پوشهر، هرمزگان، کردستان، آذربایجان غربی و کرمانشاه) طی هشت ماه گذشته و مقایسه آن با مدت مشابه سال گذشته اعلام کرد و افزود: گمرک و پلیس ناجا به‌عنوان مسئولین اجرایی این مصوبه تعیین شده‌اند.

وی ادامه داد: در مورد مصوبه سوم مقرر شد تا سازمان حمایت با همکاری اتاق اصناف و انجمن‌های ذی ربط مانند انجمن صنایع نساجی ایران، به بررسی و تهیه گزارشی از وضعیت بنگاه‌های باربری و انبارهای پوشاک بپردازد و نحوه فعالیت آن‌ها را تهیه و در جلسات بعدی ارائه نماید. طبق مصوبه چهارم نیز تمام دستگاه‌ها و سازمان‌های مجری ابهامات اجرایی موجود در استان‌های مرزی را جهت مبارزه با قاچاق (به خصوص در مورد کالاهای نساجی و پوشاک) به دبیرخانه کارگروه منعکس نمایند تا پس از جمع‌بندی جهت پیگیری به دفتر معاون اول رئیس‌جمهور منتقل شود.

■ چتری برای صنایع نساجی و پوشاک
رئیس‌زاده با یادآوری این مطلب که انجمن صنایع نساجی ایران یکی از قدیمی‌ترین تشکلهای کارفرمایی در کشور محسوب می‌شود؛ بیان داشت: خوشبختانه انجمن علی‌رغم تمام شرایط نامطلوب و دشوار این صنعت، به جایگاه شایسته و مطلوبی دست یافته است. از سوی دیگر طی سال‌هایتمادی، تشکلهای و اتحادیه‌های مختلف در زمینه صنعت نساجی و پوشاک راه‌اندازی شده‌اند و برخی از آن‌ها در استان‌های کشور به‌عنوان انجمن‌های همگن به فعالیت می‌پردازند که از توان خوبی بهره‌مند هستند به همین دلیل با توجه به ارتباطات مثبت و موثر انجمن صنایع نساجی با سایر تشکلهای این صنعت و حضور نمایندگان آن‌ها در جلسات مختلف انجمن، موضوع تشکیل «کنفدراسیون صنایع نساجی و پوشاک ایران» مطرح شد. نکته دیگر این که برای برخی از تصمیم‌گیری‌های کلان صنعت لازم است صدای واحدی از نساجی و پوشاک شنیده شود که شکل‌گیری کنفدراسیون به رساتر و جدی‌تر شنیدن این صدا توسط مسئولان و دولتمردان کمک خواهد کرد.

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران:

نساجی و گمرک دور میز مذاکره و تعامل بیشتر

محمد مهدی رئیس‌زاده - دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران - تجهیز گمرکات به دستگاه‌های مدرن و پیشرفته ایکس‌ری و... را بسیار ضروری دانست و گفت: البته به دلیل محدودیت‌های بودجه‌ای، دولت منابع مالی کافی در اختیار گمرکات قرار ن داده است؛ ضمن این که وجود روزه‌های قانونی کمک بسیاری به افزایش واردات می‌کند.

وی ضمن اشاره به جلسه روزهای پایانی سال با دکتر کرباسیان - رئیس کل گمرک ایران - ادامه داد: در این جلسه دو ساعته رئیس و برخی از اعضای هیات مدیره انجمن و تعدادی از نمایندگان تشکل‌های استانی، تولیدکنندگان پتو، پارچه و... حضور داشتند، مسائل و چالش‌های مختلف صنعتگران نساجی همچون کم‌اظهاری، بداظهاری و بی‌اظهاری، کانال مناطق آزاد و ویژه با گمرک مطرح شد.

به اعتقاد رئیس‌زاده، روزه‌های قانونی که به استناد یکسری مصوبات در استان‌های مختلف کشور وجود دارند، باعث واردات انبوه کالاهای مختلف از جمله منسوجات و پوشاک شده است که به صنعت و تولیدکننده داخلی آسیب‌های بسیاری وارد می‌کند.

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران، ضمن اشاره به این مطلب که یکی از بخش‌های عمده پوشاک وارداتی از طریق مناطق آزاد اقتصادی و کالاهای همراه مسافر صورت می‌گیرد، افزود: وجود ۶۵ ردیف معافیت گمرکی به افزایش واردات دامن می‌زنند.

وی به نصب و راه‌اندازی سیستم‌های جدید و مکانیزه در گمرکات کشور نیز اشاره کرد و گفت: در جلسه مذکور برخی از این سیستم‌ها مورد بحث و بررسی قرار گرفتند و محموله‌های وارداتی و مشخصات کامل آن‌ها به صورت آنلاین از طریق دفتر رئیس کل گمرک ایران قابل مشاهده بود که مورد تقدیر و تشکر اعضای حاضر در جلسه قرار گرفت.

وی اضافه کرد: پس از اظهار کالا از طریق

سایت گمرک، ارزیاب مربوطه (که ممکن است در شهر دیگری مستقر باشد)، به ارزیابی اظهارنامه واردکننده می‌پردازد، تداوم این روند موجب می‌شود مانند سال‌های گذشته یک نفر ارزیاب مشخص با واردکننده در ارتباط نباشد و به این صورت از بروز فساد اداری و پرداخت رشوه و... جلوگیری به عمل می‌آید.

رئیس‌زاده اذعان داشت: گمرکات باید از لحاظ سخت‌افزاری تجهیز شوند ضمن این که اغلب نیروهای انسانی شاغل در برخی از گمرکات مرزی و مبادی ورودی کالا به ایران، جوان و تحصیلکرده هستند که حقوق و تسهیلات چندانی دریافت نمی‌کنند و کار بسیار دشواری است که این افراد در مقابل پیشنهادهای میلیارد تومانی برخی واردکنندگان وسوسه نشوند پس باید نظام پرداخت به این قبیل کارمندان گمرک و اصولاً نیروی انسانی هر سیستمی در حاکمیت مورد بازنگری قرار گیرد تا آن قدر از نظر مالی تأمین باشند که به سادگی تسلیم نشوند.

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران با یادآوری این مطلب که طبق قانون، ورود اقلام و کالاهای مختلف به مناطق آزاد منع قانونی ندارد، خاطر نشان کرد: خروج کالا از این منطقه، مشمول قوانین صادرات و واردات گمرک می‌شود پس عملاً دو گمرک وجود دارد که این دوگانگی، باعث بروز ناهماهنگی‌های احتمالی و سوءاستفاده‌هایی خواهد شد.

وی از برگزاری جلسات مستمر انجمن صنایع نساجی ایران با مدیران و معاونین گمرک در بخش تعیین ارزش کالا خبر داد و ابراز امیدواری کرد که واردات بی‌رویه کنترل شود.

رئیس‌زاده در بخش دیگر این مصاحبه به برگزاری اولین نمایشگاه تخصصی پتو با حضور وزیر صنعت، هدف اصلی برگزاری این نمایشگاه را نمایش توانمندی‌های

صنعت پتو دانست و گفت: پتو به‌عنوان لفاف بسیاری از محصولات قاچاق مانند داروهای مخدر، تلفن همراه، لوازم صوتی و... مورد استفاده قرار می‌گیرد و در بازار با قیمت بسیار نازل عرضه می‌شود.

رئیس‌زاده تصریح کرد: در نمایشگاه مذکور، چندین شرکت به‌عنوان تولیدکننده مواد اولیه واحدهای پتوبافی و حدود ۱۷ شرکت تولیدکننده پتو حضور داشتند. طبق آمار ظرفیت اسمی تولید پتو ۳۰ میلیون تخته و میزان نیاز کشور حدود ۱۰ میلیون تخته است پس واحدهای پتوبافی به خوبی قادر به رفع نیازهای بازار داخل و هم صادرات هستند.

وی ادامه داد: طبق بخشنامه وزارت صنعت، امسال پتو به‌عنوان کالای آزمایشی انتخاب شد یعنی از ابتدای سال ۹۵ هر نوع پتویی (اعم از تولید داخل یا وارداتی) که لیبل آن نصب نشده باشد و در سایت مرکز اصناف و سایت‌های مربوطه رویت نشود به‌عنوان کالای قاچاق ضبط خواهد شد.

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران یادآور شد: قرار بود این نمایشگاه هم‌زمان با نمایشگاه مد و لباس فجر برگزار شود که به دلیل جابجایی زمانی و مکانی این نمایشگاه، اولین نمایشگاه تخصصی پتو به‌صورت مجزا برگزار شد که به دلیل نزدیکی با روزهای پایان سال و شب عید، زمان چندان مناسبی به‌نظر نمی‌رسید اما علی‌رغم تمام انتقادات این نمایشگاه توانست پیام خود را به بهترین نحو به شخص وزیر صنعت، نمایندگان مجلس، مدیران دولتی و تصمیم‌گیران صنعت انتقال دهد و توانمندی‌های واحدهای پتوبافی به نحو احسن از طریق رسانه‌های مختلف به مخاطبان منعکس شد.

دبیر کل انجمن صنایع نساجی سپس خبر داد: سال ۹۵، نمایشگاه پتو در کنار نمایشگاه صنایع نساجی، فرش ماشینی و کفپوش برگزار خواهد شد.

مدیر کل صنایع نساجی وزارت صنعت، معدن و تجارت: صادرات ۳۵۰ میلیون دلاری فرش ایران

مدیر کل صنایع نساجی وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت: ۶۰ درصد تولیدات پوشاک کشور در داخل تولید می‌شود.

به گزارش خبرگزاری فارس از کاشان، گلنار نصرالهی، مدیر کل صنایع نساجی وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت: ۹۵ درصد تولیدات صنعت نساجی توسط بخش خصوصی صورت می‌گیرد و در قبال از انقلاب فقط سه شرکت فرش ماشینی در کشور فعال بود که دو کارخانه در شهر کاشان و دیگری در شهر رشت بود.

وی با بیان اینکه در حدود هزار واحد تولیدی فرش ماشینی در کشور وجود دارد که ۹۰۰ واحد تولیدی دارای پروانه بهره‌برداری در شهرستان کاشان به فعالیت مشغول هستند، گفت: در سال گذشته ۳۵۰ میلیون دلار صادرات فرش از کشور انجام شده است و کشور ایران از لحاظ صادرات بعد از کشورهای چین، ترکیه، هند، بلژیک در رتبه پنجم دنیا ایستاده است.

وی با اشاره به حضور ۲۷ واحد صنعت فرش ماشینی و کف پوش در نمایشگاه دموتکس آلمان در سال جاری افزود: کمک گرفتن از پیشینه فرش دستباف و قاجاقی پذیر نبودن این عرصه از جمله مواردی است که به رونق و توسعه فرش ماشینی کشور در جهان کمک کرده است.

نصرالهی با اشاره به پیشینه فرش دستباف در ایران خاطرنشان کرد: فرش ماشینی قاجاقی‌پذیر نیست چون پیشینه فرش دستباف در کشور وجود دارد و به نظر می‌رسد انجمن‌ها و تشکل‌ها، یک دست باید خواستار جلوگیری از واردات غیررسمی صنعت نساجی بشوند.

بر اساس آمار وزارت صنعت، معدن و تجارت ۶۰ درصد تولیدات پوشاک کشور در داخل تولید می‌شود البته این تولیدات به دو دسته تقسیم می‌شود یک سری پوشاکی که فقط در داخل کشور تولید می‌شوند و سری بعد پوشاکی که پارچه

آنان وارداتی بوده و دوخت آن در داخل کشور انجام می‌شود. به گفته وی، واردات غیررسمی ۳۰ درصدی برای یک صنعت بسیار زیاد است و صنعت نساجی قوی است و می‌تواند در برابر این قاچاق‌ها مقاومت کند. وی همچنین در خصوص فرش ماشینی بیان کرد: برای بازسازی و نوسازی واحدهای فرش ماشینی بودجه خاصی در نظر گرفته شده است ولی معتقد هستیم بازسازی و نوسازی واحدهای فرش ماشینی بر اساس طرح‌های توجیهی فنی و اقتصادی باشد و صنعتگرانی که درخواست نوسازی واحدها را دارند برآوردهای لازم را انجام دهند و اقدامی نکنند که شرایط موجود را با مشکل مواجه کنند. مدیر کل صنایع نساجی، پوشاک و چرم وزارت صنعت، معدن و تجارت افزود: طرح‌های توجیهی، فنی و اقتصادی باید با دید صادرات محور انجام شود مثلاً در شهر کاشان اگر طرح چادر مشکلی، ریسندگی، بافندگی تارو پودی، رنگرزی و چاپ ارائه شود با جدیت بیشتری مورد پیگیری خواهد بود.

کشف ۵/۷ تن داروی قاچاق توسط وزارت اطلاعات

ایران واردات رسمی داروی ترامادول از هیچ کشور خارجی ندارد و با توجه به مخدر بودن داروی مذکور، صادرات آن نیازمند دریافت مجوز از سازمان غذا و دارو است. همچنین فروش این دارو در ایران کنترل شده و فقط با نسخه پزشک و از طریق داروخانه به بیماران می‌باشد.

قیمت داروی مذکور با توجه به مخدر بودن آن، با نسخه پزشک بسته‌ای ۱۷۵۰۰ تومان به فروش می‌رسد که در بازار آزاد قیمت آن حداقل ۱۰۰ هزار تومان است.

تهران کشف و توقیف شد. لازم به ذکر است، در صورت تخلیه داروها و بارگیری پتو به جای آن و بستن پلمپ‌ها هیچ‌گونه مشکلی بابت ترخیص کالا در گمرک مقصد به وجود نمی‌آید، چرا که (در مقصد) بار محموله و اظهارنامه با هم مطابقت دارند.

قاچاقچیان داروهای مذکور را تخلیه نمودند و در حال بارگیری پتو بودند که طی عملیاتی هماهنگ، عناصر اصلی این شبکه دستگیر و روانه زندان شدند.

بر اساس گفته کارشناسان سازمان غذا و دارو،

یک محموله بزرگ قرص روانگردان ترامادول به ارزش هزار و ۳۰۰ میلیارد ریال که در محموله پتو جاسازی شده بود، توسط وزارت اطلاعات کشف و ضبط شد.

به گزارش خبرگزاری فارس، محموله قاچاق حاوی حدود ۱۳ میلیون قرص ترامادول که از بندر خرمشهر با رویه ترانزیت کالا و به‌عنوان محموله پتو اظهار و بارگیری شده بود، در حالی که جهت تخلیه محموله قاچاق از مسیر منحرف شده بود، توسط سربازان گمنام امام زمان عج، در انباری در اطراف

وزیر صنعت، معدن و تجارت:

نساجی، صنعتی اقتصادی است

کشور اشاره کرد و گفت: اشتغال خوبی در این زمینه ایجاد شده و تولیدات داخلی قابل رقابت با مشابه خارجی است.

این عضو کابینه دولت یازدهم به واگذاری واحدهایی مانند نساجی قائمشهر و مازندران اشاره و تصریح کرد: این صنایع برای بازسازی و نوسازی واگذار شده‌اند و خود صاحبان آن‌ها نیز باید علاقه مند بوده و ماشین‌آلات و تکنولوژی خود را به روز کرده و همچنین واحدهای طراحی خود را فعال کنند.

وی با تصریح بر اینکه باید واحدهای جدیدی در این زمینه ایجاد شوند، عنوان کرد: طرح نوسازی واحدهای نساجی در گذشته وجود داشت که باید مجدداً فعال شود. نعمت‌زاده از اصلاح و حمایت بیشتر تعرفه‌ای در زمینه نساجی در سال آینده خبر داد و خاطر نشان کرد: مشکل اصلی تعرفه نبوده بلکه قاچاق است و بالا بودن تعرفه، باعث قاچاق بیشتر شده است.

از مبادی مختلف و مناطق آزاد و ته لنجی‌ها و مرزها پتو بدون مالیات و حقوق گمرکی و مالیات ارزش افزوده وارد کشور می‌شود، به زیان تولید داخل است.

نعمت‌زاده با بیان اینکه ظرفیت و فضای مناسبی برای توسعه این صنعت وجود دارد، عنوان کرد: با این وجود واردات غیررسمی این کالا تولید داخل را مختل کرده و در این راستا برای برگزاری چنین نمایشگاهی به جمع‌بندی رسیده‌ایم تا توان تولید ملی را به نمایش بگذاریم.

وی از تولیدکنندگان خواست تا محصولات خود را در مناطق آزاد نیز ارائه کرده و در زمینه صادرات نیز فعالیت کنند.

نعمت‌زاده اظهار کرد: مواد اولیه از گرانول پلی‌استر پتروشیمی تا نخ و رنگ در ایران تولید می‌شود و قابلیت خوبی برای نیاز کشور و همچنین صادرات وجود دارد.

وی به وجود بیش از ۴۰ واحد تولیدی پتو در

وزیر صنعت، معدن و تجارت گفت: این وزارتخانه اهتمام خوبی به صنعت نساجی دارد اما باید نظام بانکی کشور کمک کند و برخلاف نظر عده‌ای، این صنعت اقتصادی بوده و با کشورهای دیگر قابل رقابت است.

به گزارش شانا، محمدرضا نعمت‌زاده در حاشیه نخستین نمایشگاه صنعت پتو افزود: ظرفیت‌های خوبی در بخش‌های مختلف از جمله نساجی، پوشاک و پتو داریم و اینکه بیش از نیاز داخلی

عضوانجمن صنایع نساجی ایران:

کلاف سردرگم صنعت نساجی باز هم پیچیده‌تر شد؛ واردات نخ ارزاتر از واردات پنبه

این مسئله را اجرایی نکرد و طبق آیین‌نامه دولتی، تولیدکنندگان باید بدهی خود را با ارز به نرخ مرجع ۱۲۲۶ تومان پرداخت کنند که تاکنون هیچ واحدی برای این کار اقدام نکرده است.

عضو انجمن نساجی همچنین با انتقاد از افزایش قاچاق محصولات نساجی به کشور، گفت: تولید صنعت نساجی به کلاف سردرگمی تبدیل شده که افزایش تعرفه واردات مواد اولیه و همچنین افزایش حضور شرکت‌های خارجی در بازار پوشاک ایران، وضعیت این صنعت را وخیم کرده است.

وی با بیان اینکه حضور شرکت‌های ترک در ایران در حال افزایش است، گفت: یکی از برندهای تولیدکننده پوشاک ترک، در حال افزایش شعب خود در ایران است و حتی برای اینکه از تعرفه پایین‌تری در واردات برخوردار شود، در حال مذاکره است و بر این مسئله اصرار دارد که متأسفانه دولت نیز از این خواسته تمکین می‌کند.

تولید نخ و محصولات نساجی آغاز کردیم که به ضرر تولید داخل است.

وی با بیان این که «سالی که نکوست، از بهارش پیداست» گفت: افزایش تعرفه واردات پنبه باعث شده تا واردات نخ ارزاتر از واردات پنبه تمام شود و در نتیجه شاهد افزایش واردات نخ و تضعیف تولید نخ در کشور خواهیم بود. کرمانی با بیان اینکه تا کنون تجدید نظری در مورد تعرفه‌های افزایش یافته پنبه صورت نگرفته است، افزود: تعرفه واردات پنبه از ۴ درصد به ۱۰ درصد افزایش یافته و علاوه بر این، تعرفه واردات پلی‌استر از ۷ به ۱۰ درصد و تعرفه واردات ویسکوز از ۴ به ۵ درصد افزایش یافته است که در مجموع باعث بالا رفتن قیمت تمام‌شده تولید نخ و محصولات نساجی خواهد شد.

وی در ادامه با اشاره به مصوبه مجلس برای بازپرداخت بدهی ارزی تولیدکنندگان با نرخ ارز در زمان گشایش اعتبار، گفت: متأسفانه دولت

عضو انجمن صنایع نساجی با اشاره به افزایش تعرفه واردات پنبه از ابتدای امسال، گفت: در سالی که با عنوان اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل نام‌گذاری شده است، واردات نخ ارزاتر از واردات پنبه تمام می‌شود. به گزارش خبرگزاری بسیج، احد کرمانی در پاسخ به این سوال که در سال «اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل»، چه اتفاقی باید در بخش نساجی بیفتد تا شاهد تحقق این شعار در این صنعت باشیم؟ اظهار داشت: متأسفانه سال جاری را با افزایش تعرفه واردات پنبه، به‌عنوان ماده اصلی مورد نیاز برای

پیشنهاد تشکیل کمیته بحران برای حمایت از صنایع

نهد و یکمین نشست هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران صبح روز یکشنبه نوزدهم اردیبهشت ماه در طبقه ششم اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران و با حضور آقای محسن جلال پور؛ ریاست اتاق و هومن حاجی پور؛ معاونت امور تشکل‌های اتاق ایران برگزار شد.

در این نشست که اکثریت هیات مدیره انجمن حضور داشتند، دکتر علیمردان شبیبانی؛ نائب رئیس هیات مدیره انجمن ضمن معرفی اجمالی انجمن توضیحاتی را در خصوص اهمیت صنایع نساجی در دنیای امروز ارائه فرمودند و از نقش و جایگاه صنایع نساجی در سایر کشورها سخن گفتند و با اشاره به اینکه خوشبختانه قاطبه این صنعت در کشورمان در اختیار بخش خصوصی است از رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران به عنوان نماینده بخش خصوصی در نشست‌ها و جلسات مختلف خواست تا توجه کافی و درخور این صنعت را داشته باشد.

دکتر شبیبانی با تشریح شرایط سخت رکود فعلی، اجرای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم را فشار مضاعف و ناعادلانه به بخش تولید و بخصوص صنعت نساجی دانست؛ چراکه این صنعت سال‌هاست از قاچاق بی رویه رنج می‌برد. شبیبانی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به سخنان اخیر رهبر معظم انقلاب مبنی بر ممنوعیت واردات کالاهایی که تولید داخل دارند از مسئولین خواست تا در سال اقدام و عمل برای عملی شدن منویات ایشان همت نمایند و موضوع مبارزه با قاچاق و حمایت از تولید داخلی را سرلوحه برنامه‌های امسال قرار دهند.

در ادامه این نشست محمدمهدی رئیس‌زاده؛ دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران گزارش مختصری از فعالیت‌های انجمن صنایع نساجی ایران ارائه نمود و به پیگیری‌های مستمر انجمن در خصوص حل مشکلات مربوط به بدهکاران صندوق ذخیره ارزی در طی سال‌های گذشته اشاره نمود و از انجمن صنایع نساجی به عنوان یکی از تشکل‌های پیشرو اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی یاد نمود و خواستار توجه و حمایت بیشتر اتاق از تشکل‌های عضو شد.

رئیس‌زاده با اشاره به پیگیری‌های انجام شده در خصوص حل معضل مشاغل سخت و زیان‌آور به جلسات و مصوبات آن اشاره نمود و خواستار

انجمن صنایع نساجی ایران به سوابق فعالیت‌های تجاری و اجتماعی خود اشاره نمود و مهمترین هدف این دوره اتاق را ارتقای جایگاه اتاق دانست و از تشکل‌ها نیز خواست تا در گام اول جایگاه واقعی خود را بشناسند و برای رسیدن به آن جایگاه تلاش کنند.

جلال پور استفاده بهینه از فرصت‌های موجود و آمده در تغییر پارادایم‌های اقتصادی کشور را فرصت مناسبی برای بخش خصوصی دانست و ضرورت شکل‌گیری اقتصاد خصوصی در کشور را یادآور شد.

جلال پور در جمع بندی مطالب خود به برنامه‌های دولت و پیگیری‌های اتاق برای خروج از رکود در بودجه سال آتی اشاره نمود و بحث پرداخت بدهی‌های دولت و افزایش سرمایه بانک‌ها و تسهیلات در نظر گرفته شده تا سقف ده هزار میلیارد تومان از محل صندوق توسعه ملی و در کنار آن تحریک بازار و تدوین آیین‌نامه‌هایی برای تشویق صادرات را مهمترین رویکردهای اتاق در مبارزه با رکود دانست. همچنین در پاسخ به موارد مطرح شده از سوی هیات مدیره انجمن، جلال پور قول مساعد داد ضمن پیگیری مشکلات مربوط به قاچاق، مالیات، تأمین اجتماعی و خروج از رکود در جلسات شورای گفتگو، جلسات دوره‌ای منظمی را نیز با انجمن صنایع نساجی در این خصوص ترتیب دهد.

حمایت بیشتر اتاق در این خصوص شد. رئیس‌زاده در جمع بندی مشکلات فعلی واحدهای تولیدی به مشکل سرمایه در گردش و ضعف بانک‌ها و منابع بانکی در این خصوص اشاره نمود و از جلال پور خواست تا در جلسات شورای عالی پول و اعتبار پیگیر این مشکل باشد.

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران با اشاره به مشکل رکود و قاچاق بی رویه محصولات نساجی، اجرای تبعیض آمیز اصلاحیه جدید قانون مالیات‌های مستقیم را علیرغم محاسن آن در جهت شفافیت بیشتر، یکی از عواملی که می‌تواند منجر به تعطیلی واحدهای نساجی در سال جاری شود خواند و با اشاره به پیشنهاد مدون انجمن صنایع نساجی ایران در خصوص تشکیل کمیته‌های استانی و کشوری با نام کمیته بحران برای تشخیص بحرانی بودن تک تک واحدهای تولیدی و حمایت بیشتر از صنعت و تعیین میزان تنفس مورد نیاز برای واحدهای تولیدی اشاره نمود تا حداکثر طی دوره ۳ ساله به پیشنهاد کمیته و نظرات کارشناسی به واحدهای تولیدی برای بازپرداخت بدهی‌ها و معوقات آنها در زمینه‌های مختلف مالیاتی، تأمین اجتماعی، بانکی و نظائر آن فرصت داده شود تا بتواند با بازسازی و نوسازی و بازبایی توان خود، برای پرداخت معوقات مهیا شوند. محسن جلال پور؛ رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران نیز در جمع بندی موضوعات مطرح شده از سوی هیات مدیره

من اینجاریشه در خاکم من اینجا عاشق این خاک از آلودگی پاک ام

به دانش مدیریت، سبب شده که کشور در برنامه ریزی و اجرا دچار مشکلاتی باشد و ما نتوانیم پس از سال‌ها به یک توسعه همه جانبه و پایدار برسیم و متأسفانه با تغییر مدیریت چه در سطح کلان و چه در سطح بنگاه‌ها مسیر حرکتی به طور کامل تغییر کرده است. وی با اشاره به سیاست‌های نادرست در دولت‌های گذشته، عدم توسعه بخش صنعت و بخصوص صنایع نساجی و پوشاک را زاییده فقدان عزم جدی در دولتمردان دانست.

رئیس‌زاده با اشاره به حضور صنایع نساجی در کنار صنایع پتروشیمی، فولاد و خودرو در برنامه راهبردی ارائه شده توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت اظهار خوشبینی نمود که صنایع نساجی و پوشاک کشور هم بتواند با توجه بیشتر دولت به این بخش رشد قابل توجه و درخور شان خود را داشته باشد.

رئیس‌زاده در ادامه سخنان خود به ارائه کلیاتی از فعالیت‌های انجمن صنایع نساجی ایران در خصوص بازاریابی و نوآوری صنایع، مبارزه با قاچاق کالای نساجی و پوشاک و مشاغل سخت و زیان آور پرداخت و ابراز امیدواری کرد: با برداشتن مشکلات پیش روی این صنعت، شاهد رشد صادرات این حوزه در سال‌های آتی باشیم.

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران صنایع نساجی و پوشاک را صناعی با مزیت نسبی بالا و ارزش افزوده مناسب خواند و با توجه به میزان سرمایه‌گذاری سرانه این صنعت در مقایسه با سایر صنایع، آن را صنعتی راهبردی برای ایجاد اشتغال دانست.

پس از سخنان ایشان دکتر لطیفی ریاست دانشکده مهندسی نساجی نیز ضمن تشکر از همکاری‌های انجمن صنایع نساجی ایران با دانشکده ابراز امیدواری کرد که همکاری‌های فی‌مابین گسترش یابد و صنعت و دانشگاه بیشتر بتوانند در کنار هم باشند. در پایان این مراسم پس از پرسش و پاسخ، از دانشجویان برتر دوره کارشناسی تقدیر به عمل آمد. لازم به توضیح است که این مراسم با همت دانشجویان انجمن علمی دانشکده مهندسی نساجی برگزار گردید.

شیبانی با اشاره به اخلاق حرفه‌ای و نقش دانشگاه در تربیت فارغ التحصیلان توانمند و متعهد به این آب و خاک از روند مهاجرت نخبگان در سال‌های گذشته انتقاد نمود و خواستار برنامه ریزی بیشتر سرمایه‌گذاران و مدیران برای حفظ فرزندان گرانبگر این مملکت شد و سخنان خود را با این شعر از فریدون مشیری به پایان برد.

من اینجا ریشه در خاکم

من اینجا عاشق این خاک از آلودگی پاک ام

پس از سخنان دکتر شیبانی، دکتر عامری طی سخنانی نسبت به تقسیم بندی سیر تحولات و توسعه صنعتی پرداخت و اختراع ماشین بخار را آغاز انقلاب صنعتی اول، اختراع برق را آغاز انقلاب صنعتی دوم، اینترنت و وسایل ارتباط جمعی را آغاز انقلاب صنعتی سوم دانست و به عصر حاضر که عصر انقلاب صنعتی چهارم است اشاره نمود و رقابت بین شرکت‌ها را در این دوره بسیار سخت و دشوار عنوان کرد.

دکتر عامری با اشاره به فاصله بین نیروی ماهر و غیرماهر، متخصص و غیر متخصص در این دوره بسیار زیاد خواهد شد؛ تربیت مهندسی توانا و کارآمد را توسط دانشگاه بسیار ضروری دانست. محمدمهدی رئیس‌زاده دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران نیز در سخنان کوتاه خود به ذکر نکات مدیریتی بسنده کرد و گفت: متأسفانه عدم توجه

چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت ماه، آملی تئاتر مهندس سادات دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر میزبان نمایندگان هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران بود. در این همایش که به دعوت دانشکده مهندسی نساجی و با حضور دانشجویان این دانشکده برگزار شد، آقایان دکتر علیمردان شیبانی، محمدمهدی رئیس‌زاده، محمدمعلی عامری، محمدکاظم عمید و سید شجاع الدین امامی رؤف از انجمن صنایع نساجی ایران حضور داشتند.

در بخش ابتدایی این برنامه نایب رئیس انجمن صنایع نساجی ایران طی سخنانی ضمن اشاره به جایگاه و اهمیت دانشجویان در مناسبات اجتماعی، علمی و صنعتی کشور از حضور در این نشست ابراز خشنودی نمودند و با اشاره به مشکلات عدیده در ارتباط با صنعت دانشگاه فعالیت‌های انجام شده در این خصوص را ناکافی خواند و خواستار تقویت و گسترش این همکاری‌ها شد.

شیبانی نقش دانشگاه‌ها را در تعلیم و تعلم و پرورش فکری دانشجویان و نخبگان دانشگاهی بی‌بدیل دانست و با انتقاد از روند مدرک گرایی در کشور در طول سال‌های اخیر انتقاد نمود و ارتقای سطح علمی - تخصصی و فنی فارغ التحصیلان دانشگاهی را مهمترین موضوع در حوزه تعلیم و تعلم دانست.

دنیای نساجی

افتتاح نخستین نمایشگاه صنعت پتوی ایران با حضور وزیر صمت

لازم به توضیح است که در طول ایام برگزاری این نمایشگاه توانمندی‌های تولیدکنندگان داخلی در قالب غرفه‌های شرکت‌های تولیدی به نمایش گذاشته شد و مسئولین دولتی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی از نزدیک با پتانسیل‌های تولید داخل آشنا شدند. در روز افتتاح این نمایشگاه که با حضور وزیر، معاون و مدیر کل وزارت صنعت، معدن و تجارت برگزار شد؛ پس از بازدید از نمایشگاه اعضای هیات مدیره انجمن صنایع نساجی و مدیران شرکت‌های حاضر در نمایشگاه به همراه وزیر در یک نشست مشترک حضور یافتند و مهندس عباس مقصودی عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی به نمایندگی از صنعتگران به طرح مسائل و مشکلات این صنعت پرداخت.

نخستین نمایشگاه صنعت پتو و صنایع وابسته با همت انجمن صنایع نساجی ایران و با حمایت وزارت صنعت، معدن و تجارت در فضایی بالغ بر ۳ هزار متر مربع با هدف گسترش صادرات و یافتن بازارهای جدید صادراتی توجه به رونق تولید، حمایت از صنایع داخلی، مبارزه با قاچاق پتو به کشور و توسعه تولید و اشتغال در این صنعت از تاریخ ۱۸ لغایت ۲۱ اسفند ماه توسط شرکت سامع پاد نوین در سالن خلیج فارس محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار شد. قابل ذکر است در سال‌های اخیر واردات بی رویه پتو به کشور به ویژه از چین، واحدهای داخلی را با بحران مواجه کرده است به گونه‌ای که بسیاری از کارخانه‌های تولید پتو در کشور با پایین‌ترین ظرفیت فعالیت می‌کنند.

تقدیر از پیشکوتان فرش ماشینی در کاشان

از ایشان به مهندس عباس مقصودی تقدیم گردید. در این مراسم همچنین از تعدادی از طراحان پیشکسوت و صنعتگران و صادرکنندگان و واحدهای نمونه استانی نیز با اهدای لوح و مدال تقدیر به عمل آمد. گزارش کامل و لیست تقدیرشوندگان این همایش را در همین شماره در بخش گزارش بخوانید.

در سومین همایش ملی فرش ماشینی کاشان از اکبر لاجوردیان، مهندس محمد مروج حسینی و مهندس رضا حمیدی به عنوان بنیانگذاران و پیشکسوتان صنعت فرش ماشینی با اهدای لوح و مدال تقدیر شد که با توجه به عدم حضور لاجوردیان در کشور لوح و مدال ایشان تحویل رییس اتاق بازرگانی صنایع و معادن و کشاورزی کاشان گردید و لوح و مدال مهندس حمیدی نیز به نیابت

مدیرعامل شرکت تعاونی تولیدکنندگان فرش ماشینی شهرستان آران و بیدگل

نمایشگاه دائمی فرش ماشینی در شهرستان های کاشان و آران و بیدگل ایجاد می شود

تامین استاد، تجهیزات و مربی را دارد. سجادی بیدگلی ضمن تشکر و قدردانی از پیگیری های وزیر صنعت، معدن و تجارت و همکاران ایشان در مورد نوسازی

صنایع فرش ماشینی، از عدم تحقق این امر از محل صندوق ذخیره ارزی اشاره کرد و گفت: تاکنون بانک های عامل به ۱۸۸ درخواست کارخانه های تولیدی نساجی شهرک های سلیمان صباحی بیدگلی و هلال آران و بیدگل پاسخ نداده اند.

اقدام مواد اولیه مرغوب و نقدینگی، قانون مشاغل سخت و زیان آور و مشکلات عدم اجرای صحیح و درست قانون مالیات ارزش افزوده و مالیات عملکرد را از مهم ترین مشکلات صنعت نساجی عنوان کرد و گفت: بعضی از واحدهای تولیدی کاشان و آران و بیدگل با مشکل سرمایه در گردش مواجه هستند. عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران از اعلام آمادگی مدیرکل آموزش فنی و حرفه ای استان اصفهان در زمینه آموزش صنایع نساجی در شهرستان های کاشان و آران و بیدگل خبر داد. وی گفت: در صورتی که فضای لازم در منطقه داشته باشیم اداره کل فنی و حرفه ای استان اصفهان آمادگی

مدیرعامل شرکت تعاونی تولیدکنندگان فرش ماشینی شهرستان آران و بیدگل از اخذ مجوز لازم برای ایجاد نمایشگاه بین المللی دائمی فرش ماشینی و تولیدات نساجی در شهرستان های کاشان و آران و بیدگل خبر داد.

سیدجواد سجادی بیدگلی در حاشیه نخستین نمایشگاه تخصصی بین المللی صنایع وابسته فرش ماشینی در محل دانشگاه آزاد کاشان در گفت و گو با خبرنگار ایلنا در این شهر، گفت: با ایجاد نمایشگاه بین المللی دائمی فرش ماشینی و تولیدات نساجی در کنار موقعیت مناسب این شهرستان ها، قطعاً این صنعت با رونق بیشتری مواجه می شود. سجادی کمبود برخی از

نایب رئیس انجمن صنایع نساجی:

هیچ جای دنیا در زمان رکود، مالیات را افزایش نمی دهند

پنج درصد افزایش پیدا کرده که امیدوارم درست نباشد.

شیبانی وضع هرگونه تعرفه روی مواد اولیه را اشتباه دانست و ادامه داد: در حال حاضر قاچاقچیان نه هزینه تعرفه نه مالیات بر ارزش افزوده و نه عوارض قانونی دیگری را پرداخت می کنند و دولتمردان اگر بگویند که نمی دانیم چگونه کالاها به کشور قاچاق می شوند قابل قبول نیست، چرا که خوشبختانه ما سیستم اطلاعاتی بسیار کامل و قدرتمندی داریم. وی در ادامه درباره کاهش سقف تعرفه کالاهای وارداتی به ۵۵ درصد نیز اضافه کرد: حتی اگر تعرفه واردات به ۵۵ درصد و با تعرفه ترجیحی ترکیه به ۳۰ درصد هم برسد باز هم سود قاچاقچیان کار بلد همین مقدار از ما جلوتر است؛ بنابراین ما باید امکاناتی را فراهم کنیم که تولید در کشور از پایه درست شود تا محلی برای حرکت و سود قاچاقچیان میسر نشود.

نایب رئیس انجمن صنایع نساجی درباره راهکارهای بهبود وضعیت تولید نساجی و پوشاک در کشور گفت: در ابتدا باید بهره بانکی معقول شود، چرا که صنعتی که سودش در بهترین حالت حتی به درصد تعداد انگشتان یک دست هم نمی رسد توان پرداخت ۲۴ درصد بهره بانکی را ندارد. شیبانی ادامه داد: از سوی دیگر نباید انتظار داشته باشیم که تولیدکننده ۲۳ درصد از حقوق کارگر خود را هر ماه به تامین اجتماعی پرداخت کند در حالی که این رقم در کشورهای رقیب تک رقمی است. شاید اشاره به قانون سخت کار و نیز اضافه شدن قانون کارهای سخت و زیان آور نیز در بالا بردن تمام شده بی مناسبت نباشد.

وی با بیان این که در حال حاضر قانون متری مالیات بر ارزش افزوده که می تواند بسیار تاثیرگذار باشد، بیشترین لطمه را به صنعت و صنعتگر می زند، خاطر نشان کرد: براساس قانون باید مصرف کننده نهایی یکبار برای خرید یک کالا مالیات بر ارزش افزوده بپردازد، اما در حال حاضر به تولیدکننده گفته می شود که موظف است به هر شکل ۹ درصد از مبلغ فروش خود را ظرف سه ماه به سازمان مالیاتی پرداخت کند

نایب رئیس انجمن صنایع نساجی ایران گفت: هیچ جای دنیا در زمان رکود مالیات را افزایش نمی دهند اما در بودجه سال ۱۳۹۵ درآمدهای مالیاتی افزایش پیدا کرده است که منطقی نیست. دکتر علیمردان شیبانی در گفت و گو با خبرنگار ایسنا، با بیان این که ما نباید از اهرم تعرفه در جهت امکان فروش، صادرات و بازاریابی کالاهای نساجی استفاده کنیم، اظهار کرد: اگر عضو سازمان تجارت جهانی شویم که دیر یا زود خواهیم شد، موضوع تعرفه منتفی خواهد شد و باید به سوی بهسازی قوانین داخلی مرتبط با صنعت و تولید برویم. وی با اشاره به نحوه برخورد صنعتگران با موضوع تولید در کشور تصریح کرد: باید موانع دست و پاگیر سر راه صنعت شناسایی شود، چرا که اگر کالا با قیمت تمام شده پایین و کیفیت مطلوب و متنوع تولید شود دیگر نیازی به استفاده از اهرم تعرفه نخواهیم داشت.

نایب رئیس انجمن صنایع نساجی با بیان این که باید به جای بازی با تعرفه ها اصل قضیه تولید را اصلاح کنیم، ادامه داد: باید تا حدی کیفیت را افزایش و قیمت تمام شده را کاهش دهیم که همه کشورها رغبت به خرید محصول ما داشته باشند و ما نیز نسبت به خرید محصولاتی که تولید داخل ندارند مقاومت نکنیم.

شیبانی با بیان این که قرار داد تعرفه ترجیحی با ترکیه در دو تا سه مورد در بخش منسوجات مورد بازمبانی قرار گرفت و معقول تر شد، اضافه کرد: اعتقاد داریم که مواد اولیه ای که در داخل کشور تولید نمی شود باید با تعرفه صفر وارد کشور شود، چرا که در حال حاضر میزان تولید ما در مورد بسیاری از مواد اولیه مثل پنبه به مراتب کمتر از نیاز است. وی با بیان این که در سال های اخیر در بهترین حالت ایران سالانه ۵۰ تا ۶۰ هزار تن برداشت پنبه داشته است، اظهار کرد: این در حالی است که میزان نیاز ما در سال حدود ۱۸۰ هزار تن است و گذاشتن تعرفه روی واردات مواد اولیه مثل پنبه تنها قیمت تمام شده را افزایش می دهد. نایب رئیس انجمن صنایع نساجی اظهار کرد: در حال حاضر سود بازرگانی واردات مواد اولیه پنبه حداقل چهار درصد است که شنیده ام آن هم به

که در غیر این صورت با صدها مشکل مواجه خواهد شد؛ مسلما در شرایطی که امکان اخذ وجه کالای فروخته شده به دلیل رکود حتی ۸ تا ۱۰ ماهه، هم امکان ندارد چطور و از چه محل تولیدکننده آن را حداکثر سه ماهه پرداخت کند. نایب رئیس انجمن صنایع نساجی با اشاره به تعطیلات بسیار، آنهم بیشتر در وسط روزهای کاری هفته در کشور بیان کرد: تولیدکنندگان ما در زمان تحریم ها به کمک جوانان برومند کشور به خوبی توانستند از پس مشکلات برآیند، اما ما نمی توانیم با تحریم های داخلی بجنگیم، چرا که گذشتن از تحریم های داخلی یعنی مقاومت و ایستادن در برابر برخی از قوانین مجلس و آیین نامه های دولت که این کار خلاف قانون است و اگر این کار را بکنیم خلافکار هستیم و هیچ صنعتگر واقعی نمی خواهد علیه قانون و مقررات رسمی کشورش حرکت کند.

وی با بیان این که برای صادرات کالای داخلی به بازارهای خارجی به یک کار فرهنگی، سیاسی، اجتماعی نیاز داریم، گفت: نمی توانیم انتظار داشته باشیم که مردم دنیا با هم روابط بالا و پایینی که طی سال های گذشته با ما داشته اند به یکباره به سوی کالاهای ایرانی آغوش باز کنند بلکه باید برای این کار بستر فرهنگی ایجاد کنیم.

نایب رئیس انجمن صنایع نساجی ایران ادامه داد: البته این موضوع و روابط ایران با دنیا در چند سال اخیر بهتر شده و تیم سیاسی دولت بحق کار ارزنده ای در این زمینه انجام داد که امید دارم با حذف موانع تولید بخش خصوصی، تیم صنعتی و اقتصادی کشور نیز بتواند به سهم خود دینش را

ادا کند.

آزمایشگاه تخصصی فرش ماشینی و فیزیک نساجی در کاشان راه‌اندازی شد

تعاونی تولیدکنندگان فرش ماشینی آران و بیدگل در کاشان راه‌اندازی شد. این مرکز در فضایی به وسعت ۳۵۰ مترمربع در دو طبقه شامل فضای اداری و دو سالن آزمایشگاهی به مساحت ۳۰۰ مترمربع احداث شده است.

پس از افتتاح این آزمایشگاه حاضرین از نمایشگاه جانبی سومین همایش فرش ماشینی که در دو سالن و با حضور شرکت‌های فعال در صنایع وابسته فرش ماشینی برگزار می‌شد، بازدید کردند و پس از آن در سالن غیاث الدین جمشید کاشانی آغاز رسمی این همایش را کلید زدند. در سومین همایش ملی فرش ماشینی از پیشکسوتان صنعت فرش ماشینی ایران و همچنین از جمعی از طراحان و پیشکسوتان طراحی معاصر با اهدای لوح و مدال و تندیس تجلیل شد. رونمایی از کتاب «فرش ماشینی» حاوی تاریخچه صنعت فرش ماشینی کشور نوشته منصور دیاری عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی کاشان و تجلیل از صادرکنندگان نمونه ملی و استانی فرش ماشینی کاشان از دیگر برنامه‌های این همایش بود. شهرستان کاشان با دارا بودن حدود دو هزار واحد صنعتی یکی از قطب‌های صنعتی کشور است، در هفت ماه نخست امسال بیش از ۹۲ میلیون دلار و ۴۷ نوع محصول توسط ۱۱۶ شرکت تولیدی از گمرک کاشان صادر شده است.

آزمایشگاه تخصصی فرش ماشینی و فیزیک نساجی وابسته به مرکز تحقیقات فرش ماشینی دانشگاه آزاد اسلامی کاشان به‌عنوان مرجع تخصصی صنعت فرش ماشینی ایران با حضور سر کار خانم رفیعی مدیر دفتر طرح و برنامه وزارت صمت و جمعی از هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران و مدیران و فعالین صنعت فرش ماشینی کاشان، اعضای اتاق بازرگانی و اتحادیه فرش ماشینی کاشان و

سرپرست فرمانداری کاشان:

۷۰ درصد فرش ماشینی کشور در کاشان تولید می‌شود

در این شهرستان برگزار می‌شود. وی در کنار ظرفیت‌های منطقه به سرانجام رسیدن برجام که موجب رفع تحریم‌ها، مهار تورم و کنترل رکود می‌شود، اشاره کرد و ابراز امیدواری کرد که در حوزه‌های اجرایی با نظر کارشناسان، این مساله به خوبی پیش رود. مومنیان حرکت در مسیر صادرات را از جهت گیری‌های اساسی لازم برای صنایع عنوان کرد و افزود: توسعه دانش بنیان نیز موجب بکارگیری تحصیلکرده‌ها و خلاقیت و نوآوری می‌شود و در این مسیر، نیاز به هم افزایی و نشست‌های تخصصی است. وی با اشاره به قابلیت‌های کاشان در زمینه فرش ماشینی گفت: این شهرستان ظرفیت ایجاد نمایشگاه فرش ماشینی را به‌عنوان بازار بورس فرش دارا است.

سرپرست فرمانداری کاشان با برشمردن ظرفیت‌ها و قابلیت‌های کاشان برای سرمایه‌گذاری گفت: بیش از ۷۰ درصد فرش ماشینی کشور در منطقه کاشان تولید می‌شود. حمیدرضا مومنیان در سومین همایش ملی فرش ماشینی ایران افزود: دانشگاه کاشان و آزاد اسلامی، تشکلهای صنفی و اتاق بازرگانی به‌عنوان یکی از پنج اتاق بازرگانی برتر کشور، انجمن تشکلهای علمی، صنایع دستی و گردشگری از جمله ظرفیت‌های ارزشمند این منطقه هستند. وی وجود نخبگان و رشته‌های خوب دانشگاهی در مقاطع مختلف را از دیگر ظرفیت‌های منطقه برشمرد.

مومنیان در ادامه گفت: در حوزه‌های هنری نیز این شهرستان سرآمد است، از جمله دومین کنگره بین‌المللی ملک الشعراى بهار اول و دوم اردیبهشت ماه

راه برون رفت از بحران:

راه‌های خروج از رکود، پیش روی ماست

رضا لاجوردی - عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران - اقدامات ذیل را جهت برون رفت از رکود حاکم بر بازار فعلی موثر دانست: تجهیز منابع مالی که می‌تواند نقطه شروعی برای سازو کارهای خروج از رکود باشد. منظور از تجهیز منابع ایجاد منابع جدید و یا مصرف بهینه منابع در جهت افزایش رشد اقتصادی می‌باشد.

برنامه‌ریزی برای بهبود وضعیت بانک‌ها، از نظر مطالبات معوق و برنامه‌ریزی برای تبدیل بازار بورس به نهادی مناسب برای جمع‌آوری پس اندازهای خرد سهامداران و تامین سرمایه مورد نیاز در بنگاههای بزرگ اقتصادی.

تسهیل و تشویق صادرات و کاهش مالیات و افزایش مخارج عمرانی دولت که منجر به فعال نمودن بخش تقاضا در اقتصاد می‌شود.

وی در ارتباط با حضور هیات‌های اقتصادی کشورهای دیگر در ایران نیز گفت: این مراودات به سرمایه‌گذاری مشترک خارجیان در ایران منتهی نخواهد شد. زیرا کشورهای خارجی حاضر به سرمایه‌گذاری در تولید کشورهای دیگر و ایجاد رقیب برای خود نیستند و تنها به فروش و عرضه محصولات و ماشین‌آلات خود فکر می‌کنند.

لاجوردی، وضعیت کنونی صنعت نساجی ایران را اینگونه توصیف کرد با این وجود که صنعت نساجی ایران از قدیمی‌ترین صنایع کشور می‌باشد اما امروزه در مسیر فعالیت خود با پیچ‌خم‌ها و دست‌انداختن‌های متعددی روبرو است، حتی در برخی جوامع این موانع چرخ صنعت را متوقف کرده است. تامین مواد اولیه، کمبود نقدینگی، بازار فروش، قوانین دست و پاگیر مالیاتی، تامین اجتماعی و بهداشت محیط زیست از جمله تنگناهای کنونی صنعت نساجی کشور به شمار می‌آیند. درحالی‌که پس از اجرای برجام انتظار می‌رود این صنعت که نسبت به سایر صنایع از وضعیت خوبی برخوردار نیست از رونق بیشتری برخوردار شود.

وی در ارتباط با قاچاق در صنعت نساجی کشور

کرد و گفت: انجمن با تشکیل جلسات متعدد با ستاد مبارزه با قاچاق کالا و نمایندگان وزارت صنعت و معدن و تجارت، به نتایجی دست یافته که قاچاق محصولات نساجی را محدودتر ساخته است.

این عضو فعال انجمن صنایع نساجی ایران در پایان گفت: یکی از عملی‌ترین راهکارهای خروج از رکود، بازاریابی و صادرات است. ایران امروزه دارای صدها قلم کالای ارزشمند برای صادرات است. از صنایع دستی و محصولات نساجی و پوشاک گرفته تا محصولات پتروشیمی و دام و طیور و محصولات کشاورزی که متقاضیان بسیار زیادی در کشورهای همسایه و سایر کشورها دارد. اما به دلیل انسداد سوئیفت پس از تحریم‌ها نمی‌توانیم در ازای کالای صادراتی ارزش وارد کشور کنیم. اما انتظار می‌رود پس از اجرای برجام این مشکل نیز حل شود. افزایش نرخ سود بانکی و همچنین عدم گشایش اعتبار برای صادرکنندگان و نقل و انتقال پول از مشکلات مهم صادرکنندگان است که باید مدنظر سیاست‌گذاران اقتصادی قرار گیرد و دولت نیز باید حمایتی جدی و اساسی را از تولیدکنندگان داشته باشد.

گفت: بر اساس آمار ارائه شده بیش از ۷۰ درصد از پوشاک مصرفی در کشور را کالاهای خارجی پوشش می‌دهند. اما بر پایه آنچه مسئولان بارها اعلام کرده‌اند بیش از ۹۰ درصد از پوشاک وارداتی از مبادی غیر رسمی وارد کشور می‌شود. برای جلوگیری از قاچاق و کاهش واردات غیر رسمی پوشاک باید کمیته‌ای ویژه در ستاد مبارزه با قاچاق کالا تشکیل شود.

لاجوردی در ارتباط با اقدامات وزارت صنعت و معدن و تجارت در زمینه جلوگیری از قاچاق، از جمله طرح GSI و تغییرات تعرفه‌های گمرکی گفت: از آنجا که طرح‌های پیشین از جمله طرح شبنم کارایی لازم را نداشته و صنعت نساجی از یک گستردگی و یک بازار وسیع برخوردار است و نظارت بر آن دشوار می‌باشد، استفاده از نظام تعرفه‌ای آنهم بدون بستر سازی برای جلوگیری از واردات غیر رسمی بی نتیجه است. بنابراین باید با یک برنامه‌ریزی دقیق و نظارت قوی و بستر سازی لازم می‌توان انتظار داشت به موقعیتی مناسب دست یابیم.

وی در ادامه به یکی از اقدامات موثر انجمن صنایع نساجی در راستای مبارزه با قاچاق اشاره

در برنامه «تیترا امشب» بررسی شد:

قاچاق پوشاک و حلقه مفقوده

ارز- قاچاق را یک متغیر و عارضه مزاحم در اقتصاد دانست و گفت: برنامه‌ریزی‌های مربوط به مبارزه با قاچاق در دولت یازدهم به این ترتیب به ثمر رسیده که تمامی مسئولین مملکتی در خصوص به صرفه کردن واردات قانونی و هم چنین حمایت از تولید به تلاش خود ادامه می‌دهند. وی گفت: طبق آمارهای مستند، میزان واردات پوشاک قاچاق از سمت مبادی جنوبی کشور به شدت کاهش یافته است.

محمد مهدی رئیس‌زاده- دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران- به‌عنوان یکی از میهمانان این برنامه گفت: باید بپذیریم که قاچاق یک مقوله اقتصادی است و تا زمانی که انجام قاچاق، مقرون به صرفه باشد، هم چنان تداوم خواهد داشت. وی اضافه کرد: مبارزه به قاچاق به‌عنوان یک پدیده فرابخشی، نیازمند مشارکت همگانی است که نباید به آسانی از کنار آن‌ها عبور کرد.

به گفته رئیس‌زاده، چارچوب سیاست‌گذاری‌های مبارزه با قاچاق، کاملاً منطقی و صحیح تدوین شده است اما نحوه مبارزه برای رسیدن به هدف موفق نبوده زیرا ابتدا باید علت قاچاق را ریشه‌یابی کرد. دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران سپس این پرسش را مطرح کرد که آیا در صورت صفر شدن کاهش تعرفه واردات پوشاک، قاچاق کاهش خواهد یافت؟ و پاسخ داد: خیر! مقایسه آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران با آمار گمرکات چین، ترکیه و دومی نشان می‌دهند که اختلافات بسیار

موارد مانند اصلاح نظام مالیاتی استفاده خواهد شد. **اقدامات فرهنگی:** مبارزه با قاچاق نیازمند عزم ملی و مشارکت مردم است که اقدامات مربوط به بسته فرهنگی این مورد انجام شده است.

بخش مقابله‌ای و مبارزه‌ای: در مبادی ورودی و سطح عرضه انجام خواهد شد. نخعی، عامل اصلی موثر در افزایش قاچاق به خصوص پوشاک را محدودیت و ممنوعیت‌های ناشی از افزایش تعرفه واردات پوشاک و تفاوت نرخ ارز بین سال‌های ۹۰ و ۹۱ و قرار گرفتن پوشاک در ردیف دهم کالایی دانست و افزود: خوشبختانه این محدودیت‌ها در دولت یازدهم برداشته شدند.

گلنار نصرالهی- مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت- نیز در این گفتگو ضمن اشاره به برنامه‌های وزارت صمت برای مبارزه با قاچاق منسوجات و پوشاک گفت: در زمینه تدوین استراتژی توسعه صنعت نساجی، نوسازی و بازسازی کارخانه‌های نساجی، کاهش تعرفه و گسترش صنعت پوشاک اقدامات متعددی در دست اجراست. به اعتقاد این مقام مسئول، حقوق ورودی برای حمایت از تمام صنایع لازم است اما حجم گسترده واردات غیر رسمی، نیازمند کنترل و نظارت به مراتب بیشتر است ضمن این که طبق آمارهای موجود، واردات قاچاق پوشاک به مراتب بیشتر از ارقامی است که مورد اشاره آقای نخعی قرار گرفت. عباس نخعی- مدیر کل دفتر مبارزه با قاچاق کالاهای هدف ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و

قاچاق منسوجات و پوشاک، برنامه‌ها و قوانین، دستورالعمل‌ها و اقدامات انجام شده نهادهای دولتی و تشکل‌های نساجی و پوشاک از مهم‌ترین بخش‌های برنامه تلویزیونی «تیترا امشب» بود که با حضور نخعی- مدیر کل دفتر مبارزه با قاچاق کالاهای هدف ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز- گلنار نصرالهی- مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت- و محمد مهدی رئیس‌زاده- دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران- مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. عباس نخعی- مدیر کل دفتر مبارزه با قاچاق کالاهای هدف ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز- گفت: طی ۹ ماه امسال حدود ۱۲۲۰ میلیارد ریال (۱۲۲ میلیارد تومان) پوشاک قاچاق کشف شده است و بیشترین کشفیات طی سال‌های اخیر متعلق به سال ۱۳۹۱ با رقم ۳ هزار میلیارد ریال می‌باشد.

وی ادامه داد: برنامه پیشگیری از قاچاق کالای نساجی که با اهتمام تمام دستگاه‌های مرتبط عضو ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز به جلسه اصلی ستاد، ارائه و مصوب شده، دارای سه بخش اصلی به شرح زیر است:

پیشگیری: به معنی رقابت‌پذیر کردن و حمایت از تولید داخل با اولویت‌های تعیین شده است. برای مثال نوسازی و بازسازی ماشین‌آلات، تأمین نقدینگی و تولید چادر مشکی، بدیهی است در این زمینه از ظرفیت دستگاه‌های دولتی در بعضی از

فاحشی در اعداد و ارقام گمرک کشور وجود دارد. وی افزود: به نظر می‌رسد شبکه سازمان یافته‌ای از قاچاق در کشور وجود دارد که به‌صورت گسترده عمل می‌کند زیرا ورود سه کانتینر در هر ساعت، امری آسان و پیش پا افتاده نیست و توسط کوله بار انجام نمی‌شود!

گلنار نصرالهی - مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت - در پاسخ به این موضوع که گمرک ترکیه، میزان صادرات پوشاک به ایران طی شش ماه نخست سال ۹۴ را ۶۰۰ میلیون دلار اعلام کرده در حالی که گمرک ایران این رقم را ۵/۵ میلیون دلار می‌داند! توضیح داد: به نظر می‌رسد واردات ۶۰۰ میلیون دلار چندان صحیح نیست و ۵۰ میلیون دلار رقم واقعی می‌باشد. وی بیان داشت: طبق آمارهای یونیدو، گمرکات سایر کشورها ۷۰۰ میلیون دلار به کشور ما صادرات پوشاک انجام داده‌اند و خروجی گمرکات ما ۹ میلیون دلار است.

در ادامه این مصاحبه، عباس نخعی - مدیرکل دفتر مبارزه با قاچاق کالاها و هدف ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز - عنوان داشت: طبق قانون، مرجع اعلام رسمی میزان قاچاق، ستاد است و سایر افراد و نهادها برای اعلام میزان قاچاق باید مستندات دقیق و صحیح ارائه نمایند. نخعی اذعان داشت: رسوبی که از طریق واردات به مناطق آزاد و ثبت سفارش واردات از مناطق آزاد به داخل کشور به وجود می‌آید به‌صورت غیرمجاز انجام می‌شود. وی با اعلام این مطلب که در برخی از گذرهای مرزی شمال غرب کشور هر نفر ۱۰ کیلو بسته را برای سایرین وارد کشور می‌کند که کاملاً خلاف است، افزود: اگر کارکردهای فعلی مستند به قوانین جاری کشور هم باشند، حجم قاچاق به شدت کاهش پیدا خواهد کرد.

مدیرکل دفتر مبارزه با قاچاق کالاها و هدف اضافه کرد: سر ریز برخی معافیت‌های قانونی باید در کانال خود وارد شوند که در بسیاری از موارد این چنین نیست.

نخعی ضمن عدم پذیرش موضوع مافیای واردات و ورود سه کانتینر در هر ساعت، گفت: اگر از گمرک جمهوری اسلامی ایران، کالای هم نامی در جوف کالای دیگری وارد شود که به دلیل نبود ایکس‌ری تشخیص داده نشود، تحت عنوان «تخلف گمرکی» محسوب می‌شود نه قاچاق اما اگر کالا از دروازه‌های گمرک عبور کند و اصلاحات لازم

انجام نشود، طبق قانون به منزله قاچاق است. وی یادآور شد: اگرچه ممکن است فرد یا افرادی با خلاف اظهاری یا سایر اقدامات متقلبانه، کالا وارد کشور نمایند اما اعتقاد به وجود مافیای قاچاق درست نیست.

نخعی، رقم کشفیات قاچاق در سال ۱۳۹۰ را ۸۳۲ میلیارد ریال، سال ۱۳۹۱ حدود ۳ هزار میلیارد ریال اعلام کرد.

محمد مهدی رئیس‌زاده - دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران - گفت: در سال ۹۴ در قانون و مقررات صادرات و واردات تمام تعرفه‌ها به‌صورت یکسان ۳۲ درصد شده‌اند و برخلاف گذشته، چادر مشکی از این قاعده مستثنی نیست. وی یکی از روزنه‌های واردات غیر قانونی را مناطق آزاد اقتصادی دانست و سهم آن را در کل قاچاق ۲۰ درصد برشمرد و گفت: حدود ۸۰ درصد واردات نیز از طریق گمرک و نه به‌صورت قاچاق بلکه در قالب بداظهاری، کم اظهاری و اظهار خلاف واقع صورت می‌گیرد.

رئیس‌زاده سپس این سوال را مطرح نمود که چه سرنوشتی در انتظار محموله‌های کشف شده است؟ و گفت: کالاها در اختیار کمیته کالای متروکه قرار می‌گیرد و طی برگزاری مزایده، صاحب اصلی کالا با حضور در مزایده، شکل قانونی به واردات خود می‌دهد!

عبدالمجید اجتهادی - مدیرکل دفتر مبارزه با قاچاق کالا و ارز سازمان تعزیرات حکومتی - که به‌صورت تلفنی در این بحث حضور داشت، گفت: وظیفه سازمان تعزیرات رسیدگی به پرونده‌های تخلف است گفت: در مورد مبارزه با قاچاق پوشاک، جلسات مختلفی در ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز برگزار شده و برنامه‌ریزی‌های خوبی نیز انجام گرفته اما معتقدم مشکل، عدم اجرای این برنامه‌ریزی هاست! از سوی دیگر حجم آیین نامه‌های مربوطه به اندازه‌ای متعدد است که هنوز از تصویب نهایی دولت عبور نکرده‌اند.

وی، مبارزه با قاچاق را یک موضوع فرابخشی عنوان کرد و افزود: در زمینه قاچاق کالا نمی‌توان گفت کدام دستگاه مقصر است یا کم کاری کرده زیرا این موضوع کاملاً فرابخشی و دستگاه‌های مختلف در این امر دخیل هستند و طبق ماده سه قانون، نهاد هماهنگ کننده ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز است که در مورد پوشاک و منسوجات، کارگروه مربوطه به ریاست آقای

مهندس خسرو تاج، جلسات مختلفی برگزار کرده‌اند. یکی از موضوعات مطرح شده در این جلسات، تعرفه است که (طبق شنیده‌ها) قرار است متعادل‌تر از قبل شود.

اجتهادی تصریح کرد: به هر حال کالای قاچاق با تمهیدات و اشکال مختلف وارد کشور می‌شود اما سوال مهم این است که چرا راهکار موثری برای مبارزه با عرضه علنی و آشکار پوشاک و منسوجات قاچاق در کشور انجام نمی‌شود؛ علی‌رغم این یکی از برنامه‌های راهبردی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، رسیدگی به همین مطلب است و باید نا امن کردن عرضه منسوجات قاچاق به‌عنوان یک برنامه کوتاه مدت موثر در دستور کار قرار گیرد اما متأسفانه برخی دستگاه‌ها اعتقادی چندانی به این امر ندارند.

در ادامه، گلنار نصرالهی - مدیرکل دفتر نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت - جلوگیری از قاچاق کالا را یک اقدام دشوار توصیف کرد و گفت: با هماهنگی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، وزارت صمت، انجمن‌ها و تشکل‌های صنفی و صنعتی، در راستای اجرای تبصره یک ماده ۱۳ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز، موضوع ثبت نمایندگی از برندها مطرح شده است به این معنا که تمام واردکنندگان منسوجات و پوشاک خارجی باید نام و عنوان خود را در سامانه مرکز امور اصناف ثبت نمایند و گردش کار خود را به ما اعلام کنند.

به گفته وی، ممکن است برخی برندها رسمی باشند و بخشی از محصولاتشان از طریق مبادی رسمی وارد شود و در کنار محصولاتی که از مبادی غیر رسمی وارد شده‌اند، توزیع شوند.

وی به بخشنامه مربوط به اختصاص کد GSI نیز اشاره کرد و گفت: این بخشنامه در شهریور ماه ارائه شد و شش ماه فرصت اجرا به آن داده شده است؛ ما می‌خواهیم این کار با کمترین هزینه انجام شود اما متأسفانه اقدامات انجام شده طی سال‌هایتمادی به کاهش هزینه قاچاق و مقرون به صرفه بودن آن منجر شده است!

نصرالهی با اعلام این مطلب که قیمت تمام شده تولیدات داخلی به دلایل مختلف بالاتر از کشورهای دیگر از جمله ترکیه است، افزود: حقوق ورودی در تمام کشورها برای حمایت منطقی از تولیدات داخل است، کما این که ترکیه (با صادرات ۲۷ میلیارد دلاری صنعت نساجی و پوشاک) بلافاصله پس از واردات ۴ هزار تن نخ و الیاف

پلی استر از ایران، دیوار تعرفه را برای ما بالا می‌برد. به گفته این مقام مسئول، در برنامه‌هایی که با هماهنگی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز و انجمن‌های نساجی و پوشاک صورت گرفته اصلاح ساختار قوانین، توسعه مناسب صنعت پوشاک به طور جدی مدنظر قرار دارد. نصرالهی ادامه داد: در حال حاضر تمامی دستگاه‌های مربوط به مبارزه با قاچاق پوشاک با یکدیگر هماهنگ هستند و ما از ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز به‌عنوان یک دستگاه ثالث استفاده می‌کنیم تا در راستای حمایت از صنایع پوشاک داخلی فعالیت کند.

محمد مهدی رئیس‌زاده- دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران- ضمن تأکید به ضرورت انجام

اقدامات فرهنگی در زمینه پوشاک و منسوجات خارجی گفت: اقدامات فرهنگی یعنی باید به مردم تفهیم شود که ۹۰ درصد برندهای خارجی موجود در بازار، غیرواقعی هستند و تعداد انگشت شمار برند واقعی در کشور به ثبت رسمی رسیده‌اند.

وی، خواستار تسهیل و تسریع فرایندهای قانونی ثبت برندهای خارجی در کشور شد و افزود: بخش خصوصی (به‌عنوان تولیدکننده) باید بر کاهش قیمت تمام شده، افزایش کیفیت محصول، ارتقای بهره‌وری و مدیریت داخلی بنگاه‌های اقتصادی متمرکز شود؛ البته بخش‌هایی نیز خارج از اراده و اختیار بخش خصوصی است که در قالب «فضای کسب و کار» شناخته می‌شود. رئیس‌زاده به وجود

قوانین و مقررات دست و پاگیر و متناقض با اصل حمایت از تولید داخل نیز اشاره کرد.

عبدالمجید اجتهادی- مدیرکل دفتر مبارزه با قاچاق کالا و ارز سازمان تعزیرات حکومتی- در پاسخ به این سوال که چند درصد از پرونده‌های قاچاق پوشاک و منسوجات به سرانجام می‌رسند؛ گفت: بیش از ۹۸ درصد پرونده‌هایی که به سازمان تعزیرات حکومتی ارجاع داده می‌شوند؛ در مدت زمانی تعیین شده توسط قانون گذار، مورد رسیدگی قرار می‌گیرند اما آیا سازمان حمایت یا اتاق اصناف (مسئول اجرای ماده ۱۸ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز) یا سایر دستگاه‌های متولی در این زمینه، فعالیت‌های موثر و در خور انجام می‌دهند؟

حمایت‌های دولت برای توسعه نساجی

تنوع در بازارهای داخلی باعث شده انواع محصولات نساجی تولید و به بازارهای مصرف عرضه شود که این تنوع تولید باعث بالا رفتن هزینه‌های تولید و قیمت تمام شده محصول می‌شود.

البته در برخی موارد به دلیل رکود در بازار، نوسانات مختلف و واردات بی رویه محصولات مشابه که در بیشتر موارد دارای کیفیت چندانی نیست و همچنین قاچاق یا اشباع بازار از انواع محصولات تولیدی صنعت نساجی باعث شده گاهی فعالیت خط تولید این کارخانه برای مدتی با رکود مواجه شود. واردات بی رویه و خارج از برنامه محصولات نساجی صدمات اساسی را به تولید وارد می‌کند. البته این شرکت هم اکنون با تمام توان درحال تولید است ولی این بی برنامه‌گی‌ها باعث شده ضربات جبران ناپذیری به تولید محصولات نساجی وارد شود و بخشی از بازارها از دست برود که این امر تا حد زیادی بر میزان تولید و اشتغال تأثیر منفی گذاشته است. قاچاق محصولات نساجی نسبت به سایر صنایع از حجم بالاتری برخوردار است، زیرا علاوه بر کالای قاچاق، محصولات مشابهی از مبادی قانونی وارد می‌شود که این صنعت را با مشکلات اساسی مواجه کرده است. همچنین تعرفه عوارض واردات مواد اولیه بیشتر از محصول آماده است که این امر مشکلات فراوانی را برای واحدهای نساجی ایجاد کرده با این حال تاکنون مشکل تامین مواد اولیه برای خط تولید ایجاد نشده است. این درحالی است که متأسفانه پنبه تولیدی کشور جوابگوی صنایع نساجی کشور نیست و هم اکنون پنبه تولیدی کشور فقط ۶۰ درصد نیاز

واحدهای نساجی کشور را تامین می‌کند و ۴۰ درصد باقی مانده به وسیله واردات تامین می‌شود. این در حالی است که پنبه‌های تولید داخل به دلیل برخی ناخالصی‌ها که به آن‌ها «الیاف غریبه» گفته می‌شود مشکلات زیادی را برای خط تولید «تنخ و رنگ آمیزی» ایجاد کرده است. به همین منظور شرکت بافندگی و ریسندگی یزدیاف برای جداسازی این الیاف اقدام به وارد کردن ماشین‌آلات جدید با فناوری روز کرده تا با درصد کمتری از ضایعات روبه رو شود. در یک دوره زمانی این واحد به‌صورت مستقیم با کشاورزان پنبه کار در ارتباط بود و حتی کارشناسان خود را برای نظارت بر روند کاشت تا برداشت پنبه، در مزارع مستقر می‌کرد اما هم اکنون به دلیل پایین آمدن نقدینگی، بالا رفتن هزینه‌های تمام شده تولید، ایجاد بازارهای نابرابر رقابت با محصولات بی کیفیت وارداتی و بالاترین هزینه تولید محصولات نساجی، به اجبار از این نوع عملکرد فاصله گرفته شده که امیدواریم با بهبود وضعیت موجود، بار دیگر شاهد اجرای این امر برای تامین مواد اولیه باکیفیت باشیم که البته برنامه‌ریزی‌های لازم در دستور کار قرار دارد. مظلوم‌ترین نهاد کشور تولید است و زحمت اصلی در کشور برعهده تولیدکنندگان و صاحبان صنایع است ولی این دلالتان و فروشندگان هستند که سود اصلی را با بهره کلان دریافت می‌کنند. به علاوه در طول ۳۰ سال گذشته صنعت نساجی کشور با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم کرده که این امر منجر به تعطیلی بسیاری از واحدهای نساجی شده اما خوشبختانه این شرکت با مدیریت درست و انسجام

در تولید محصول باکیفیت، هرگز عقب نشست و با مشکل جدی روبه رو نشد به گونه‌ای که با مقاومت در برابر مشکلات هم اکنون به‌عنوان یکی از نشان‌برند) های مهم جهانی در صنعت نساجی شناخته شده که ۶۰ سال افتخار تولید انواع محصولات نساجی را یدک می‌کشد و قابلیت رقابت با بسیاری از محصولات مشابه کشورهای صاحب نشان‌برند) در سطح دنیا را دارد. با این وجود، حدود ۳۰ درصد از ماشین‌آلات و تجهیزات مورد استفاده در این مجموعه با استفاده از طراحی معکوس تولید شده است. در حال حاضر سعی شده با توجه به برداشته شدن تحریم‌ها با انجام طرح‌های پژوهشی و سوق دادن کارخانه به سمت تولید محصول باکیفیت و قابل رقابت با نمونه‌های موجود در بازارهای داخلی و خارجی حرفی برای گفتن در بازارهای بین المللی داشته باشیم. در این بین علاوه بر جذب سرمایه‌گذار خارجی، حمایت‌های دولت نیز برای اجرای برنامه‌های توسعه‌ای در خط تولید این کارخانه و سایر واحدهای نساجی لازم و ضروری است. در نهایت باید بر این نکته نیز تأکید کرد که همواره تولید باید به‌عنوان یک ارزش دیده شود، زیرا تبدیل مواد خام به محصول پایانی در واحدهای تولیدی به ویژه صنایع نساجی که از ارزش افزوده بالایی برخوردارند و به تولید ثروت کمک فراوانی می‌کند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. کلام آخر آنکه تولید همواره می‌تواند با ایجاد ثروت در رونق اقتصاد و اشتغال نقش اساسی داشته باشد.

سید ابوالفضل طباطبایی - قائم مقام و مدیر داخلی شرکت

بافندگی و ریسندگی یزدیاف

همزمان با اجرایی شدن اصلاحیه قانون مالیات از ابتدای سال ۹۵ تعطیلی سه واحد نساجی و بیکاری کارگران آن

ضربه زده است، ادامه داد: تنها دلیلی که اجناس خارجی جایگزین پتوی ما شده است این بوده که رقابت ناسالم دارد. اگر تعرفه‌های گمرکی و هزینه‌های مالیاتی آن پرداخت شود از لحاظ قیمت اصلا صرفه اقتصادی ندارد و کیفیت بسیار نازل‌تری هم دارد اما متأسفانه تا کنون هیچ برخورد محکمی با آن نشده است و صدای تولیدکنندگان هم که به جایی نمی‌رسد.

بادامچی با اشاره به تعطیلی واحد تولید مواد اولیه نساجی گفت: وقتی پتو و منسوجات فروشی نداشته باشد طبیعتاً مواد اولیه‌ای هم مصرف نمی‌شود و در نتیجه واحد تولیدی مواد اولیه نساجی هم تعطیل شده است. وی با اشاره به این که مخالف واردات قانونی کالای خارجی نیستیم تصریح کرد: تولیدکننده علاوه بر مالیات باید هزینه ارزش افزوده آن را هم بپردازد که در همین مسئله با مالیات ارزش افزوده کالای قاچاق ۹ درصد از کالای ما ارزان تر تمام می‌شود. اجرای ناقص قانون فشار بر بخش تولیدی گفت: وقتی قانون به طور کامل و در همه بخش‌ها اجرا نمی‌شود این مشکلات ایجاد می‌شود و فشار بر بخش تولیدی وارد می‌شود در حالی که با اطلاع رسانی و نظارت دقیق می‌توان بر اجرای قانون مالیاتی در بازار هم نظارت کرد و با حذف کالای قاچاق باعث رونق بخش تولید شد. وی در پاسخ به این سوال که چند کارگر بیکار شده‌اند و چه مقدار محصول در واحدهای زیرمجموعه انباشته شده است؟ گفت: از ابتدای امسال فقط بخش فعال در این واحدها بخش فنی است که در زمینه نگهداری از تجهیزات

صورت حساب خریداری کنند و همین کار موجب می‌شود تا کالای قاچاق از بازار جمع‌آوری شود. وی با بیان این که تا سال گذشته بازاریان از ما خرید بدون صورت حساب انجام می‌دادند و ما را مجبور می‌کردند تا از شرکت‌های صوری صورت حساب تهیه کنیم و ما بابت این کار جریمه پرداخت می‌کردیم، اظهار کرد: امسال با اجرای این قانون که خیلی دقیق تر انجام می‌شود ما این روند را تغییر دادیم و بر اجرای دقیق قانون اصرار داریم چون تبعات سنگین‌تری دارد اما بازار معتقد است می‌تواند فرار مالیاتی داشته باشد ضمن این که اطلاع دقیقی از قانون و مجازات‌های در نظر گرفته شده برای فرار مالیاتی ندارد بنابراین زیر بار اجرای این قانون هم نمی‌رود. نظارتی بر واردات کالای قاچاق نیست. بادامچی با بیان این که واردات کالای قاچاق هم یکی دیگر از مهم‌ترین مشکلات ماست افزود: اگر جنس وارداتی به صورت قانونی و با پرداخت تعرفه وارد کشور شود باعث می‌شود رقابت در بازار افزایش یابد. ما معتقد به حذف کالای وارداتی نیستیم چون باعث افزایش کیفیت و برنده شدن اجناس با کیفیت و قیمت مناسب در بازار می‌شود اما متأسفانه بر این بخش هم نظارت چندانی نمی‌شود. وی ادامه داد: هم اکنون رقابت درست و عادلانه‌ای نیست چون جنس قاچاق وارد کشور می‌شود و مغازه داران و بازاری‌ها هم راغب‌اند که از آن‌ها خریداری کنند چون هیچ ردپایی برای آن‌ها باقی نمی‌گذارد و به راحتی می‌توانند فرار مالیاتی انجام دهند و امروزه بیشترین انگیزه خرید بازاریان از جنس قاچاق برای این است که به راحتی می‌توانند از قانون مالیاتی فرار کنند و همین موضوع موجب شده است تا ما تحت فشار قرار بگیریم و بازار فروش خود را از دست بدهیم. وی افزود: ما اصرار داریم که فروش به صورت قانونی باید انجام شود اما بازار هیچ واکنشی به این موضوع ندارد و همین باعث انباشت محصولات تولیدی ما شده است. وی با بیان این که پتویی که ما تولید می‌کنیم دارای استاندارد است و کیفیت مناسبی دارد اما واردات پتو از چین و دبی و ترکیه به صنعت ما

تعطیلی سه واحد تولیدی نساجی با ۴۰ سال سابقه فعالیت در مشهد و بیکاری کارگران آن باعث شد تا چندتن از کارگران بیکار شده با مراجعه به روزنامه خراسان از وضعیت رکود در فروش محصولات و تعطیلی این سه واحد تولیدی انتقاد کنند.

یزدانی یکی از کارگرانی که سال‌ها در این کارخانه کار کرده است در گفت و گو با خراسان گفت: این واحدها از ۲۸ اسفندماه تعطیل شده و کارگران زحمت‌کش این واحدها بیکار شده‌اند و فقط تعدادی از کارگران در بخش‌های نگهداری، حسابداری و مالی مشغول به کار هستند. وی ادامه داد: در این وضعیت اقتصادی و بیکاری در جامعه یک کارگر چگونه زندگی خود را بگذراند. وی افزود: برای دریافت بیمه بیکاری به اداره کار مراجعه کردیم که گفته‌اند ۵۰ روز دیگر بیاید تا بررسی کنیم بیمه بیکاری به شما تعلق می‌گیرد یا خیر. وی ادامه داد: تا کنون کسی به ما پاسخگو نبوده که در این فاصله دو ماهه هزینه زندگی‌مان را چگونه تامین کنیم. نماینده هیات مدیره و مدیر اجرایی این مجموعه‌های نساجی نیز در گفت و گو با خراسان در پاسخ به این که چرا این واحدهای تولیدی تعطیل شده است، اظهار کرد: این گروه از سال ۱۳۵۶ آغاز به کار کرده است و تا سال گذشته ۱۵۰۰ نفر کارگر مشغول به کار بودند و سالانه ۳۰۰ میلیارد تومان فروش محصولات داشت تا این که از سال ۹۴ با مشکلات متعددی مواجه شدیم طوری که با رکود در فروش محصول و طبیعتاً رکود در تولید کارخانه تعطیل و کارگران بیکار شدند. شروین بادامچی ادامه داد: از ابتدای امسال قانون جدید مالیاتی مبنی بر خوداظهاری آمده است که کارخانجات و بازرگانان شفاف عمل کنند و سازمان امور مالیاتی دسترسی به حساب‌های بانکی دارد و می‌تواند بسیار دقیق نظارت کند و طبق این قانون برای مدیرعامل یا پرسنلی که از زیر پرداخت مالیات شانه خالی کنند جزای زندان در نظر گرفته شده است.

وی ادامه داد: بازاریان و عرضه‌کنندگان هم با رعایت این قانون مجبور می‌شوند کالای دارای

فعال اند و ۸۰۰ نفر از کارگران بیکار شده‌اند و اگر اقدامی نشود بقیه کارگران هم بیکار می‌شوند. وی افزود: در دو واحد به اندازه چهار ماه تولید و در واحد دیگر به اندازه ۲ ماه تولید محصول انباشت شده است.

دبیرکل شورای اسلامی کار نیز در گفت و گو با خراسان گفت: در روزهای گذشته حدود ۱۵۰۰ کارگر در چند مجموعه نساجی در شهرستان‌های استان بیکار شدند که دلیل اصلی آن ورود بی رویه کالاهای خارجی به کشور است. رحمت اله پورموسی با اشاره به این که با توجه به شعار سال باید مسئولان به طور جدی به مسئله اشتغال و حمایت از واحدهای صنعتی بپردازند تا شاهد بیکاری گسترده کارگران نباشیم، اظهار کرد: متأسفانه با وضعیت رکود حدود ۵۰ درصد از واحدهای صنعتی تعطیل و نیمه تعطیل هستند. وی مسئله واردات قاچاق و بدون حساب و

کتاب نخ و دیگر محصولات را موجب تعطیلی واحدهای صنعتی بیان کرد و ادامه داد: وقتی نتوانیم با ورود کالای قاچاق مبارزه کنیم کارگر بیکار می‌شود و خودش هم به علت پایین بودن درآمد و بیکاری مجبور است از کالای قاچاق که قیمت کمتری نسبت به کالای تولیدی دارد استفاده کند.

وی ادامه داد: حدود ۱۵۰۰ نفر از کارگران کارخانه‌های نساجی به دلیل همین مشکلات بیکار شده‌اند و ما پیگیر حقوق این کارگران در اداره کار هستیم. تعطیلی واحد صنعتی موضوع جدیدی نیست، آن را بررسی می‌کنیم. مهندس ناصری معاون امور صنایع سازمان صنعت، معدن و تجارت استان نیز در گفت و گو با ما گفت: تعدادی از کارخانجات و واحدهای تولیدی استان به دلیل انباشت محصول به حالت نیمه تعطیل درآمده‌اند و این مسئله جدیدی نیست.

وی افزود: چاره‌ای نیست این ایراد وجود دارد و باید بررسی کنیم ببینیم چه راهکاری می‌شود ارائه داد. اداره کار پاسخی نداد!

ابدی مدیر کل امور مالیاتی استان در گفت و گو با ما گفت: بر اساس برنامه‌ای که در دستور کار است و در سال جاری اجرایی می‌شود مشکل فرار مالیاتی در بازار نیز به طور جدی رفع می‌شود.

وی افزود: با نصب صندوق‌های فروش در واحدهای فروش مسئله فرار مالیاتی در بازار رفع می‌شود و خرید و فروش بر اساس اطلاعات همین صندوق‌های فروش انجام می‌شود و درآمد به صورت شفاف رصد و مالیات از بازار به درستی دریافت می‌شود. وی خاطر نشان کرد: نصب این صندوق‌ها در واحدهای فروش الزامی است و در غیر این صورت جلوی فعالیت آن واحد فروش گرفته می‌شود.

اعضای انجمن صنایع نساجی به نعمت زاده نامه نوشتند تعطیلی ناخواسته کارخانجات نساجی با اجرای اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم

اعضای انجمن صنایع نساجی به دنبال اجرای اصلاحیه قانون اخیر مالیات مستقیم با ارسال نامه‌ای به وزیر صنعت نگرانی خود را از خطر توقف قریب الوقوع فعالیت کارخانجات اعلام کردند.

به اعتقاد اعضای انجمن صنایع نساجی ایران، بیکاری ناخواسته ده‌ها هزار نفر شاغلین در این صنعت به دلیل رکود بی سابقه و عدم اجرای صحیح قانون مترقی مالیات که متأسفانه همانند قانون مالیات بر ارزش افزوده باز هم اجرای آن متوجه صنعتگران تولید می‌شود از مشکلات فعلی فعالان این بخش است که درخواست پیگیری این موضوع را از وزیر صنعت دارند.

نامه تولیدکنندگان نساجی به وزارت صنعت و گمرک

افزود: به عنوان مثال، پنبه یکی از مواد اصلی مورد نیاز صنعت نساجی است که در کشورهای همسایه ایران تعرفه واردات هر کیلو پنبه تنها یک سنت است. وی با بیان اینکه تعرفه مشخص شده برای واردات پنبه در ایران ۱۰ درصد است، اظهار کرد: تولید پنبه در کشور در سال جاری ۴۰ هزار تن بود، درحالیکه به واردات ۱۰۰ هزار تن پنبه نیز نیاز است. رئیس‌زاده تأکید کرد: در این شرایط، کیفیت پنبه داخلی نیز در حد مناسبی نیست و به همین دلیل نمی‌توان گفت تعرفه واردات پنبه در جهت حمایت از تولید داخل وضع شده است. رئیس‌زاده همچنین با اشاره به رویکرد جهانی به تولید پنبه ارگانیک، گفت: دولت‌ها در کشورهای دیگر، به بخش کشاورزی یارانه پرداخت می‌کنند تا بتوانند پنبه ارگانیک و بدون مواد شیمیایی تولید کنند.

تعیین شده است. وی با بیان اینکه تعرفه واردات پارچه نیز ۳۲ درصد است، گفت: سقف تعرفه واردات پوشاک نیز از ۷۵ درصد به ۵۵ درصد کاهش یافته است. به گفته رئیس‌زاده، در همه جای دنیا روند تعیین تعرفه واردات مواد اولیه کاهشی و برای واردات محصولات ساخته شده افزایشی است، اما در ایران این اتفاق نیفتاده و به همین دلیل تولیدکنندگان محصولات نساجی خواستار تجدید نظر دولت در این مورد هستند. وی ادامه داد: البته با توجه به اینکه قرار است ایران عضو سازمان تجارت جهانی شود، باید تعرفه‌ها روند کاهشی داشته باشد، به همین دلیل رسیدن تعرفه واردات پوشاک به ۵۵ درصد خیلی مورد اعتراض نیست، زیرا باعث کاهش قاچاق خواهد شد، اما حساسیت تولیدکنندگان روی مواد اولیه است. دبیرکل انجمن نساجی

دبیرکل انجمن صنایع نساجی از نامه نگاری تولیدکنندگان نساجی با وزارت صنعت و گمرک برای تجدید نظر در تعرفه واردات مواد اولیه و محصولات نساجی خبر داد و گفت: تعرفه واردات پوشاک طبق مصوبه جدید دولت ۲۰ درصد کاهش یافته است. محمدمهدی رئیس‌زاده اظهار کرد: پیشنهاد تولیدکنندگان صنعت نساجی در مورد تعرفه واردات به وزارت صنعت ارائه شده که بر اساس آن درخواست کاهش تعرفه واردات مواد اولیه ارائه شد، به طوری که این رقم در حد حداقل‌ها یعنی ۴ درصد حقوق ورودی فعلی باقی بماند. وی تصریح کرد: این در حالی است که تغییر تعرفه‌ها در دولت طوری بوده که حداقل تعرفه واردات مواد اولیه یک درصد افزایش یافته و به ۵ رسیده است و بر این مبنای تعرفه واردات مواد اولیه برحسب ضریبی از ۵ یعنی ۵، ۱۰ و ۱۵

اتحادیه پوشاک:

واردات لباس‌های خارجی هزاران کارگر را خانه‌نشین کرد

سه‌م آن‌ها حدود یک نهم تا ۲ درصد بود اما در شرایط جدید و به دلیل ورود چند مارک ترکیه‌ای به ایران که برندهای معتبری هم نیستند امروز یک سهم سی‌درصدی برای این مارک‌ها ایجاد شده است و اینها در واقع سهم بازار شرکت‌های ایرانی را می‌گیرند. وی اظهار داشت: صدمه به صنعت پوشاک ایران زبان زیادی را متوجه اقتصاد کشور خواهد کرد اما با روند پیش گرفته و در صورت حمایت نکردن آن باید منتظر این صدمات باشیم به طوری که می‌توان گفت که بیش از چند ده هزار نفر کارگران و فعالان این حوزه در تهران بیکار شدند زیرا ۷ هزار تولیدکننده این صنعت مجبور شدند ۴۰ درصد ظرفیت تولید خود را کاهش دهند بنابراین بیکار شدن آن‌ها چیزی خلاف ذهن نخواهد بود.

بودیم و اجناس در انبارها ماند و بسیاری از آن‌ها باز هم به فروش نرسید و این در حالی است که در کل ظرفیت تولید بسیاری از کارخانه‌ها و مراکز تولیدی کاهش چشمگیری داشته است. مشاور فرهنگی اتحادیه پوشاک تصریح کرد: فروش پایین در سال ۹۴ و حتی در آستانه ایام عید باعث شد تا در حقیقت نه تنها انبارها بلکه سطح فروشگاه‌ها نیز مملو از جنس باشد به طوری که بسیاری از این کالاها از مد خارج شده و قابل استفاده در زمان‌های آینده هم نیستند بنابراین همکاران ما ضرر و زیان زیادی را متحمل شدند. وی گفت: موضوع دیگر این است که حداقل یک سهم ۳۰ تا ۳۵ درصد بازار پوشاک در سطح بین‌المللی متعلق به فست‌فشن‌ها است که قبلاً در ایران

مشاور اتحادیه پوشاک از بیکاری هزاران کارگر ایرانی به دلیل واردات بی‌رویه پوشاک ترکیه خبر داد. به گزارش گروه فضای مجازی «خبرگزاری دانشجو» محمدمجواد صدق‌آمیز در رابطه با وضعیت کنونی بازار پوشاک داخلی بیان داشت: طی دو سال گذشته وضعیت بازار پوشاک ایران مانند سایر بازارها دچار رکود بوده که البته شاید رکود در سال ۹۴ مانند سال ۹۳ بود، اما یک تفاوت بزرگ وجود داشت و آن هم این بود که ما سال گذشته نسبت به سال ۹۳ آمادگی بیشتری در مواجهه با موضوع رکود داشتیم. وی ادامه داد: همین آمادگی باعث شده بود تا آسیب‌های ناشی از رکود بازار کمتر گریبان این صنف را بگیرد اما در کل می‌توان گفت سال ۹۴ هم دستخوش رکود

عضو هیات مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران:

بازار پوشاک نوروژی در اختیار چین و ترکیه بود

وی افزود: از نظر تولیدکنندگان بهتر است که بتوانیم جلوی قاچاق کالا را بگیریم، چرا که تولیدکنندگان با توجه به وضعیت فعلی هیچ توقعی ندارند غیر از این که جلوی قاچاق کالا گرفته شود، چون در آن صورت است که صنعت داخلی می‌تواند رشد کند.

حسین زاده ادامه داد: با توجه به صحبت‌های مقام معظم رهبری درباره اقتصاد مقاومتی اگر بتوانیم جلوی قاچاق بی‌رویه کالا را بگیریم، می‌توانیم به این مهم دست پیدا کنیم. عضو هیات مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران تاکید کرد: یکی از راهکارها برای جلوگیری از قاچاق این است که دولت اجازه ندهد از مناطق آزاد پوشاک وارد شود، البته آنقدر راه برای قاچاق به کشور وجود دارد که اگر دولت بتواند فقط ۲۰ درصد از قاچاق کالا را کم کند، تولید دو برابر خواهد شد و به سمت تولید بهتر خواهیم رفت.

حسین زاده اظهار کرد: برای سبب خانوار چیزی به‌عنوان بودجه پوشاک نداریم و مردم مجبورند از مخارج دیگر کسر و پوشاک تهیه کنند.

عید بیشتر در اختیار محصولات چینی و ترک بود و مصرف‌کنندگان نیز بیشتر به این نوع پوشاک روی آوردند. عضو هیات مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران، با اشاره به حجم زیاد کالای قاچاق در کشور گفت: بازار ما را محصولات قاچاق احاطه کرده است و انگیزه‌ای برای تولیدکنندگان برای شروع سال جدید وجود ندارد. اگر همین‌طور پیش رود شرایط بدتر هم می‌شود و در بخش نساجی نمی‌توان منتظر شرایط خوبی بود.

حسین زاده درباره وعده‌های مسئولان در مورد صنعت نساجی نیز اظهار کرد: سال گذشته مسئولان از جمله وزیر صنعت، معدن و تجارت قول‌های زیادی دادند، اما متأسفانه هیچ کدام یک از این وعده‌ها عملی نشد؛ به‌عنوان مثال قرار بود سهم بیمه کارفرما شامل معافیت قرار گیرد، اما این اتفاق نیفتاد و در حال حاضر نیز معافیت‌هایی را اعلام کرده‌اند که قبلاً هم آن معافیت را قائل شده بودند و هیچ صحبت جدیدی در راستای تقویت صنعت نشده است.

عضو هیات مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران ضمن گلایه از رکود در بازار پوشاک و نبود تقاضای مناسب برای پوشاک ایرانی، اعلام کرد که بازار عید امسال بیشتر در اختیار پوشاک چینی و ترک بود و مصرف‌کنندگان نیز بیشتر به این نوع پوشاک روی آوردند.

سعید حسین زاده در گفت‌وگو با خبرنگار ایسنا، درباره وضعیت تولیدکنندگان صنعت نساجی در سال گذشته و همچنین امسال گفت: در سال گذشته به دلیل رکود حاکم بر بازار تولیدکنندگان ما انگیزه‌ای برای تولید نداشتند و از آنجا که تولید بازار پوشاک بیشتر مربوط به سه ماه آخر سال است و تا پایان سال رکود بر بازار حاکم بود، تولید داخلی شرایط مساعدی نداشت.

وی ادامه داد: با توجه به اینکه در اسفندماه تا حدودی نسبت به کل سال رکود کمتر شد، تولیدکنندگان ایرانی می‌توانستند تولیداتی داشته باشند اما از آنجا که در کل سال رکود بود و تولیدکنندگان از شرایط آینده چندان آگاه نبودند نتوانستند تولید مناسبی داشته باشند و بازار شب

واردات بی‌رویه در کنار رکود قاچاق کالا، دلیل تعطیلی کارخانه‌ها و اخراج کارگران است

خواهد داشت. یکتا افزود: تنها تاثیر مثبت حضور این برندها در بازار ایران افزایش تنوع و رقابت است که زمینه رشد سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد. این فعال صنعتی درباره تعرفه واردات پوشاک به تراز گفت: تعرفه ۷۰ درصدی برای واردات پوشاک وجود دارد و امروز ما شاهد حضور بیش از ۹۰ درصدی پوشاک وارداتی تحت عنوان قاچاق در کشور هستیم. وی ادامه داد: الان حدود ۷ سال است که در بخش پوشاک واردات قانونی نداشته و تقریباً تمام پوشاک خارجی از طریق قاچاق وارد کشور می‌شود.

یکتا درباره اقدامات دولت در جهت حمایت از صنعت نساجی در سال گذشته خاطرنشان کرد: دولت تا به حال درباره خروج اقتصاد از رکود هیچ اقدامی انجام نداده است و من امید چندانی نیز به اقدامات دولت در سال آینده ندارم. وی در خاتمه گفت: آنچه در ۲۰۵ سال گذشته از دولت دیده‌ایم صرفاً شعار و حرف بوده است.

هیچ واردات نخی از انگلستان نداریم. یکتا افزود: رکودی که سال گذشته در کشور وجود داشته، امسال خودش را نشان داده و تولیدکننده ایرانی به هزار و یک دلیل نمی‌تواند کالای خود را بفروشد و برای همین مجبور به تعطیلی کارگاه خود یا تعدیل نیرو می‌شود.

دبیر اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران در ادامه درباره وضعیت رکود برای سال ۹۵ اظهار داشت: چیزی که مشخص است این است که واردات و قاچاق بسیار زیاد بوده و هر روز هم بیشتر می‌شود. واردات ضمن اینکه برای تولید داخلی به‌عنوان یک رقیب است انگیزه تولیدکننده داخلی را هم از بین برده و او نیز واردات را بر تولید ترجیح می‌دهد.

وی درباره افزایش نمایندگی برندهای خارجی پوشاک در بازار ایران تصریح کرد: به هر حال آن‌ها به دلیل وجود بازار بزرگ ایران، علاقه مند به حضور در این بازار هستند. حضور و افزایش این برندها در ایران صد در صد باعث کاهش تولید و فروش محصولات داخلی

دبیر اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران در ادامه درباره وضعیت رکود برای سال ۹۵ اظهار داشت: چیزی که مشخص است این است که واردات و قاچاق بسیار زیاد بوده و هر روز هم بیشتر می‌شود. واردات ضمن اینکه برای تولید داخلی به‌عنوان یک رقیب است انگیزه تولیدکننده داخلی را هم از بین برده و او نیز واردات را بر تولید ترجیح می‌دهد.

مهدی یکتا دبیر اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران درباره بیکاری ۱۵۰۰ نفر از کارگران نساجی مشهود به خاطر ورود بی‌رویه کالاهای خارجی به خبرنگار تراز گفت: به هر حال در شرایط موجود، وضعیت اقتصادی کشور نامناسب بوده و با توجه به رکود، واردات کالاهای خارجی نیز مزید بر علت شده است. وی درباره اظهارات پورموسی، دبیرکل شورای اسلامی کار درباره واردات نخ از انگلستان با ۵۰ درصد قیمت تمام شده در داخل، خاطرنشان کرد: تا جایی بنده اطلاع دارم عمده‌نخ‌های موجود در کشور از هند وارد شده و ما

گزارش آمار واردات و صادرات کل کشور طی سال ۱۳۹۴

آمار صادرات کل کشور و صنعت نساجی طی سال ۱۳۹۴ (واحد: میلیون دلار)

رشد نسبت به مدت مشابه سال ۹۳	مبلغ	صادرات غیر نفتی
۵۲/۴۲٪-	۶,۶۶۴	۱- میعانات گازی
۲/۲۰٪-	۳۵,۷۵۱	۲- محصولات پتروشیمی
۱۶/۱۱٪-	۴۲,۴۱۵	۳- سایر کالاها
۷٪-	۹,۶۱۵	۴- کل صادرات غیر نفتی
۸٪-	۶۱۵/۹	۵- صنایع نساجی
۱۱٪-	۹۳۵/۷	۶- صنایع نساجی با احتساب فرش دستباف، رنگ و ماشین آلات

آمار واردات کل کشور و صنعت نساجی طی سال ۱۳۹۴ (واحد: میلیون دلار)

رشد نسبت به مدت مشابه سال ۹۳	مبلغ	واردات
۲۲/۵۳٪-	۴۱,۴۹۹	۱- کل
۲۱٪-	۱,۱۵۱	۲- صنایع نساجی
۲۵٪-	۱,۵۷۰	۳- صنایع نساجی با احتساب فرش دستباف، رنگ و ماشین آلات

براساس اعلام دفتر مطالعات آماری و راهبردی انجمن صنایع نساجی مطابق با آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران طی سال ۱۳۹۴، کل صادرات صنایع نساجی کشور با احتساب رنگ، ماشین آلات و فرش دستباف بالغ بر ۹۳۵/۷ میلیون دلار بوده که در مقایسه با سال گذشته افت ۸ درصدی داشته است. صادرات محصولات صنایع نساجی بدون احتساب رنگ، ماشین آلات و فرش دستباف طی سال ۹۴ برابر با ۶۱۵/۹ میلیون دلار بوده که در مقایسه با سال ۹۳ افت ۷ درصدی داشته است.

کفپوش با صادرات ۲۹۴/۸ میلیون دلار صدرنشین صادرات محصولات نساجی بوده بطوریکه در مقایسه با صادرات این محصول در سال ۹۳ رشد ۱ درصدی داشته است.

براساس این گزارش عمده ترین اقلام صادراتی پس از کفپوشهای نساجی طی سال گذشته از نظر ارزش به ترتیب عبارتند از: انواع الیاف به ارزش ۵۵/۶ میلیون دلار، انواع نخ به ارزش ۴۸/۴ میلیون دلار و پس از آن پوشاک با اختلاف اندکی به ارزش ۴۸/۲ میلیون دلار و سپس پارچه به ارزش ۳۴/۹ میلیون دلار در رتبه های بعدی قرار دارند.

براساس آمار گمرک جمهوری اسلامی ایران طی سال ۱۳۹۴ کل واردات نساجی کشور با احتساب ماشین آلات و رنگ با افت ۲۵ درصدی نسبت به سال گذشته به رقم ۱/۵۷۰ میلیارد دلار رسیده است. واردات صنایع نساجی کشور بدون احتساب رنگ و ماشین آلات، در این مدت بالغ بر ۱/۱۵۱ میلیون دلار بوده که در مقایسه با سال گذشته ۲۱ درصد افت داشته است.

در سال ۹۴ واردات انواع الیاف بالغ بر ۳۲۵/۲ میلیون دلار بوده که در مقایسه با واردات سایر محصولات نساجی در رتبه نخست قرار گرفته است. پس از آن واردات پارچه به ارزش ۲۹۵ میلیون دلار در رتبه بعدی قرار دارد. واردات پارچه نسبت به مدت مشابه سال گذشته افت ۱۹ درصدی داشته است. واردات نخ به ارزش ۲۶۸ میلیون دلار پس از الیاف و پارچه بیشترین واردات را در میان محصولات نساجی داشته است. اما مقدار آن نسبت به سال ۹۳ افت ۱۸ درصدی داشته است.

آمار واردات نساجی کل کشور براساس اطلاعات موجود و کارشناسی بنفده طی سال ۱۳۹۴

ردیف	شرح	کشور طرف معامله	ارزش دلاری
۱	انواع ایپاف به جز پنبه (ایریشم، پشم، کتف، انواع ایپاف مصنوعی و سنتتیک)	چین، آلمان، امارات، تایوان، ترکیه، هند	۳۳۵۳۰۵۳۲۶
۲	انواع تیغ (ایریشم، پنبه، کتف، پشم، انواع ایپاف مصنوعی، نوار، قیطان، بند، طالب، ریسمان)	امارات، کره، چین، هند، ازبکستان، تاجیکستان	۹۸۵۱۷۸۳۰
۳	انواع تیغ (ایریشم، پنبه، کتف، پشم، انواع ایپاف مصنوعی، نوار، قیطان، بند، طالب، ریسمان)	ترکیه، هند، چین، کره، امارات	۲۶۸۰۱۰۰۸۶
۴	انواع پارچه به جز تعرفه چادر مشکی (ایریشم، پشم، پنبه، ایپاف مصنوعی، تارو پودری، گازراف، تورفانی، کتان، کشیاف، داتیل، جوله‌ای، مخمل، نمد)	امارات، ترکیه، چین، هند	۲۹۵۳۲۶۹۸۹
۵	پارچه چادر مشکی	امارات، کره	۷۱۶۶۲۹۵۷
۶	انواع پوشاک (لباس مردانه و زنانه و نوزاد و ورزشی، جوراب، لباس زیر، کلاه، شال، پالتو، راکت، لباس شنا)	چین، ترکیه، امارات، آلمان	۱۴۲۱۹۳۱۵
۷	انواع کفپوش‌ها (فرش ماشینی و موکت)	ازبکستان	۱،۱۶۷۹۱۲۷
۸	انواع پتو (سفوری، راشل، مینک، نمدی)	ترکیه، امارات، چین	۹۳۹،۹۳۴
۹	انواع علاقیندی (اکلدوزی، قلاب دوری)	آلمان، چین، هند، امارات، تایوان	۱۵۱۰۰۷۸۱
۱۰	سایر منسوجات (کرک و پیز و آلات الیاف، برچسب و نشان، حوال، کپسه، پرده کره، پوششهای دیواری، کفشورها، دستمال تزئینی، روختنی، تسمه تخته، قلیله، چادر، اشیاء شستشویی توالت و آشپزخانه کمربند و بند لباس و باندهای ساده و غیره)	آلمان، ایتالیا، تایوان، چین، ترکیه، امارات، هند، کره	۶،۹۳۹،۱۳۳
۱۱	انواع رنگها و مواد تکمیلی منسوجات	چین، ترکیه، امارات، کره، هند	۹۴۵۸۶۶۱
۱۲	انواع ماشین آلات (ریسندگی، وافیگی، شانزنی، حلاجی، آهارزی، برش، تکسچر، یز، پیک، کشش، کشیافی، زاگرد، چرخهای دوزندگی و غیره)	ایتالیا، چین، هند	۳۳۴۳۶۳۴۷
	جمع کل واردات با ماشین آلات و رنگ		۱۵۷۰۰۷۵۲۷۵

آمار صادرات نساجی کل کشور براساس اطلاعات موجود و کارشناسی نشده طی سال ۱۳۹۴

ردیف	شرح	کشور طرف معامله	ارزش دلاری
۱	انواع ایلیاف (بریشم، پنبه، کف، انواع ایلیاف مصنوعی و سنتتیک)	ترکیه، آذربایجان، عراق، افغانستان، ترکمنستان	۵۵۶۴۵،۵۶۱
۲	انواع نخ (بریشم، پنبه، کف، پشم، انواع ایلیاف مصنوعی، نوز، قیطان، بند، طالب، ریسمن)	آذربایجان، افغانستان، ترکیه، عراق، ترکمنستان	۴۸۳۹۵،۸۱۳
۳	انواع پارچه (بریشم، پنبه، ایلیاف مصنوعی، تارو پودی، گازراف، تورباقی، کتان، کشیاف، داتیل، حوله‌ای، محمل، نمد)	عراق، آذربایجان، افغانستان، ترکیه	۳۴۹۱۹،۸۱۳
۴	انواع پوشاک (لباس مردانه و زنانه و نوزاد و ورزشی، جوراب، لباس زیر، کلاه، شال، پالتو، ژاکت، لباس شنا)	عراق، افغانستان، تاجیکستان، امارات، آذربایجان	۴۸۳۴۸،۵۵۷
۵	انواع کفپوش‌ها (فرش ماشینی و موکت)	عمان، عراق، ترکمنستان، افغانستان	۲۹۴۸۷۳،۹۹۲
۶	انواع پتو (سفیدی، زامل، میک، نمدی)	عراق، ترکمنستان، افغانستان، تاجیکستان	۳۰۰۱،۳۶۸
۷	انواع علاقمندی (گلدوزی، قالب دوزی)	ترکیه	۶۴۳،۰۶۵
۸	سایر مسوجات (کرک و پوز و آوات ایلیاف، برچسب و نشان، حوال، کیسه، پرده کرکره، پوششهای دیواری، کفشورها، دستمال تزیینی، روتختی، تسمه قفاله، قتیله، چادر، اشیاء شستشوئی، توال، و آمیزخانه، کمر بند و بند لباس و باندهای ساده و غیره)	ترکیه، عراق، آذربایجان، ترکمنستان، افغانستان	۱۳۰۰۳۲۵،۰۲۳
جمع کل صادرات بجز رنگ و ماشین آلات و فرش دستیاف			
۹	انواع رنگها و مواد تکمیلی مسوجات	آذربایجان، عراق	۲۳۷۲۰،۲۵
۱۰	فرش و سایر کفپوش‌های دستیاف	ژاپن، آلمان، سوئیس، انگلیس	۲۱۴۸۳۰،۹۴۶
۱۱	انواع ماشین آلات (ریسسی و واقندگی، شانه‌زنی، حالجی، آهازنی، برش، تکسچر ایزریک، کشش، کشیافی، ژاکارد، چرخهای دوزندگی و غیره)	افغانستان	۲۵۳۷،۲۹۶
جمع کل صادرات با رنگ و ماشین آلات و فرش دستیاف			۹۳۵۷۲۳۰،۵۲۹

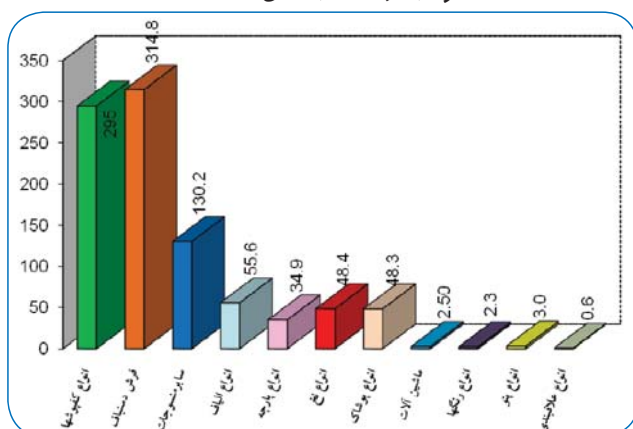
مقایسه ارزش واردات نساجی کل کشور طی سال ۱۳۹۴ با مدت مشابه سال گذشته

ردیف	شرح	ارزش دلاری سال ۹۴	ارزش دلاری سال ۹۳	درصد تغییرات
۱	انواع الیاف	۲۲۵,۲۰۵,۲۲۶	۴۴۳,۸۷۴,۴۲۵	-۲۷
۲	پنبه	۹۸,۵۱۷,۸۳۰	۱۱۷,۱۰۸,۸۰۰	-۱۶
۳	انواع نخ	۲۶۸,۰۱۰,۰۸۶	۳۲۸,۴۲۸,۰۳۹	-۱۸
۴	انواع پارچه	۲۹۵,۲۷۶,۹۸۹	۳۶۶,۰۸۳,۲۰۸	-۱۹
۵	پارچه چادر مشکی	۷۱,۶۶۲,۹۵۷	۹۳,۲۳۹,۰۳۷	-۲۳
۶	انواع پوشاک	۱۴,۲۱۹,۳۱۵	۵,۳۲۳,۹۶۳	۱۶۷
۷	انواع کفپوش ها	۱,۱۶۷,۹۲۷	۳,۰۱۵,۲۱۸	-۶۱
۸	انواع پتو	۹۲۹,۹۲۴	۸۲۵,۱۳۳	۱۳
۹	انواع علاقبندی	۱۵,۱۰۰,۷۸۱	۸,۶۲۷,۹۱۰	۷۵
۱۰	سایر منسوجات	۶۰,۹۲۹,۱۴۲	۸۶,۱۳۵,۸۰۸	-۲۹
جمع کل واردات بجز ماشین آلات و رنگ				
		۱,۱۵۱,۰۲۰,۱۷۷	۱,۴۵۲,۶۶۱,۵۴۱	-۱۲
۱۱	انواع رنگها و مواد تکمیلی منسوجات	۹۴,۶۵۸,۶۶۱	۲۷۰,۰۱۲,۲۴۴	-۶۵
۱۲	انواع ماشین آلات	۳۲۴,۳۹۶,۴۴۷	۳۶۴,۳۷۶,۳۲۶	-۱۱
	جمع کل واردات با ماشین آلات و رنگ	۱,۵۷۰,۰۷۵,۲۸۵	۲,۰۸۷,۰۵۰,۱۱۱	-۲۵

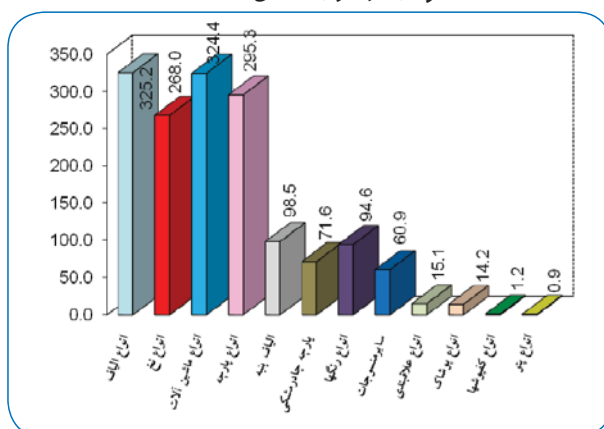
مقایسه ارزش صادرات نساجی کل کشور طی سال ۱۳۹۴ با مدت مشابه سال گذشته

ردیف	شرح	ارزش دلاری سال ۹۴	ارزش دلاری سال ۹۳	درصد تغییرات
۱	انواع الیاف	۵۵,۶۶۵,۵۶۱	۷۲,۹۹۸,۵۳۶	-۲۴
۲	۵۵,۶۶۵,۵۶۱	۴۸,۳۹۵,۸۱۳	۵۴,۶۸۸,۸۱۶	-۱۲
۳	انواع نخ	۳۴,۹۱۹,۸۸۳	۵۴,۵۰۶,۳۱۵	-۶۳
۴	انواع پارچه	۴۸,۲۴۸,۵۵۷	۶۳,۴۸۱,۷۶۲	-۴۲
۵	انواع پوشاک	۲۹۴,۸۷۲,۹۹۲	۲۹۱,۵۶۲,۹۷۹	۱
۶	انواع کفپوش ها	۳,۰۰۱,۳۶۸	۴,۹۰۹,۶۰۶	-۳۹
۷	انواع پتو	۶۴۳,۰۶۵	۵۶۷,۰۴۶	۱۳
۸	انواع علاقبندی	۱۳۰,۲۳۵,۰۲۳	۱۱۷,۷۳۷,۳۹۹	۱۱
جمع کل صادرات بجز رنگ و ماشین آلات و فرش دستباف				
		۶۱۵,۹۸۲,۲۶۲	۶۶۰,۴۵۲,۵۱۹	-۷
۹	انواع رنگها و مواد تکمیلی منسوجات	۲,۳۷۲,۰۲۵	۴,۷۱۸,۳۶۰	-۵۰
۱۰	فرش و سایر کفپوش های دست باف	۳۱۴,۸۳۰,۹۴۶	۳۴۷,۹۹۰,۳۲۸	-۱۰
۱۱	انواع ماشین آلات	۲,۵۳۷,۲۹۶	۵,۴۴۹,۳۵۵	-۵۳
	جمع کل صادرات با رنگ و ماشین آلات و فرش دستباف	۵۲۹,۷۲۲,۹۳۵	۱,۰۱۸,۶۱۰,۵۶۲	-۸

نمودار میزان صادرات طی سال ۱۳۹۵

نمودار میزان واردات طی سال ۱۳۹۵

مقایسه حجم واردات نساجی کل کشور طی سال ۱۳۹۴ با مدت مشابه سال گذشته

ردیف	شرح	ارزش دلاری سال ۹۴	ارزش دلاری سال ۹۳	درصد تغییرات
۱	انواع الیاف	۱۵۴,۴۵۸,۳۴۸	۱۷۴,۹۵۲,۷۷۷	-۱۲
۲	پنبه	۴۹,۷۶۱,۰۴۵	۴۹,۷۴۸,۷۶۳	۰
۳	انواع نخ	۱۲۷,۴۹۱,۴۵۵	۱۳۸,۳۹۹,۳۹۱	-۸
۴	انواع پارچه	۱۰۶,۸۲۷,۱۰۶	۱۳۳,۱۴۸,۶۶۰	-۲۰
۵	پارچه چادر مشکی	۱۴,۳۵۰,۵۲۳	۲۰,۱۹۹,۳۲۶	-۲۹
۶	انواع پوشاک	۲,۲۶۰,۱۹۹	۸۹۸,۴۱۱	۱۵۲
۷	انواع کفپوش ها	۴۷۴,۲۶۶	۱,۰۸۱,۶۰۲	-۵۶
۸	انواع پتو	۳۲۷,۵۵۵	۳۱۱,۸۷۵	۵
۹	انواع علاقبندی	۶۶۰۸,۰۲۹	۲,۳۰۷,۱۴۰	۱۸۶
۱۰	سایر منسوجات	۲۱,۸۲۷,۹۲۹	۳۱,۷۶۷,۳۰۵	-۳۱
	جمع کل واردات بجز ماشین آلات و رنگ	۴۸۴,۳۸۶,۴۵۵	۵۵۲,۷۱۵,۲۵۰	-۲۱
۱۱	انواع رنگها و مواد تکمیلی منسوجات	۱۶۶۰۱,۴۷۱	۱۷,۱۸۳,۹۰۴	-۳
۱۲	انواع ماشین آلات	۳۵,۱۸۳,۸۷۴	۴۰,۷۶۱,۳۴۳	-۱۴
	جمع کل واردات با ماشین آلات و رنگ	۵۳۶,۱۷۱,۸۰۰	۶۱۰,۶۶۰,۴۹۷	-۱۲

مقایسه حجم صادرات نساجی کل کشور طی سال ۱۳۹۴ با مدت مشابه سال گذشته

ردیف	شرح	ارزش دلاری سال ۹۴	ارزش دلاری سال ۹۳	درصد تغییرات
۱	انواع الیاف	۳۱,۲۸۰,۲۸۳	۴۴,۶۶۵,۳۸۷	-۳۰
۲	انواع نخ	۱۵,۲۳۴,۰۲۴	۱۶,۷۳۱,۸۱۷	-۹
۳	انواع پارچه	۵,۲۷۴,۵۸۹	۷,۸۷۲,۲۱۱	-۳۳
۴	انواع پوشاک	۳,۹۲۴,۰۹۰	۴,۹۳۴,۵۲۴	-۲۰
۵	انواع کفپوش ها	۳۷,۲۵۵,۳۰۵	۴۵,۵۳۳,۶۳۴	-۱۸
۶	انواع پتو	۶۹۶,۳۲۰	۱,۱۸۰,۳۸۶	-۴۱
۷	انواع علاقبندی	۱۲۷,۶۱۹	۱۰۹,۸۰۴	۱۶
۸	سایر منسوجات	۴۰,۱۹۴,۲۰۸	۳۵,۹۸۸,۰۵۹	۱۲
	جمع کل صادرات بجز رنگ و ماشین آلات و فرش دستباف	۱۵۷,۰۱۵,۸۲۲	۱۵۷,۰۱۵,۸۲۲	-۱۵
۹	انواع رنگها و مواد تکمیلی منسوجات	۱,۷۳۲,۰۰۰	۲,۴۵۹,۱۴۲	-۳۰
۱۰	فرش و سایر کفپوش های دست باف	۱۰,۹۴۶,۲۹۶	۷,۶۴۵,۷۴۶	۴۳
۱۱	انواع ماشین آلات	۵۴۵,۴۳۲	۸۱۶,۱۶۷	-۳۳
	جمع کل صادرات با رنگ و ماشین آلات و فرش دستباف	۱۶۷,۹۳۶,۸۷۷	۱۶۷,۹۳۶,۸۷۷	-۱۲

مکاتبات انجمن

تاریخ: ۹۵/۱/۲۲

شماره: ۹۵-۸۵

پیوست:

انجمن صنایع نساجی ایران

بسمه تعالی

سرکار خانم نصرالهی

مدیرکل محترم دفتر صنایع نساجی و پوشاک

وزارت صنعت، معدن و تجارت

با سلام،

احتراماً پیرو رونوشت نامه شماره ۹۵-۶۱ مورخ ۹۵/۱/۲۱ عنوان مقام عالی وزارت به پیوست تصویر صورتجلسه نشست شماره هشتصد و نود و هفتمین مورخ ۹۵/۱/۲۲ هیات مدیره انجمن جهت مزید استحضار حضرتعالی و درخواست تشکیل جلسه اضطراری با مقام عالی وزارت صنعت، معدن و تجارت ایفاد می‌گردد. /ح

با تشکر

محمد مهدی رئیس زاده

مدیرکل

رونوشت: جناب آقای مهندس محمد مروج حسینی ریاست محترم هیات مدیره جهت استحضار جناب آقای دکتر علیمردان شیبانی نایب رئیس محترم هیات مدیره جهت استحضار

تهران: خیابان انقلاب، مقابل استاد نجات الهی، کوچه کندوان، پلاک ۱۸، طبقه ۵ کدپستی: ۱۱۳۱۸۳۳۳۱۷

تلفن: ۰۲۵۰-۶۶۷۰۵۷۷ - ۰۱۷-۶۶۷۰۰۱۷ - ۰۲۹۴-۶۶۷۰۳۹۴ - ۰۸۶۵-۶۶۷۱۸۶۵ فکس: ۰۵۲۵-۶۶۷۰۵۲۵

http://www.aiti.org.ir E-mail: info@aiti.org.ir

لازم به توضیح اینکه صورتجلسه مذکور در صفحه ۴۲ همین شماره از مجله دنیای نساجی به چاپ رسیده است.

انجمن صنایع نساجی ایران

تاریخ: ۹۵/۰۱/۲۳
شماره: ۹۵-۱۰۰
پیوست:

بسمه تعالی

جناب آقای مهندس نعمت زاده
مقام عالی و منبع وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت

یا سلام،

احتراماً
اگر چه در سال گذشته به دلیل عرضه مواد پتروشیمی در بورس و نیز عدم افزایش قیمت خوراک آن افزایش چشمگیر قیمتی در مواد اولیه فوق نداشتیم و حتی در ماههای آخر سال شاهد کاهش آن نیز بودیم، اما متأسفانه از اول سال ۹۵ بدلیل دستورالعمل مطالعه نشده، امکان دریافت مواد اولیه شرکتی که از سهمیه سالانه کمتری نسبت به شرکتهای بزرگتر که از امکانات مالی فراوانی جهت پرداخت ۱۰٪ اولیه تمام سهمیه خود و خرید آن از بورس برخوردار میباشند، سلب گردیده نتیجه چنین اقدامی افزایش حدود ۲۰٪ قیمت مواد پلی پروپیلن نساجی طی دو عرضه سالجاری می باشد مطمئناً در شرایطی که به دلیل رکود سنگین موجود بخصوص روی کالاهای صنعت نساجی که حتی امکان فروش آن با قیمت مواد اولیه پایینتر سال قبل نیز وجود ندارد جای بسی تعجب است که با چه استدلال و منطقی در این مقطع زمانی دستورالعملی صادر می گردد که حداقل نتیجه آن افزایش بی رویه قیمت مواد پتروشیمی نساجی و محروم شدن بسیاری از تولیدکنندگان واقعی از خرید این مواد از بورس و به تبع آن عدم فروش محصولات تولیدی می باشد.

اطمینان دارد دستور جنابعالی در لغو سریع این دستورالعمل، تبلور حمایت از صنعت نساجی بوده و تقاضا می گردد در این شرایط بحرانی اجازه فرمایند که در حال حاضر هیچگونه تغییری در روال سال گذشته عملی نگردد (یعنی ورود به بورس بر مبنای ۱/۱۲ ظرفیت اسمی سالانه) تا واحدهای تولیدی بتوانند با آرامش خاطر بیشتری به تامین مواد اولیه و نتیجتاً استمرار تولید خود ادامه دهند. /ح

با تشکر
مهندس مهدی رئیس زاده
مدیرکل

رونوشت: جناب آقای مهندس مجتبی خسرو تاج قائم مقام محترم وزیر و معاونت وزارت صنعت، معدن و تجارت جهت استحضار

جناب آقای مهندس محسن صالحی نیا معاونت محترم امور صنایع و اقتصادی وزارت صنعت، معدن و تجارت جهت استحضار
سرکار خانم نصراللهی مدیرکل محترم دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صنعت، معدن و تجارت جهت استحضار
جناب آقای مهندس رحمانی ریاست محترم کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی ایران جهت استحضار
جناب آقای مهندس ارسلان فتحی پور ریاست محترم کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی ایران جهت استحضار
جناب آقای مهندس جلال پور ریاست محترم اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران جهت استحضار
جناب آقای مهندس محمدرح حسین ریاست محترم هیات مدیره جهت استحضار
جناب آقای دکتر علیمیردان شیباتی نایب رئیس محترم هیات مدیره جهت استحضار

تهران: خیابان انقلاب، مقابل استاد نجات الهی، کوچه کندوان، پلاک ۱۸، طبقه ۵ کدپستی: ۱۱۳۱۳۳۳۱۷
تلفن: ۶۶۷۰۵۷۰ - ۶۶۷۰۰۱۷ - ۶۶۷۰۳۹۲ - ۶۶۷۱۸۶۵ - ۶۶۷۰۵۲۵ - ۶۶۷۰۵۲۵
http://www.aiti.org.ir E-mail: info@aiti.org.ir

لازم به توضیح است که با پیگیری های انجمن صنایع نساجی ایران، نهایتاً در تاریخ ۹۵/۰۲/۱۹ نحوه عرضه و معاملات محصولات مذکور در بورس کالا به روال سال گذشته بازگشت که جهت رویت مستندات مذکور می توانید به بخش اطلاع رسانی تاریخ ۲۲ اردیبهشت سایت انجمن صنایع نساجی ایران به نشانی www.aiti.ir مراجعه فرمایید.

بین الملل

ایران و سوئیس، با امید روزهای پربارتر، روی فرش قرمز تبادلات تجاری و فنی

رئیس‌زاده، ضمن اشاره به برگزاری همایش (سمپوزیوم) سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس در هتل سیمرغ تهران با حمایت مستقیم سفارت محترم سوئیس در ایران و سفیر محترم سوئیس جناب جولیا هاس با هدف توسعه بازار (حتی در شرایط تحریم) و اهمیت بیشتر شرکت‌های سوئیسی به ارائه خدمات پس از فروش به مشتریان ایرانی، به چهار پیشنهاد مطرح شده توسط خود در جلسه مشترک دبیرکل محترم انجمن صنایع نساجی ایران با رئیس انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس در اردیبهشت ماه پرداخت:

۱- برگزاری نشست‌های دوسالانه در سوئیس و تهران که به انتقال آخرین دستاوردهای تکنولوژیکی و همچنین رفع نیازهای فنی اعضای انجمن صنایع نساجی ایران و آشنایی بیشتر و بهتر سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس

مهندس رئیس‌زاده- مشاور روابط بین‌الملل انجمن صنایع نساجی ایران- از برنامه‌ریزی برای تدوین تفاهم‌نامه مشترک انجمن صنایع نساجی ایران و انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس خبر داد و گفت: پیرو سفر اخیر عالیجناب یوهان اشنایدر آمان رئیس‌جمهور محترم سوئیس به ایران، وی به نمایندگی از انجمن صنایع نساجی ایران در جلسه‌ای با مدیر منطقه‌ای سوئیس گلوبال اینترپرایس (Switzerland Global Enterprise) در زمینه اعزام هیات‌های نساجی و برقراری ارتباطات بیشتر سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس با صنعتگران ایرانی برگزار نمود و پیشنهاد برنامه ریزی و اعزام هیات برای تعامل هرچه بیشتر سازندگان ماشین‌آلات و صنعت نساجی سوئیس با صنعت نساجی ایران را خواستار شد.

با بازار ایران منتهی خواهد شد. البته، اکثر شرکت‌های معتبر و مطرح سازنده ماشین‌آلات نساجی سوئیس در کشور ما دارای نمایندگی‌های شناخته‌شده هستند که حضور دو سال یک‌بار مدیران اصلی این شرکت‌ها در ایران، نوید بخش ارتباطات موثرتر و مستمر میان ایران و سوئیس و نظارت به درک عمیق‌تر مبحث خدمات پس از فروش در ایران خواهد بود.

۲- برگزاری دوره‌های آموزشی و تخصصی برای متخصصین جوان و خلاق دومین موضوع مطرح شده توسط وی بود که با توجه به اینکه برخی از تکنسین‌های تازه کار در حوزه صنعت نساجی با ضعف دانش فنی مواجه هستند و متأسفانه در اغلب موارد خروجی دانشگاه‌ها مبتنی بر نیاز صنعت نیست به همین دلیل مقرر شد در قالب انعقاد تفاهم‌نامه‌ای میان انجمن صنایع نساجی ایران و انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس، شاهد برنامه ریزی مشترک برای نیل به برپایی دوره‌های علمی کاربردی برای متخصصین و کارشناسان ایرانی در صورت حصول توافق نهایی طرفین باشیم.

۳- اعزام هیات‌های تجاری سوئیس برای حضور فعال در نمایشگاه‌های نساجی ایران سومین مورد پیشنهادی انجمن در راستای همکاری مشترک بود.

۴- بهره‌گیری از تجارب و تخصص شرکت‌های سوئیس در زمینه کمک به توسعه صادرات محصولات نساجی ایران نیز از جمله موارد پیشنهادی برای همکاری‌های مشترک بود که مورد توجه قرار گرفت و با توجه به اینکه انجمن ماشین‌سازان سوئیس می‌تواند مکمل زنجیره ارزش انجمن صنایع نساجی ایران باشد؛ چرا که آنها طراح و سازنده ماشین‌آلات صنعتی هستند و ما (صنعتگران ایرانی)،

تولیدکننده محصولات نهایی هستیم. در این ارتباط، انجمن صنایع نساجی ایران با حمایت از اعضا در صورت عقد تفاهم‌نامه مشترک همکاری با انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس می‌تواند در توسعه صادرات منسوجات تولید داخل، نقش موثرتری ایفا نماید. رئیس‌زاده ادامه داد: موارد فوق در صورت تصویب هیات‌مدیره طرفین و در قالب تفاهم‌نامه‌ای میان انجمن صنایع نساجی ایران و انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس مورد بررسی قرار خواهند گرفت و امیدوارم به تدوین سند راهبردی مشترک مبتنی بر منافع دو طرف منجر شود. مشاور بین‌الملل انجمن صنایع نساجی ایران در پاسخ به این سوال که آیا پس از انعقاد تفاهم‌نامه مشترک، شاهد انتقال دانش فنی و عدم اتکای محض به فروش ماشین‌آلات سوئیس خواهیم بود گفت: سمپوزیوم ماشین‌سازان سوئیس در تهران برای نخستین بار و در دوره پساتحریم برگزار شد و شاید در گام نخست، بحث انتقال دانش فنی کمی عجولانه و زود به‌نظر برسد و نیازمند گذشت زمان و تعامل بیشتر دو طرف باشد. وی افزود: شرکت‌های بزرگ سوئیس به دلیل برخی از مسائل ایجاد شده توسط دولت آمریکا در مورد تحریم ایران و انتخابات پیش‌رو در آمریکا، ترجیح می‌دهند تا مهیا شدن بسترهای حضور فعال و گسترده در ایران، اندکی تأمل نمایند. رئیس‌زاده در ادامه گفت: بحث توجه ویژه به ارائه خدمات پس از فروش را نیز با توجه به عدم رضایت برخی از تولیدکنندگان ایرانی با مدیران انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس در میان گذاشتیم تا با از سرگیری روابط تجاری، علمی و فنی دو کشور شاهد ارائه خدمات پس از فروش به‌صورت منطقی و گسترده داشته باشیم و همچنین ماشین‌آلات

و تجهیزات صنعتی سوئیس را با قیمت‌های مناسب تری بتوانیم به کشور وارد کنیم. وی در مورد اعطای نمایندگی‌های جدید سوئیس‌ها به شرکت‌های ایرانی گفت: اکثر شرکت‌های عضو انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی سوئیس که سازندگان مطرح و دارای دانش فنی هستند در ایران نماینده دارند و بخش عمده‌ای از آنان نیز در سمپوزیوم تهران حضور فعال داشتند که مورد استقبال صنعتگران ایرانی قرار گرفتند.

وی به انعقاد تفاهم‌نامه مشترک همکاری میان انجمن صنایع نساجی ایران و انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی فرانسه و همچنین امکان انعقاد تفاهم‌نامه مشترک با ایتالیا نیز اشاره کرد که خود آغازگر توسعه سطح تعاملات سازنده و روابط انجمن با همتایان پیشرو اروپایی خود و جامعه بین‌الملل خواهد بود. رئیس‌زاده در پایان، ضمن اذعان به این نکته که خود از نزدیک نظاره گر زحمات بی‌شائبه هیات‌مدیره محترم انجمن صنایع نساجی ایران در راستای حل مسائل و مشکلات صنعت نساجی کشور و همچنین، حمایت خالصانه و صادقانه مدیریت ارشد اجرایی انجمن صنایع نساجی ایران از اعضای خود برای رسیدن به جایگاه واقعی صنعت نساجی کشور بوده است؛ قدردانی و تشکر نمود. علاوه بر این، وی به عنوان یک عضو کوچک حوزه روابط بین‌الملل مراتب قدردانی خود را از زحمات بی‌وقفه وزارت محترم امور خارجه که در شرایط حساس کنونی و در مسیر رفع موانع موجود در دوره پساتحریم تلاش می‌کنند، ابراز و عنوان کرد که امیدواریم بستر فراهم شده سبب توسعه روابط مشترک با سایر کشورهای صاحب دانش فنی در حوزه نساجی شود.

حضور هیات هندی در انجمن

در مورخ ۹۵/۰۲/۲۲، آقای Ashok G Rajani نسبت به ارسال ایمیل به دبیرکل انجمن اقدام نمود و ضمن سپاسگزاری از جلسه مذکور نسبت به دعوت به نمایشگاه پوشاک هند که در مورخ ۱۸، ۱۹ و ۲۰ جولای در دهلی نو برگزار می‌شود، اقدام نمود.

در تاریخ دوشنبه ۶ اردیبهشت ماه سال جاری هیاتی از کشور هندوستان به ریاست آقای اشوک جی راجانی رئیس هیات‌مدیره شورای توسعه صادرات پوشاک (AEPC) تحت حمایت وزارت منسوجات دولت هندوستان به اتفاق آقایان لالیت گالاتی؛ رئیس هیات‌مدیره گروه مدلا ما و پرمال اداتی؛ رئیس هیات‌مدیره اتحادیه تولیدکنندگان لباس هند و آقای ویرندر پال از بخش دولتی صادرات هند در محل انجمن صنایع نساجی ایران حضور یافته و نسبت به همکاری متقابل با اعضای انجمن ابراز علاقه نمودند. دبیرکل انجمن نیز با ابراز علاقه به توسعه روابط صنعتی تجاری فیما بین دو کشور و اینکه انجمن در سال جاری در نمایشگاه ITMA 2016 هند حضور خواهند داشت، شمهای از راهکارهای همکاری متقابل نظیر مشارکت، سرمایه‌گذاری‌های مشترک در زمینه پوشاک و توسعه برندهای بین‌المللی با امکانات تولید داخل را بیان نموده و طرف هندی نیز با بیان توانمندی اعضای خود که بالغ بر ۸۰۰۰ عضو هستند و دارای ۶۰ موسسه آموزشی در زمینه پوشاک می‌باشد و سالانه فقط ۱۸ میلیارد دلار صادرات پوشاک توسط اعضای خود دارند، ابراز علاقه نمود.

سازندگان بزرگ ماشین آلات نساجی ایتالیا در راه ایران

مهندس رئیس‌زاده - مشاور روابط بین‌الملل انجمن صنایع نساجی ایران - ضمن اشاره به برگزاری جلسه مشترک مدیران سازمان توسعه تجارت ایتالیا با دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران عنوان داشت: با هدف توسعه روابط تجاری و صنعتی میان ایران و ایتالیا، روز دوم خرداد (۲۲ می) ۲۵ شرکت مطرح و معتبر نساجی ایتالیا (عضو انجمن سازندگان ماشین‌آلات نساجی ایتالیا - ACIMIT) به شهرهای تهران، یزد، اصفهان و مشهد سفر خواهند کرد تا از نزدیک با شرکای تجاری فعال و توانمند ایرانی آشنا شوند.

رئیس‌زاده با یادآوری این مطلب که سومین حضور هیات‌های عالی رتبه ایتالیایی هفته گذشته انجام شد و طی آن عالیجناب ماتئو رنزی - نخست‌وزیر محترم ایتالیا - اعلام نمود تمام تلاش خود را به عمل خواهند آورد تا روابط موثر و دوجانبه ایران و ایتالیا در سطح کاغذ باقی نماند؛ افزود: پس از توافق برجام و ورود هیات‌های عالی رتبه اروپایی و به تبع آن ایتالیا که هم در دوران تحریم و هم پس‌تحریم به دنبال توسعه روابط تجاری با ایران بودند باید اذعان داشت که ایتالیا در اوج تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران، همواره رفتار مناسب‌تری در مقایسه با سایر هم‌پیمانان اروپایی خود داشته است.

رئیس‌زاده در ادامه به بیان پیشنهادات ارائه شده در جلسه مشترک انجمن صنایع نساجی ایران با کارشناسان سازمان توسعه تجارت ایتالیا پرداخت که نخستین مورد آن همکاری در سطح تفاهم‌نامه‌های اجرایی بود. وی در این زمینه توضیح داد: سازمان توسعه تجارت ایتالیا به‌عنوان یک سازمان دولتی، تفاهم‌نامه همکاری با سازمان همتای ایرانی خود دارد اما تاکنون تفاهم‌نامه‌ای در سطح انجمن‌ها و تشکل‌های دو کشور منعقد نشده است که براین اساس، برای اولین بار پیشنهاد انعقاد تفاهم‌نامه اجرایی فی‌مابین انجمن صنایع نساجی ایران با سازمان توسعه تجارت ایتالیا و هم‌چنین انجمن سازندگان ماشین‌آلات ایتالیا مبتنی بر منافع طرفین مطرح شد که این تفاهم‌نامه مواردی

توجه مدیران سازمان توسعه تجارت ایتالیا را به سرمایه‌گذاری مشترک در بخش محصولات نساجی و تولیدات مولد جلب کردیم که این مورد نیز با استقبال طرف ایتالیایی قرار گرفت. مشاور روابط بین‌الملل انجمن صنایع نساجی ایران، دقت و حساسیت بیشتر در مورد ارائه خدمات پس از فروش سازندگان ماشین‌آلات نساجی به خریداران ایرانی را یکی دیگر از پیشنهادات و دغدغه‌های انجمن صنایع نساجی ایران اعلام کرد و افزود: متأسفانه برخی از شرکای اروپایی که پیش‌تازان ساخت ماشین‌آلات نساجی جهان به شمار می‌آیند، همکاری چندان مطلوبی در زمینه ارائه خدمات پس از فروش به خریداران ایرانی نداشته‌اند و در بسیاری از موارد با بی‌مهری آنان روبرو هستیم، قطعاً این نکته در دوران پس‌تحریم نمی‌تواند و نباید تداوم داشته باشد به‌همین دلیل از طرف ایتالیایی خواستیم تا در وهله نخست شرکت‌های معتبر و مطرح خود را به ما معرفی نمایند و در مرحله بعدی، نحوه ارائه خدمات پس از فروش به مشتریان ایرانی را با دقت بیشتری مدنظر قرار دهند که این مسأله نیز مورد تأکید و موافقت آنان قرار گرفت.

به‌گفته وی، پیشنهاد دیگر وی، برندسازی مشارکتی با ایتالیا بود. ایتالیا در حوزه نساجی و مدیکی از کشورهای پیشرو و صاحب‌نام شناخته می‌شود که با توجه به تمایل صنعتگران نساجی و پوشاک ایران مبنی بر برندسازی مشترک، این موضوع را با مدیران سازمان توسعه تجارت ایتالیا

مانند انتقال دانش فنی طرف ایتالیایی، اعزام هیات‌های فنی ایران به نمایشگاه‌های معتبر ایتالیا و بالعکس، انجام مطالعات و پژوهش‌های دانشگاهی و ... را در برخواهد گرفت.

رئیس‌زاده اضافه کرد: این پیشنهاد مورد استقبال مدیران سازمان توسعه تجارت ایتالیا قرار گرفت و در جلسات بعدی، در صورت حصول توافق نهایی، برنامه‌های اجرایی آن مطرح خواهد شد. دومین پیشنهاد جلسه مذکور «انجام سرمایه‌گذاری مشترک» بود که با توجه به علاقه‌مندی اعضای انجمن صنایع نساجی ایران برای انجام پروژه‌های مشترک در حوزه سرمایه‌گذاری خارجی، این موضوع مورد بررسی قرار گرفت. لازم به توضیح است که دو بانک محلی و معتبر ایتالیا فعالیت‌های اقتصادی خود را با ۶ بانک ایرانی از سرگرفته‌اند ولی البته برای انجام پروژه‌های مختلف در صنایع بزرگ و حجم تجاری بالا حتماً نیازمند حضور بانک‌های بزرگ هستیم که انتظار می‌رود با تلاش‌های مستمر دولتمردان کشور و در رأس آن وزارت محترم امور خارجه بتوانیم تا چند ماه آینده شاهد رفع تحریم‌های بانکی کامل ایران باشیم.

وی اذعان داشت: ممکن است در بدو امر موضوع سرمایه‌گذاری مشترک در زمینه ماشین‌آلات دشوار به نظر برسد زیرا نیازمند وجود تولیدکنندگان و سازندگان قدرتمند ماشین‌آلات در ایران هستیم به‌همین دلیل

در میان گذاشتیم و آنان پذیرفتند که این موضوع را در برنامه‌های آتی خود قرار دهند.

رئیس‌زاده به این مطلب نیز اشاره کرد که همکاری‌های مشترک دو کشور باید طبق برنامه مشخص و دقیق انجام گیرد و به صرف حضور هیات ماشین‌ساز محدود نشود؛ بلکه با توجه به نیاز حوزه‌های مختلف نساجی ایران، شاهد حضور هیات‌ها و شرکت‌های مختلف ایتالیایی به ایران باشیم تا به نتایج ملموس‌تر و در خور شأن تولیدکنندگان ایرانی دست یابیم. همچنین، با توجه به جایگاه انجمن صنایع نساجی ایران به عنوان انجمن سراسری صنایع نساجی که دربرگیرنده منافع همه اعضا از شاخه‌های مختلف صنایع نساجی در سرتاسر ایران می‌باشد و به منظور تعامل هرچه بیشتر با انجمن‌های

نساجی محلی و شهرستان‌ها، بنابر پیشنهاد دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران به منظور توسعه خدمات و ظرفیت‌های صنایع نساجی، نسبت به برنامه ریزی هرچه وسیع‌تر سازمان توسعه تجارت ایتالیا با مسئولین انجمن‌ها و اتاق‌های بازرگانی محلی و دانشگاه‌ها با همکاری صمیمانه انجمن صنایع نساجی ایران تاکید شد. از اینرو و بنا به پیشنهاد طرف ایتالیایی و در این راستا قرار است، فردی به نمایندگی از سازمان توسعه تجارت ایتالیا پیش از ورود هیات تجاری نساجی ایتالیا به تهران، یزد، اصفهان و مشهد جهت بازدید از کارخانه‌ها و واحدهای موفق و برتر نساجی ایران و همچنین برگزاری جلسات با مسئولین دولتی، مدیران دانشکده‌های نساجی و انجمن‌های محلی هر یک از استان‌های فوق

جهت انجام هماهنگی‌های بیشتر تعیین شود که این امر تا چند روز آینده محقق خواهد شد. رئیس‌زاده ابراز امیدواری نمود که ورود هیات نساجی ایتالیا فتح بابی برای گسترش روابط تجاری، فنی و تکنولوژیکی میان ایران و ایتالیا شود تا صنعتگران نساجی همگام با صنایع پیشرو اروپایی به فعالیت بپردازند و موجب تقویت اشتغال مولد در کشور شوند و جایگاه صنایع نساجی ایران را به جایگاه شایسته و در خور برسانند.

رئیس‌زاده در پایان از تلاش‌های بی وقفه اتاق بازرگانی ایران و ایتالیا و در رأس آن جناب آقای مهندس پورفلاح- رئیس اتاق مشترک ایران و ایتالیا- اتاق محترم بازرگانی و صنایع و معادن ایران جهت توسعه روابط صنعتی، تجاری و فنی دو کشور تشکر و قدردانی به عمل آورد.

ITM 2016 میزبان بزرگان نساجی جهان در استانبول

سه‌شنبه سی و یکم فروردین ماه، هتل اسپیناس میزبان جمعی از مدیران شرکت‌های نمایندگی ماشین‌آلات صنایع نساجی و پوشاک و نمایندگان تشکل‌های مربوطه بود. در این ضیافت که به میزبانی شرکت تکنیک فوار چلیک مجری برگزاری نمایشگاه ITM 2016 و با همکاری دفتر توپاپ در تهران برگزار می‌شد،

اطلاعات تکمیلی درخصوص این نمایشگاه ارائه گردید، ITM 2016 از تاریخ ۱۲ تا ۱۵ خرداد ماه سال جاری در مرکز نمایشگاهی توپاپ استانبول برگزار می‌شود. در این نمایشگاه که یکی از سه نمایشگاه بزرگ و مطرح ماشین‌آلات نساجی دنیاست و با همکاری انجمن تمسار ترکیه (انجمن صنایع ماشین‌آلات نساجی و قطعات یدکی) و مرکز نمایشگاهی توپاپ و شرکت آی تی ام با حضور بیش از ۱۰۰۰ شرکت غرفه‌گذار در ۱۲ سالن و در مجموع در مساحت سرپوشیده ۱۲۰۰۰۰ مترمربع برگزار خواهد شد.

مجریان برگزاری این نمایشگاه انتظار ۵۰۰۰۰ بازدیدکننده حرفه‌ای از ۸۰ کشور جهان را در این نمایشگاه دارند. در مراسم ضیافت این شرکت در هتل اسپیناس پس از سخنرانی مختصر مدیرعامل شرکت برگزارکننده، مهندس مروج رئیس هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران نیز در سخنان کوتاهی با اشاره به همکاری‌های تجاری فیما بین ایران و ترکیه ابراز امیدواری نمود این همکاری‌ها به صورت دو طرفه و بر مبنای نیازهای طرفین و با هدف توسعه و پیشرفت طرفین برنامه‌ریزی گردد تا در قالب یک تجارت برد-برد در سطح منطقه منجر به توسعه و پیشرفت صنایع نساجی و پوشاک دو کشور گردد.

98 MHz
FM

تار و پود

نساجی و قوانین تجاری

تورقی بر تاریخچه صنعت نساجی ایران

در زمان امیرکبیر خدمات زیادی در صنعت نساجی ایجاد شد که می‌توان به راه‌اندازی صنایع نوین در کشور و ایجاد یک کارخانه بزرگ نساجی و یک کارخانه بزرگ چله بافی در تهران و چند کارخانه حریر بافی در کاشان و یک کارخانه ریسندگی در ساری اشاره کرد. امیرکبیر دستور داد به جای استفاده از شال کشمیری که سود حاصل از آن به جیب خارجی‌ها می‌رفت شالی بافته شود که منصوب به امیر می‌باشد. اهالی کرمان نیز دست به کار شدند و

چندماهی است که با هماهنگی‌های انجام شده توسط دبیرخانه انجمن صنایع نساجی ایران برنامه‌ای با عنوان تار و پود چهارشنبه‌ها ساعت ۲۱ از موج رادیو اقتصاد پخش می‌شود که به بررسی صنعت نساجی و پوشاک کشور و فرصت‌ها و تهدیدهای آن می‌پردازد.

دکتر محمد علی عامری - عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران - میهمان حضوری یکی از برنامه‌های تار و پود، با عنوان: (نساجی و قوانین تجاری) بود که ذیلاً ماحصل این گفتگو را خواهید خواند.

شال‌های بسیار عالی بافتند که با شال‌های کشمیری رقابت می‌کردند و قیمت آن‌ها به طاقه‌ای ۱۶۰ تومان می‌رسید در حالیکه یک طاقه شال معمول و متداول در آن روزگار ۳۰ یا ۴۰ تومان بوده است. زمامداری امیرکبیر اگرچه کوتاه بود ولی نام و یادش همیشه به نیکی در تاریخ بجای ماند. شهادت امیرکبیر نه تنها باعث شد راهش ناتمام بماند، بلکه آنچه رشته بود هم پنبه شد. بعد از شهادت وی در صنعت نساجی اقدامی صورت نگرفت و سیل واردات منسوجات به سوی کشور ما سرازیر شد.

دکتر محمدعلی عامری در مقدمه گفت: در زمان امیرکبیر شال کشمیری بسیار معروف بود و در اروپا نیز خریداران زیادی داشت و با همت وی شال کرمان جای شال کشمیری را گرفت و به اقصی نقاط دنیا از جمله کشورهای صاحب صنعت نساجی مانند انگلیس و فرانسه نیز صادر شد.

وی در ارتباط با دغدغه‌های صنعت نساجی و قوانین حاکم بر آن گفت: مشکلات صنعت نساجی، همان مشکلاتی است که گریبانگیر کل صنعت کشور است. برخی از آن‌ها مربوط به مشکلات قوانین کار و برخی از نارسایی‌های قوانین تامین اجتماعی و قوانین صادرات و واردات و دیگر قوانینی که برای کل صنعت مشکل آفرین است می‌شود و دائماً در رسانه‌ها به آن اشاره می‌شود.

دکتر عامری در ادامه افزود: در حال حاضر دو مسئله مهم وجود دارد که یک سری از آن‌ها مسائل صنعتی کلان هستند و دیگری مسائلی هستند که در گروه صنعت وجود دارند. صنعت نساجی بیش از صنایع دیگر تجارت پذیر است و ورود کالای قاچاق در آن بسیار زیاد است و به نوعی نهادینه شده است. آمار واردات کشور ما از ترکیه طبق آمار گمرک کشور ۵ میلیون یورو بوده است اما وقتی از ترکیه آمار صادرات به ایران را بدست می‌آوریم این رقم ۷۰۰ میلیون یورو می‌باشد که این تفاوت ناشی از ورود کالای قاچاق به کشور می‌باشد.

این عضو هیات مدیره صنعت نساجی، یکی از راهکارهای مبارزه با قاچاق کالا را وضع آئین نامه‌ها و قوانینی دانست که با

همکاری وزارت صنعت و معدن و تجارت و انجمن صنایع نساجی و گمرک تدوین شده است. وی اذعان داشت این قوانین تاثیر مختصری داشته است و خروجی آن، آنطور که باید قوی و موثر نیست. باید کالاها از مبادی رسمی وارد شوند و از مجاری قانونی توزیع شوند و توسط فروشگاه‌های رسمی عرضه شوند و کمتر توسط زیر پله‌هایی که جواز کسب ندارند عرضه شوند.

وی در ادامه افزود: برای مبارزه با ورود کالای قاچاق راهکارهای شناخته شده‌ای نیز وجود دارد که شرط اصلی در موفقیت آن‌ها اجرای آن است و همراهی وزارت صنعت و معدن و تجارت که بالاترین مرجع است در این رابطه لازم است، اما باز هم کافی نیست.

دکتر عامری در ادامه گفت: زمانی که به کشوری یک حمله نظامی می‌شود ارتش و سپاه در محور قرار می‌گیرند و بقیه وزارتخانه‌ها به این تشکیلات خدمات ارائه می‌دهند و در جهت اهداف این تشکیلات حرکت می‌کنند. اما اکنون دوره لشکرکشی ابرقدرتها به دیگر کشورها سپری شده است و آن‌ها اکنون بازار کشورها را اشغال می‌کنند.

متأسفانه در حال حاضر بازار بسیاری از صنایع کشور ما در دست چین و هند و کره و ترکیه است. بنابراین در این شرایط وزارت صنعت و معدن و تجارت باید محور باشد و سایر وزارتخانه‌ها مانند بانک مرکزی در جهت اهداف تعیین شده وزارت صنعت و معدن و تجارت باشند و متخصصین هم در این راستا اهداف مترقی را تعریف نمایند و در جهت این اهداف، قوانین و آئین نامه‌ها وضع شوند و نرخ سود بانکی تعدیل شود.

وی گفت: در حال حاضر برای مبارزه با قاچاق دو اقدام اساسی باید انجام شود: ۱- قیمت تمام شده کالاها را داخلی کاهش یابد. ۲- کیفیت و برندسازی و زیباسازی را ترفیح دهیم. اگر قیمت تمام شده و قیمت کالا را کاهش داده و کیفیت را افزایش دهیم قاچاقچی خود به خود بی‌کار می‌شود. ضمن کاهش قیمت تمام شده کالا باید قیمت تمام شده برای شبکه توزیع هم کاهش یابد تا قیمت تمام شده برای مصرف‌کننده نیز کاهش یابد. از طرف دیگر بخش کیفیت

کالا و بخش زیبا سازی و برند سازی آن که موجب جلب مشتری می‌شود ترفیح داده شود. وی در پایان گفت: کشور ما باید در بخش‌هایی از صنعت که ضعف دارد برای مدتی از کارشناسان خارجی استفاده کند.

در ادامه برنامه تار و پود از رادیو اقتصاد، ارتباط تلفنی با آقای گروسی عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی برقرار شد.

وی گفت: قوانین صنعت نساجی نسبت به قوانین سایر صنایع از جمله در حوزه تعرفه‌ها متفاوت است. به‌عنوان مثال تعرفه‌های پوشاک چندین برابر تعرفه قطعات خوردو و لوازم یدکی است. در ارتباط با معافیت‌ها نیز برای نوسازی صنایع نساجی و انتقال کارخانه‌ها به شهرک‌های صنعتی معافیت‌های مالیاتی و تسهیلاتی در نظر گرفته شده است.

وی با اشاره به مزیت اشتغالزایی صنعت نساجی گفت: برای ایجاد یک شغل در صنعت نساجی نیاز به ۳۰ میلیون تومان سرمایه‌گذاری است در حالیکه برای ایجاد یک شغل در سایر صنایع نیاز به سرمایه‌گذاری بیش از ۳۰۰ میلیون تومانی است. بنابراین باید حمایت‌های زیادی از این صنعت به عمل آید.

وی افزود: متأسفانه به دلیل وجود قاچاق وسیع اثرگذاری تعرفه‌ها کم شده است و در درجه اول باید قاچاق را از بین برد.

این عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی با قبول این نکته که خود تعرفه‌ها منجر به ورود کالای قاچاق گردیده است گفت: ما انتظار داریم که مجریان قوانین، از جمله دولت و وزارت صنعت و معدن و تجارت، مشکلات موجود را در غالب یک لایحه یک صفحه‌ای بنویسند و در مجلس حضور یابند تا با همفکری یکدیگر مشکلات را حل کنیم و با الگو قرار دادن کشورهای پیشروی منطقه در این صنعت مانند ترکیه به موفقیت‌هایی دست یابیم.

دکتر عامری پیرو سخنان گروسی گفت: تفاوت صنعت نساجی در مقوله قاچاق، با صنایع دیگر این است که در صنعت نساجی کالای نهایی به‌صورت قاچاق وارد می‌شود نه مواد اولیه. از طرف دیگر امروز ما در شرایط اقتصاد جهانی و تجارت جهانی زندگی میکنیم

و دیگر، کشورهای همسایه مثل ترکیه برایمان مطرح نیستند و حتی دورترین کشورها از لحاظ جغرافیایی اگر بتوانند کالا را با قیمت پایین و کیفیت بالا تولید کنند به سادگی می‌توانند با کشور ما رقابت کنند. کشور ما با ایجاد واحدهای صنعتی بزرگتر در جهت کاهش قیمت تمام شده و شبکه توزیع و ایجاد فروشگاه‌های بزرگ که هزینه فروشگاه‌ها را کاهش می‌دهد می‌تواند بخشی از هزینه مصرف‌کننده را کاهش می‌دهد. گروسی ضمن تأیید سخنان دکتر عامری گفت: لازم است با ایجاد تسهیلات، زنجیره تولید را از ابتدا تا انتها برای ورود ماشین‌آلات و تجهیزات تقویت کنیم و در کنار آن شبکه توزیع هم ترمیم شود تا کالا با کیفیت و قیمت مناسب عرضه شود.

وی در ارتباط با قوانینی که در گذشته برای حمایت از تولید در صنعت نساجی تصویب شده است گفت: این قوانین، قوانین خوبی بوده است اما کافی نیست. دولت و مجریان امر باید در این راستا اشکالات موجود را بررسی کرده و در غالب لایحه‌ای جهت اصلاح صنعت نساجی به مجلس ارائه دهند.

گروسی در پایان به جامعیت و مانعیت قوانین تأکید کرد و گفت: قوانین باید جامع باشند از این لحاظ که صنعت نساجی را پوشش دهد و مانع باشد از این لحاظ که روزه‌های دور زدن آن بسته باشد.

زاویه دید رسانه

مزایای عضویت در WTO برای صنعت نساجی ایران

ایران با عضویت در این سازمان می‌تواند از مزایای آن بهره‌مند شود و به تولید و تجارت کشور کمک کند و این می‌تواند برای صنعت نساجی (که از صنایع اولویت‌دار کشور است) مفید باشد. پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی برای صنعت نساجی نیز مانند سایر صنایع مزایایی به دنبال دارد. یکی از این مزایا رونق سرمایه‌گذاری خارجی و امنیت اقتصادی است. از دیگر مزایای عضویت در سازمان تجارت جهانی برای کشور ما که در طی سال‌های اخیر تمام صنایع آن از جمله صنعت نساجی تحت تأثیر تحریم‌ها قرار گرفته بودند این است که تولید و صادرات کشور را افزایش

داده و همچنین موجب نفوذ تولیدات ما در بازار جهانی شود. بنابراین اگر کشور ما عضو WTO شود به طور قطع از صنعت نساجی حمایت می‌شود.

مزیت دیگر عضویت در سازمان جهانی تجارت افزایش رقابت‌پذیری و کیفیت تولیدات داخلی است که این امر به طور طبیعی حمایت از مصرف‌کننده را نیز به همراه دارد. البته فقط حضور در سازمان جهانی تجارت برای ما در بخش تجارت مفید و مثمر ثمر نیست. بلکه صنعت نساجی ایران می‌تواند مانند سایر صنایع کشور بعد از عضویت در سازمان جهانی تجارت در زمینه جذب فناوری و تکنولوژی‌های روز دنیا از سرعت و قابلیت بیشتری برخوردار شود. ضمن اینکه این موضوع باعث ایجاد شفافیت و ثبات در قوانین و مقررات کشور است و کاهش ریسک تجاری این صنعت را به همراه خواهد داشت.

دکتر عامری ضمن تأیید یادداشت زاویه دید رسانه در ارتباط با صادرات و سرمایه‌گذاری خارجی گفت: متأسفانه مسیر واردات در کشور ما بسیار بیشتر از مسیر صادرات است. شرایط WTO جهانی است و دنیا را احاطه کرده است. کشور ما علاوه بر بخش زیربنایی و صنعت و تولید باید در بخش قوانین نیز به‌صورت آنلاین باشد. در حال حاضر کشور چین و ترکیه به محض اینکه متوجه می‌شوند واردات یک کالا به کشورشان در حال افزایش است بلافاصله و با سرعت بسیار بالا یک قانون و تعرفه وضع می‌کنند. اما متأسفانه این مسئله در ایران با تأخیر فراوانی انجام می‌شود و در ابتدا باید دولتمردان را از وجود مسائل آگاه کرد و سپس انتظار کشید که آیا دولتمردان قدرت اجرای آن را دارند یا خیر.

وی افزود: یکی از مزایای کارخانجات نساجی ایران دسترسی به مواد اولیه بوده است. به‌عنوان مثال پیش از انقلاب کشور ما ۲۵۰ هزار تن پنبه تولید می‌کرد که قسمت عمده‌ای از آن صادر می‌شد. اما در حال حاضر ۵۰ هزار تن پنبه تولید می‌کنیم که این مقدار پاسخگوی کمتر از نصف نیاز داخلی است. در حال حاضر کشور ما در بخش‌های پلی‌استر و ویسکوز کاملاً وابسته است و این در حالی است که پتروشیمی

تندگویان به راحتی می‌توانست پلی‌استر با کیفیت بالا تولید کند. اما به علت مشکلات مدیریتی در این زمینه موفق نشد. در صنعت ریسندگی بین ۶۰ تا ۶۵ درصد قیمت تمام شده هزینه مواد اولیه است که شامل پنبه پلی‌استر، ویسکوز، مودال و بعضی از پلیمرها و مواد رنگی است. اینها در حالی است که در زمان صفویه کارشناسان انگلیسی به‌صورت یک ساله در ایران مستقر می‌شدند تا بدانند صنعتگران ایرانی، رنگهای متنوع فرش را به چه صورت تولید می‌کنند.

دکتر عامری اضافه کرد: مرکز پژوهش‌های مجلس بسیاری از مشکلات تولید را با جزئیات آن‌ها در این چند ساله بررسی کرده است و حتی محاسبه شده است که هر مشکل چند درصد در تولید تأثیرگذار است و همه زوایای امر از جمله: نرخ سود بانکی، تورم، کمبود نقدینگی، قانون کار و تامین اجتماعی بررسی شده است. این مرکز پژوهش‌ها که به مجلس نیز نزدیک است باید مورد توجه مجلس قرار گیرد و مجلس نیز باید به‌صورت جدی این مسئله را برای کل صنعت و نه فقط صنعت نساجی دنبال کند. درست در زمانهایی صنعت نساجی کشور ما رشد داشته است که مدیران و متولیان کشور قدرت اجرایی و مدیریت قوی داشته‌اند. به‌عنوان مثال پیش از انقلاب اسلامی، شخصی متولی صنعت نساجی ایران بوده است که این شخص هر زمانی که اراده به دیدار رئیس مجلس می‌کرد ظرف ۲۴ ساعت با او ملاقات می‌کرد یا در اولین فرصت می‌توانست با وزیر صنایع دیدار کند.

وی در ادامه سخنان خود ضمن تقدیر از زحمات خانم نصرالهی - مدیر کل دفتر صنعت نساجی وزارت صنعت و معدن و تجارت - که وی با عنوان مدیر زحمت‌کش، دلسوز و دانا از او یاد کرد گفت: صنعت نساجی کشور نباید در سطح اداره کل اداره شود و باید مانند هندوستان وزارت صنعت نساجی داشته باشیم.

وی همچنین به نواقص برخی از قوانین از جمله قانون تامین اجتماعی اشاره کرد و گفت: در صد حق بیمه کارگر و کارفرما جمعاً ۳۰ درصد است که قیمت تمام شده

کالا را افزایش می‌دهد. در حالیکه این عدد در همه کشورها حداکثر ۱۵ درصد است. اگر اقتصاد دنیا در شرایط تجارت جهانی نبود، هر قدر هم که قیمت تمام شده کالا افزایش می‌یافت در بازار داخلی برای آن تقاضا موجود بود. اما زمانی که عضو سازمان تجارت جهانی هستیم باید نرخ تامین اجتماعی در کشور همانند سایر کشورها باشد تا بتوانیم در قیمت تمام شده کالا با آن‌ها رقابت کنیم. در حال حاضر نرخ بیمه پرداختی خیلی بالا است و تامین اجتماعی حتی با این نرخ هم نمیتواند هزینه‌هایش را جبران کند.

وی در ادامه پیشنهاد تاسیس یک صندوق برای صنعت را داد و گفت قانون این اجازه را داده است که صندوقهای مختلف ایجاد شوند. این صندوق می‌تواند با نرخ ۱۵

درصد مشغول به کار شود ضمن اینکه گستردگی تامین اجتماعی را نداشته و بهتر خدمات دهد.

دکتر عامری همچنین در ارتباط با بانکها گفت: در حال حاضر بانکهای ما مشکلات فراوانی دارند زیرا بسیار از نقدینگی خود را بر روی دارایی‌های ثابت و ملک سرمایه‌گذاری کرده‌اند و پولی ندارند که با نرخ پایین وام دهند. بنابراین از بانک مرکزی پول قرض می‌گیرند و بانک مرکزی هم آن‌ها را جریمه می‌کند و نمی‌توانند با نرخ پایین کار کنند.

بانک صنعت و معدن که پول خود را بر روی سرمایه‌های ثابت سرمایه‌گذاری نکرده است با نرخ ۱۵ درصد که یک نرخ ایده آل است وام می‌دهد. اما سرمایه‌های به اندازه کل کشور ندارد و نمی‌تواند جوابگوی صنعت باشد.

وی در پایان گفت باید برای ایجاد شهرک‌های نساجی در اطراف شهرهای بزرگ قوانین و تسهیلاتی در نظر گرفته شود تا تولیدکنندگان کالاهایشان را با هزینه توزیع پایین عرضه کنند. قانون تجارت که قانون اداره کشورها است چندین سال پیش توسط مجلس وقت از اروپا وارد کشور ما شد و بدون کوچکترین تغییراتی مصوب و اجرا شده است و یکی از بهترین قانون‌های موجود در کشور است. زیرا در روابط شرکت‌ها برای حل مشکلات بهترین راه‌حل رجوع به قانون است. این قانون در حدود ۴۰۰ سال در اروپا کاربرد داشته و رفع نقص شده است. بنابراین کشور ما می‌تواند قوانین خوب را هم مانند هزاران چیز دیگر که از جای جای دنیا وارد ایران می‌شود را نیز وارد کند.

آگهی فروش ماشین آلات

۱- دو دستگاه پشت پاک کنی وندویل کوپل شده عرض ۵ متر همراه با تیغ تراش پشت فرش عرض ۳/۶۰

۲- یک دستگاه چله پیچی مستقیم وندیل با ۳۲۴۰ سر نخ

۳- سه دستگاه درافت بعد از کار دینگ مخصوص ریسندگی الیاف بلند (اکریلیک) سال ساخت ۲۰۰۳ و ۲۰۰۴

۴- یک دستگاه تراش پاولوس عرض ۳/۲۰، دو هده، همراه فن مکنده، مناسب موکت و فرش ماشینی

۰۹۱۲۲۴۰۴۷۵۳

احسان سلطانی
پژوهشگر

اقتصاد کلان

تجارت خارجی ایران در سال ۲۰۱۴ میلادی

اقتصادی که در دهه قبل از آن سالانه حداکثر ۲۰ میلیارد دلار درآمد نفتی به آن تزریق می‌شد، عواقب گسترده‌ای را در پی داشت. در این دهه با استناد به داده‌های داخلی، واردات رسمی ایران از ۱۸ به ۶۲ میلیارد دلار (۳.۳ برابر افزایش) و بر پایه داده‌های جهانی از ۱۷ به ۷۴ میلیارد دلار (۴.۳ برابر افزایش) بالغ گردید.

دهه هشتاد، دوران رشد درآمدهای حاصل از صادرات نفت خام و همچنین مواد خام و اولیه صنعتی بود. درآمد فروش نفت خام از ۱۹ میلیارد دلار در ابتدای آن به ۱۱۸ میلیارد دلار در انتها و درآمد فروش مواد خام و اولیه صنعتی از ۰.۱ به ۱۶ میلیارد دلار بالغ گردید. ورود منابع ارزی عظیم حاصل از فروش ثروت‌های ملی به

شاید باور عمومی بر ایفای نقش بی‌بدیل اعمال تحریم‌ها در تغییر نگاه تجاری ایران باشد، اما پیش از تحریم‌ها نیز چرخش تجاری به طرف کشورهای فوق‌الذکر در جریان بود، به‌صورتی که در طی دهه هشتاد (۸۹-۱۳۸۰) با وجود افزایش صادرات اتحادیه اروپا و ژاپن به نسبت ۴.۲ و ۶.۲ برابر به ایران (کمتر از رشد متوسط)، صادرات چین و امارات متحده عربی به نسبت ۱۳ برابر و هند و ترکیه در حدود ۹ برابر بالا رفت.

صادرات چین در طی این دهه با شتاب تندی افزایش یافت و در سال ۱۳۹۰ از اتحادیه اروپا پیشی گرفت. با توجه به قیمت نازل کالاهای چینی نسبت به اروپایی، آمریکایی و ژاپنی، برآورد می‌شود که در عمل حجم واردات کالاهای مصرفی بین ۲۰ تا ۳۰ برابر افزایش یافته باشد.

صادرات کشورهای توسعه‌یافته اروپایی، ژاپنی و آمریکایی معمولاً کالاهای اصلی، باکیفیت، گران‌قیمت، تکنولوژی بالا و سرمایه‌ای محسوب می‌شود، لذا نه تنها تهدیدی برای صنایع داخلی محسوب نشده که در نهایت ارتقاء کمی و کیفی آن‌ها را فراهم می‌سازند.

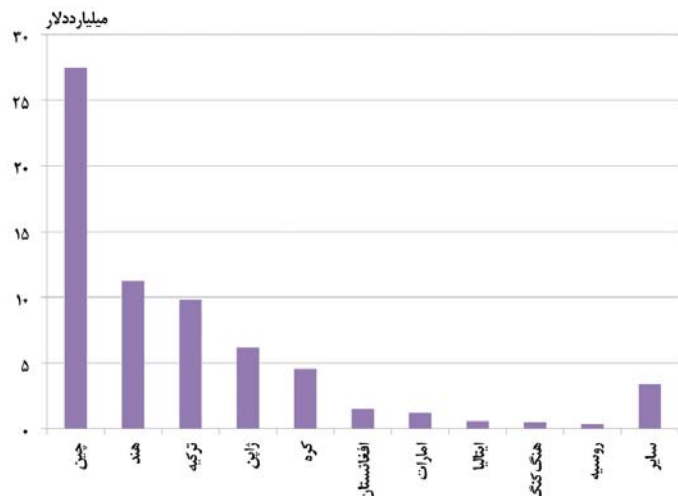
این صادرات کالاهای غیراصلی (تقلبی)، کیفیت پایین، ارزان‌قیمت، بنجل و مصرفی از کشورهای در حال توسعه آسیایی با کارگر ارزان و اعمال شرایط دامپینگ است که نظر به بهای پایین آن‌ها به تولید داخلی صدمات شدیدی وارد کرده و به زیان اقتصادی کشور نیز تمام می‌شود. همچنین با توجه به قوانین و مقررات دقیق و سخت‌گیرانه کشورهای توسعه‌یافته در ارتباط با فساد تجاری، تقلب و پول‌شویی، تجارت با این کشورها از درجه فساد به مراتب پایین‌تری در برابر کشورهای در حال توسعه برخوردار است. در کل دهه هشتاد، مادامی که میزان مغایرت ارزش تجاری وارداتی گمرک ایران با گمرک‌های امارات متحده عربی و چین به ترتیب مثبت ۸۶ و منفی ۴۰ درصد می‌باشد، این مقدار برای واردات از آلمان فقط ۹.۰ درصد بوده است.

تجارت خارجی ایران بر پایه داده‌های آماری کشورهای طرف تجاری ایران در سال ۲۰۱۴ میلادی (دی ماه ۱۳۹۲ لغایت دی ماه ۱۳۹۳) مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

داده‌های آماری کشورهای طرف تجاری، نظر به این که دارای کم‌اظهاری و بداظهاری گمرکی نیست، قابل استنادتر می‌باشد، هر چند در زمینه قاچاق کالاهای مصرفی (با تعرفه‌های گمرکی بالا)، اطلاعات قابل استنادی در دسترس نیست.

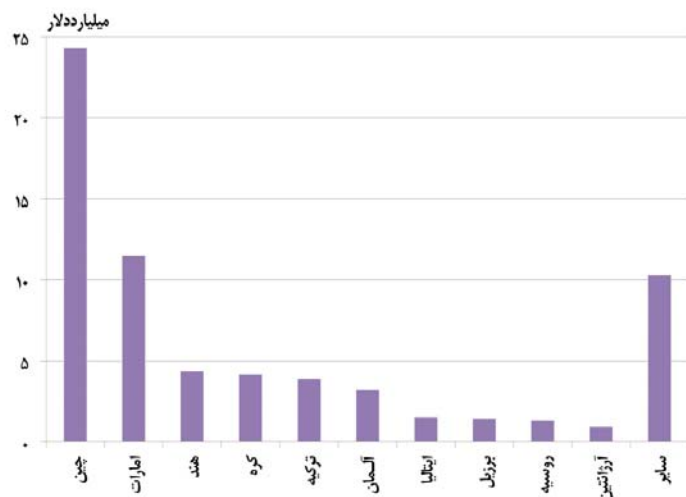
در سال ۲۰۱۴ میلادی کل صادرات ایران ۹.۶۶ میلیارد دلار و کل واردات ۶۷ میلیارد دلار گزارش شده است. کل

ده کشور اصلی واردکننده از ایران (۲۰۱۴)

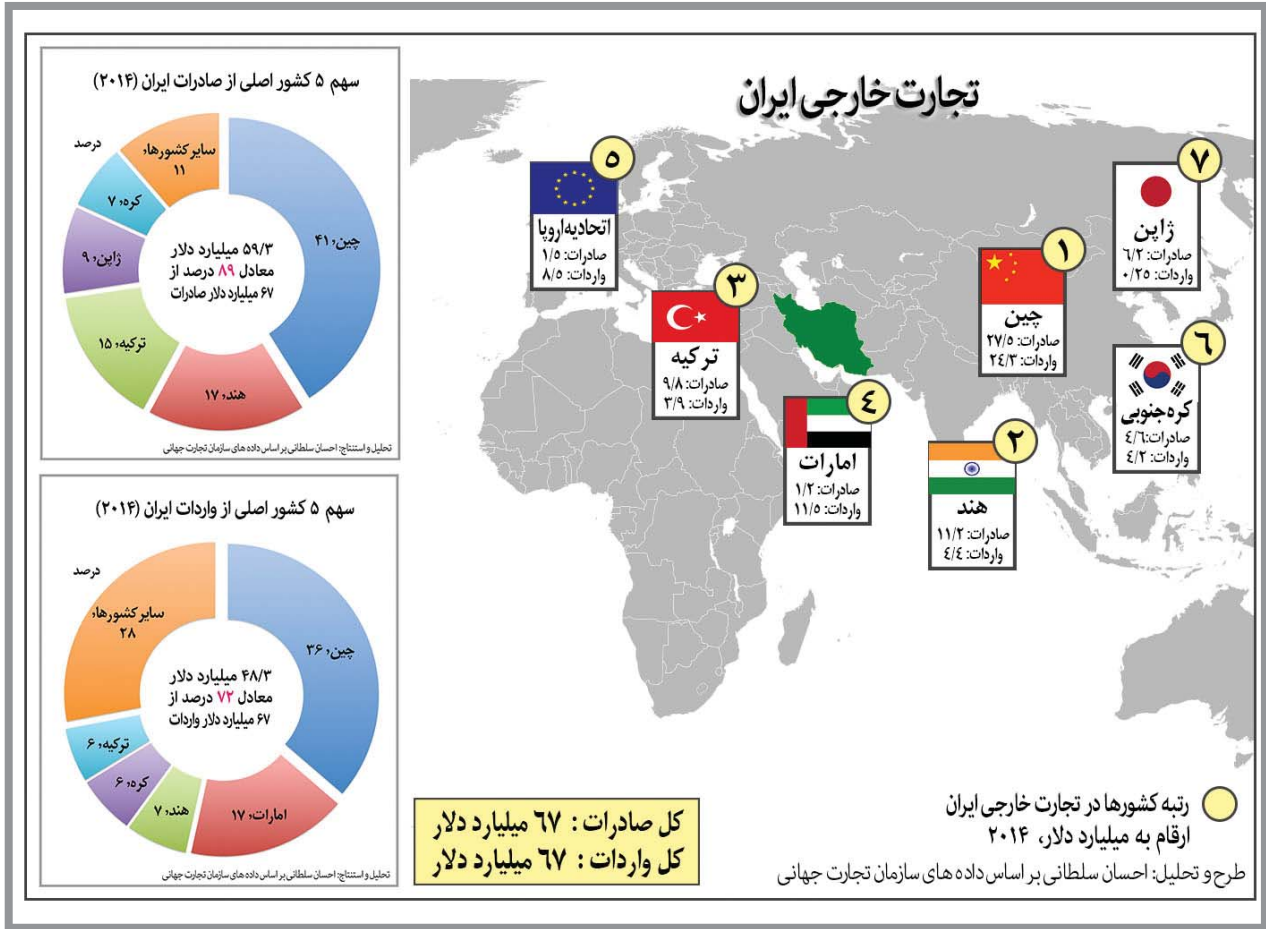
تحلیل و استنتاج: احسان سلطانی بر اساس داده‌های سازمان تجارت جهانی

ده کشور اصلی صادرکننده به ایران (۲۰۱۴)

تحلیل و استنتاج: احسان سلطانی بر اساس داده‌های سازمان تجارت جهانی

نظر به تحولات سیاست خارجی، تغییرات الگوهای وارداتی به سوی کالاهای مصرفی ارزان‌قیمت، سودجویی گروه‌های رانت‌جو، بسیاری مسائل جنبی دیگر و در نهایت وقوع تحریم‌ها، تجارت خارجی ایران ضمن تغییر جهت از سمت اقتصادهای پیشرفته و توسعه‌یافته به سوی کشورهای آسیایی نوظهور چین، امارات متحده عربی، ترکیه و هند، دچار تحولات ساختاری جدی و شدیدی شد که تا کنون نیز تداوم و تشدید یافته است.

اولیه و بیش از ۶۰ درصد واردات (شامل قاچاق) کالاهای مصرفی بوده است. با وجود کاهش صادرات، بخش مهمی از منابع مالی افزایش واردات از کشورهای چین، هند و ترکیه، از محل پول‌های بلوکه شده ایران نزد این کشورها تامین گردید. متأسفانه رشد شدید واردات کالاهای مصرفی از کشورهای فوق‌الذکر عمدتاً شامل کالاهای ارزان قیمت با افزایش ارزش بیش از ۲ برابر بوده است. بنابراین از نظر حجم واردات، ملاحظه می‌شود که به رغم بروز تحریم‌ها، حجم واردات کالاهای مصرفی شدت گرفت. با افزایش واردات کالاهای مصرفی از کشورهای چین، هند و ترکیه و کسب درآمدهای ریالی وارداتی بود که هزینه‌های حفظ و استمرار ابعاد دولت بزرگ و ناکارآمد و اداره کشور تدارک شد. هر چند که دولت توانست در دو سال اخیر امور روزمره کشور را

به خود اختصاص دادند و در این میان اتحادیه اروپا و ژاپن با میزان ۵.۱۶ میلیارد دلار، ۳.۱۲ درصد سهم برده‌اند. در سال ۲۰۱۴، به ترتیب کشورهای چین، هند، ترکیه، امارات و اتحادیه اروپا رتبه‌های اول تا پنجم بازرگانی خارجی ایران را دارا هستند. در همین سال، نزدیک به سه چهارم صادرات ایران (نفت و مواد خام و اولیه) به سه کشور چین (۵.۲۷ میلیارد دلار و سهم ۱.۴۱ درصد)، هند (۲.۱۱ میلیارد دلار و سهم ۰.۱۶ درصد) و ترکیه (۸.۹ میلیارد دلار و سهم ۰.۱۴ درصد) و ۶۰ درصد واردات ایران از سه کشور چین (۳ میلیارد دلار و سهم ۰.۳۶ درصد)، امارات (۵.۱۱ میلیارد دلار و سهم ۰.۱۷ درصد) و هند (۴.۴ میلیارد دلار و سهم ۰.۰۶ درصد)، صورت گرفته است. در سال ۲۰۱۴، برآوردها حاکی از این می‌باشد که بیش از ۹۵ درصد صادرات ایران مواد خام و

صادرات ایران در سال ۲۰۱۴ نسبت به ۲۰۱۱ (پیش از تحریم‌ها) ۷.۴۲ درصد و کل واردات ۹ درصد کاهش را تجربه کرده است. به عبارت دیگر، به رغم این که اعمال تحریم‌ها صادرات ایران را به شدت کاهش داد، بر روی واردات ایران چندان تاثیر قابل ملاحظه‌ای بر جای نگذاشت. در دوره سه ساله ۲۰۱۱-۱۴ صادرات اتحادیه اروپا و ژاپن به ایران با ۴۶ درصد تنزل و در همین حال صادرات کشورهای چین، هند و ترکیه به ایران با ۵۷ درصد رشد روپرو گردید. از کل مبادلات تجاری خارجی ۱۳۴ میلیارد دلاری ایران در سال ۲۰۱۴، بیش از نیمی از آن متعلق به چین (۹.۵۱ میلیارد دلار و سهم ۷.۳۸ درصد) و هند (۷.۱۵ میلیارد دلار و سهم ۷.۱۱ درصد) بوده است. کشورهای امارات و ترکیه سهم ۲۰ درصدی (۴.۲۶ میلیارد دلار) را

بخش مولد خصوصی واقعی را تحدید و تضعیف و کسب و کار و معیشت عامه مردم را دچار معضلات جدی کرد.

تغییر مسیر تجاری که به میزان زیادی به واردات کالاهای مصرفی از چین وابسته شده، چندان ساده نخواهد بود.

در سال گذشته واردات از چین، نیمی از کل واردات ایران را پوشش داده و شاید کمتر کشوری در جهان تا این حد به چین وابستگی تجاری پیدا کرده باشد.

صادرات مستقیم و رسمی چین به ایران در سال ۲۰۱۴ میلادی (دی ۱۳۹۲ لغایت دی ۱۳۹۳) با ۲۷ برابر افزایش نسبت به سال ۲۰۰۱ میلادی (۱۳۸۰) به ۲۴ میلیارد دلار بالغ گردید.

با در نظر گرفتن حجم تجارت غیرمستقیم و قاچاق، مجموع واردات ایران از چین، بین ۳۰ تا ۳۵ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۳ تخمین زده می‌شود.

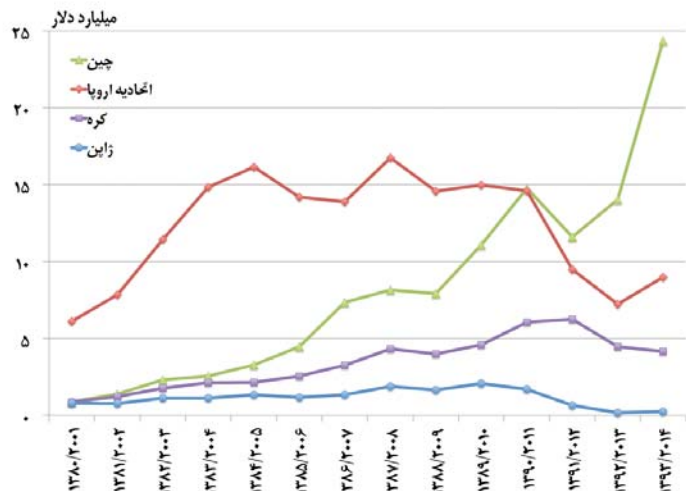
در شرایطی در دوره ۹۳-۱۳۸۰، واردات کالای چینی (با توجه به واردات غیرمستقیم و قاچاق) بیش از ۳۰ برابر گردید که صادرات جهانی این کشور ۹ برابر شد و حجم کل واردات ایران کمتر از ۴ برابر و تولید ناخالص داخلی فقط ۰.۱ برابر افزایش یافت.

برآوردها حاکی از این است که کالای مصرفی ۶۳ درصد، مواد اولیه صنعتی ۲۲ درصد و کالای سرمایه‌ای ۱۵ درصد از کل صادرات چین به کشور را تشکیل داده و صادرات ایران به چین شامل ۷۷ درصد نفت خام و ۲۳ درصد مواد خام و اولیه صنعتی (عمدتاً سنگ آهن و پتروشیمی) در سال ۱۳۹۳ بوده است.

باید توجه داشت که به علت بهای نازل کالاهای چینی نسبت به اروپایی، واردات ۱۵۰ میلیارد دلاری از چین در کل دوره ۹۳-۱۳۸۴ معادل حجم در حدود ۵۰۰ میلیارد دلار کالا از کشورهای اروپایی است.

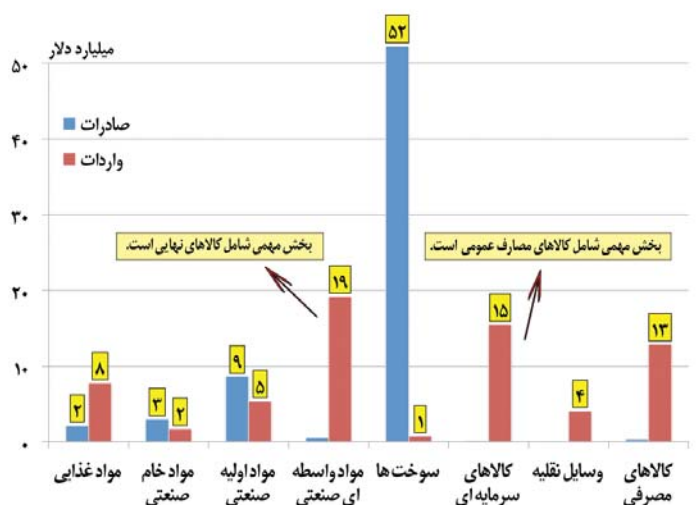
هم اکنون که نظام تحریم‌های اقتصادی بر علیه ایران در هم شکسته است و تجدید روابط تجاری با کشورهای توسعه‌یافته، نوید آغاز فصل جدید روابط پربار اقتصادی با آن‌ها را می‌دهد، امید می‌رود با تعدیل روابط بازرگانی خارجی ایران، از شدت و حدت هجوم کالاهای مصرفی (معمولاً ارزان قیمت، کم کیفیت و تقلبی) از کشورهای آسیایی کاسته شده و با واردات کالاهای سرمایه‌ای و مواد اولیه واحدهای صنعتی از کشورهای صنعتی جایگزین گردد و از سوی دیگر با سرمایه‌گذاری‌ها و همکاری‌های مشترک صنعتی و تجاری، زمینه صادرات کالاهای نهایی با ایجاد ارزش افزوده و اشتغال بالا (و نه فقط مواد خام و اولیه) به آن‌ها فراهم شود.

روند واردات ایران از اتحادیه اروپا، چین، کره جنوبی و ژاپن

تحلیل و استنتاج: احسان سلطانی بر اساس داده‌های سازمان تجارت جهانی

میزان صادرات/واردات ایران بر حسب اقلام اصلی (۲۰۱۴)

تحلیل و استنتاج: احسان سلطانی بر اساس داده‌های سازمان تجارت جهانی

فقط بچرخاند، اما از چهار مسیر نابودکننده و ویران‌گر (۱) افزایش واردات کالاهای مصرفی جهت کسب درآمدهای ارزی، (۲) افزایش هزینه‌های تولیدکنندگان اعم از نهاده‌های تولید تا مالیات و هزینه‌های دولتی، (۳) سرکوب بهای تولیدکننده داخلی با واردات گسترده کالاهای ارزان قیمت از کشورهای آسیایی و (۴) تداوم و تعمیق رکود (بیشتر به زیان بخش خصوصی واقعی و مردم).

کاهش نرخ سود بانکی از طریق انتشار اوراق دهی راهبردهای نیلی، عقیلی و مشایخی برای اقتصاد ایران

این موضوع در تقاضای بالا از بانکها عنوان می‌شود. آقای عقیلی کرمانی طرحی را در مورد انتشار اوراق مباحه مطرح ساخته‌اند و آن را راهحلی برای کاهش تقاضا از بانکها و در نتیجه کاهش نرخ سود بانکی می‌دانند. اگر امکان دارد ایشان نکات مورد نظر خود را در این زمینه بفرمایند و بعد نظرات دیگر مطرح شود.

عقیلی کرمانی: باید شرایطی ایجاد شود که نرخ سود بانکی به طور واقعی و نه دستوری کاهش یابد. عدم کاهش نرخ سود بانکی به موازات کاهش نرخ تورم یکی از نشانه‌های بروز پدیده کساد در اقتصاد است. مسئله اینجاست که فشار بالا بر سیستم بانکی به‌عنوان اصلی‌ترین منبع تامین مالی در اقتصاد موجب شده تا در شرایطی که اوضاع بانکها از نظر منابع به دلایل مختلف مناسب نیست، تقاضای بالایی وجود داشته باشد و نرخ بهره

انتظار اوراق قرضه و اوراق دهی در اقتصاد مطرح شده است. طراحان این پیشنهاد معتقدند که از این طریق می‌توان بنگاه‌های بزرگ اقتصادی را به بازار اوراق هدایت کرد و تقاضا در بازار پول را کاهش داد تا زمینه برای نزول نرخ بهره بانکی فراهم شود. پرویز عقیلی کرمانی از کارشناسان و مدیران با سابقه بانکی از این طرح دفاع می‌کند و آن را راه گشا می‌داند. عقیلی در میزگرد آینده نگر به دفاع از این طرح پرداخته است و اقتصاددانان دیگر یعنی مسعود نیلی، علینقی مشایخی، احمد عزیزی و احمد دوست حسینی به بررسی و تحلیل این پیشنهاد پرداخته‌اند. متن کامل این گفت و شنود را می‌خوانید.

بالا ماندن نرخ سود بانکی در شرایطی که نرخ تورم کاهش یافته به یک مسئله‌ای اساسی در اقتصاد ایران بدل شده است. این موضوع اختلاف نظرهایی را به دنبال داشته است. ریشه

ماهنامه آینده نگر نوشت: طی میزگردی با حضور پرویز عقیلی کرمانی، مسعود نیلی، علینقی مشایخی، احمد عزیزی و احمد دوست حسینی در مورد الزامات کاهش نرخ بهره بانکی و طرح انتشار اوراق دهی به موضوع بحران اقتصاد ایران پرداخته شده است.

محمد عدلی: نرخ تورم روند نزولی خود را طی دو سال اخیر با سرعت بالایی طی کرد تا جایی که این شاخص از سطح ۴۵ درصد در میانه سال ۹۲ به حدود ۱۴ درصد رسیده است. نرخ سود بانکی اما هنوز نتوانسته خود را با کاهش نرخ تورم هماهنگ کند. نرخ سود سپرده‌های بانکی به طور رسمی ۲۰ درصد است و برخی موسسات پولی ارقام بالاتری را نیز برای آن در نظر می‌گیرند. عدم کاهش نرخ سود بانکی را به‌عنوان یکی از دلایل رکود و کند بودن رشد اقتصادی می‌شناسند. تحلیلگران اقتصادی از افزایش تقاضا در بازار پول نسبت به عرضه آن به‌عنوان اصلی‌ترین دلیل عدم کاهش نرخ بهره بانکی یاد می‌کنند. در این شرایط پیشنهاد

پایین نیاید. حل مشکلات اقتصاد کشور از طریق تامین منابع از محل منابع سیستم بانکی امکان پذیر نیست. سیستم بانکی قادر به تامین توامان کسری بودجه دولت و نیازهای مالی بخش خصوصی نیست. وضعیت سیستم بانکی در کشور وخیم است. حجم مطالبات معوق بسیار بالا است. پرداخت اعتبارات دچار تغییر مفهوم شده و در عمل به جای تامین سرمایه درگردش تبدیل به تامین منابع دائمی و سرمایه شده است که اتفاق بسیار خطرناکی است. در این شرایط انتشار اوراق استقراضی برای برداشتن بخشی از بار از روی دوش سیستم بانکی و کمک گرفتن از بازار سرمایه مورد نظر است. این پدیده در جهان به کار گرفته شده است. کشور چین که تا سال ۲۰۰۰ اوراق قرضه منتشر نمی کرد، در مدت ۱۳ سال با سرعت قابل توجهی در این مسیر گام برداشت. طی ۱۳ سال و در سال ۲۰۱۴ اوراق قرضه منتشر شده در این کشور به ۳۰ تریلیون یوان معادل ۴.۳ تریلیون دلار رسید تا رتبه سوم را در این زمینه داشته باشد. آمریکا و ژاپن نیز به ترتیب برابر با ۲۵ و ۱۳ تریلیون دلار اوراق قرضه منتشر کرده اند که بالاترین سطح در جهان محسوب می شود. بر همین اساس در تئوری های مالی، تامین مالی از طریق دولت ها با ریسک صفر انجام می شود اما در ایران به دلیل عملکرد بد دولت و بی اعتمادی در روابط مالی، کسی حاضر نیست با دولت طرف شود. بانک ها به مشتری می گویند، وثیقه ارائه بده و پول بگیر اما ما با دولت طرف نمی شویم چراکه معلوم نیست چه زمانی و چقدر از آن را می دهد. ریسک کشوری به همین دلیل در ایران بالا است.

بر این اساس پیشنهادی دو سال پیش به آقای آخوندی وزیر راه و شهرسازی دادم. آن زمان بدهی های دولت ۲۴۰ هزار میلیارد تومان بود. در شرایطی که منابع دولت از مالیات و فروش نفت است، رکن بعدی که می تواند مطرح شود، موضوع استقراض است. تا امروز دولت یا مستقیم یا غیر مستقیم از بانک مرکزی استقراض کرده است در حالی که در کشورهایی نظیر آمریکا کسر بودجه دولت ارتباطی با منابع بانک مرکزی ندارد بلکه با انتشار اوراق قرضه و دریافت وام از مردم آمریکا یا دیگر اقتصادها

کسری بودجه را تامین می کند. برای این کار نیاز به سیستم خزانه داری منظم است تا با سر رسید بدهی، به موقع پرداخت انجام شود. و اگر دولت پول ندارد، قبل از آن اوراق جدید می فروشد و سر موقع دین سر رسید شده خود را پرداخت می کند.

❶ نرخ بهره بانکی در شرایط منطقی چگونه باید تعیین شود؟

عقیلی گرمانی: فرمول نرخ بهره که فیشر آن را طرح کرده می گوید که نرخ بهره اسمی برابر است با نرخ بهره واقعی به اضافه نرخ تورم به اضافه عامل ریسک. نرخ واقعی بهره در فرهنگ های مختلف، متفاوت است. در کشورهایی که مصرفی نامیده می شوند، بالاتر از کشورهایی است که بیشتر پس اندازکننده هستند. به طور میانگین این نرخ در دنیا بین یک تا سه درصد است. در کشورهایی مثل ژاپن یا مثل کشورهای اروپای غربی که انتظار تورمی وجود ندارد، این نرخ یک تا یک و نیم درصد است. وقتی دولت آمریکا ۳۰ ساله پول قرض می کند، نرخ بهره اش کمی بالاتر از ۳ درصد می ایستد. دلیلش این است که در این کشور توانستند تورم را با سیاست پولی درست از بین ببرند. در دهه ۱۹۸۰ طی دو سال این کار را کردند.

❷ در حال حاضر بدهی دولت در ایران چقدر است آیا می توان با انتشار اوراق بدهی این مسئله را در اقتصاد حل کرد؟

عقیلی گرمانی: مجموع بدهی دولت حدود ۳۲۰ هزار میلیارد تومان برآورد می شود. ۱۴۰ تا ۱۵۰ هزار میلیارد تومان به سیستم بانکی بدهکار است. حدود ۴۰ تا ۵۰ هزار میلیارد تومان به پیمانکاران بدهی دارد و مابقی را هم به تامین اجتماعی و سازمان های دیگر بدهکار است. اگر ابزاری درست کنیم که بتوان این بدهی ها را از طریق فروش اوراق پرداخت کرد، بار بزرگی از روی دوش سیستم بانکی برداشته خواهد شد. عموم بدهی های دولت داخلی است. کل رقمی که به عنوان بدهی های خارجی ایران ثبت شده ۶ تا ۹ میلیارد دلار است که بسیار کم است. بدهی ما به ریال و داخلی است. باید اوراق بدهی مدت دار یعنی

از ۳ ماهه تا ۱۲ ساله برای آن منتشر شود. زمان سر رسید این اوراق بستگی به سازمان ها و شرکت های طلبکار دارد. سازمان تامین اجتماعی و سازمان های ایتجنینی می توانند قسمت آخر اوراق را بگیرند و قسمت اولش یعنی اوراق با سر رسید کوتاه مدت را پیمانکاران یا بخش هایی که منابع کوتاه مدت لازم دارند، دریافت کنند. اگر ۲۲۰ هزار میلیارد تومان را با نرخ ۳ هزار تومانی دلار رسمی محاسبه کنیم می شود ۱۰۷ میلیارد دلار. این رقم نسبت به ۴۲۵ میلیارد دلار که تولید ناخالص داخلی ایران است می شود حدود ۲۵ درصد آن. کل بدهی های دولت ۲۵ درصد از تولید ناخالص داخلی کشور است. در حالی که ژاپن بدهی اش ۲۳۰ درصد تولید ناخالص داخلی اش است. این رقم در ایتالیا ۱۳۰ درصد؛ در کره جنوبی ۳۴ درصد و در ترکیه ۳۶ درصد است. اگر بدهی های دولت را به سه دسته تقسیم کنیم می توان برای آن اوراق با سر رسید کوتاه مدت ۳ ماه تا ۱۸ ماه؛ میان مدت که ۴۰ درصد آن است ۲ تا ۶ و نیم سال و دراز مدت از ۷ تا ۱۲ ساله منتشر شود.

❸ چه نرخ می باید برای این اوراق در نظر گرفت؟

نکته مهم همین است. مدت زمان تا سر رسید اوراق در تعیین نرخ مهم است. هرچه مدت زمان تا سر رسید کوتاه تر باشد، نرخ کمتر است و آن را شکل نرمال می گویند اما سال ۱۳۶۷ بانک مرکزی اشتباهی کرد که باید در این راه از آن درس گرفت. معمولاً نرخ بدهکاری بانک ها به بانک مرکزی تنها نرخ است که بانک مرکزی می تواند تعیین کند. در ایران سال ۶۷ وقتی نرخ تورم بالا بود و شرکت های مضاربه ای در حال تشکیل برای خارج کردن پول از بانک ها بودند، بانک مرکزی می خواست با تورم مقابله کند به همین دلیل نرخ بهره کوتاه مدت بالاتر از نرخ درازمدت شده بود. اوراق قرضه یک ساله و پنج ساله را با یک نرخ داده ایم که اصلاً معنی ندارد. بانک مرکزی به جای اینکه در تعیین نرخ دخالت نکند و فقط عرضه و تقاضا را تعیین کند، تغییر مهمی در این زمینه صورت داد. با این کار تورم را در اقتصاد نهادینه کرده ایم. با تعیین نرخ هم برای

کوتاه مدت و هم برای بلند مدت که یکی را ۸ دیگری را ۱۴ درصد تعیین کردند، عملاً تورم در فرمول نرخ بهره نهادینه شد. برای تعیین نرخ اوراق باید به انتظار بازار توجه شود. وقتی می‌خواهیم نرخ تورم تک رقمی و در حدود ۴ یا ۵ درصد شود، باید اوراق بدهی دولت با نرخ ۲ تا ۳ درصد بالاتر از نرخ تورم انتشار یابد. یعنی اگر تورم ۵ درصد باشد، نرخ بهره اوراق بلند مدت ۱۲ ساله باید ۸ درصد باشد.

فشاری که اشاره کردید بر سیستم بانکی قرار دارد و مانع کاهش نرخ سود می‌شود را بیشتر تشریح می‌کنید؟

عقیلی کرمانی: در حال حاضر میزان تسهیلاتی که بانک‌ها پرداخت کرده‌اند و در سیستم حسابداری به‌عنوان بدهی‌های تسهیلاتی آورده می‌شود حدود ۷۸۰ هزار میلیارد تومان است. یعنی بانک‌ها این میزان تسهیلات داده‌اند. در این مقطع با توجه به نقدینگی ۸۷۰ هزار میلیارد تومانی می‌توان برآورد کرد که نسبت تسهیلات پرداختی به نقدینگی حدود ۹۰ درصد است که نشان می‌دهد وضعیت در این زمینه بهتر شده است. زمانی جمع تسهیلات نسبت به نقدینگی ۱۰۷ درصد بوده است اما امسال به نظر می‌رسد حدود ۹۰ درصد است. در این شرایط سوال این است که چرا نرخ بهره پایین نمی‌آید. علت این است که تقاضای همه بخش‌ها در سیستم بانکی جمع شده است. انتظار داریم بانک‌ها هم بخش خصوصی را کمک دهند، هم کمبدهای دولت را جبران کنند و هم بقیه هزینه‌های بانک‌ها را پوشش دهد. اگر فشار را از سیستم بانکی کم کنیم نرخ بهره پایین می‌آید. انتشار اوراق بدهی بخشی از بار تامین مالی را روی دوش بازار سرمایه می‌اندازد. با تشویق بنگاه‌های بزرگ به سمت تامین مالی از بازار سرمایه که از طریق تخفیف مالیاتی و نرخ سود پایین‌تری که اوراق نسبت به وام بانکی دارند، انجام می‌شود، فشار از سیستم بانکی کاسته می‌شود و نرخ بهره می‌تواند پایین بیاید. در مقطعی از زمان ۴ بانک خصوصی با نرخ سود ۳۰ درصد تسهیلات می‌دادند در حالی که با نرخ ۱۴ درصد سپرده جمع می‌کردند. طولی نکشید که به خاطر رقابت و

پولی که در بانک‌ها جمع شده بود، فاصله ۱۶ درصدی به ۴ درصد رسید. نرخ سود تسهیلات در آن مقطع به ۲۳ و نیم رسید و نرخ سپرده نیز ۱۸ شد. رقابت باعث شد این فاصله کم شود. اقتصاد ایران بانک محور است. کشور آلمان هم اینگونه است اما با انتشار اوراق قرضه در بازار سرمایه دائماً نسبت اوراق به تسهیلات بانکی را افزایش دادند. در کشور آمریکا حجم اوراق قرضه بیش از ۴ برابر کل تسهیلات بانکی است. این نسبت در ایران کمتر از یک است.

آیا ظرفیت افزایش سهم اوراق قرضه نسبت به تسهیلات بانکی در اقتصاد ایران وجود دارد؟

عقیلی کرمانی: برای ارزیابی توان تحمل و پذیرش اوراق قرضه در بازار باید از نسبت نقدینگی به تولید ناخالص داخلی استفاده کرد. این نسبت در کشور آلمان ۹۰ درصد است. نسبت نقدینگی به تولید ناخالص داخلی در ترکیه و آمریکا از ۵۶ درصد و ۸۵ درصد در سال ۲۰۱۰ به ۶۰ و ۹۰ درصد در سال ۲۰۱۴ رسید. در ایران هم در سال ۲۰۱۰ این نسبت ۶۱٫۵ درصد بوده اما در سال ۹۴ به ۶۵ درصد رسیده است. با توجه به این شاخص به اندازه کافی نقدینگی وجود دارد و به نظر می‌رسد توان پذیرش اوراق در کشور مناسب است.

اگر امکان دارد مثالی عینی در این زمینه ذکر کنید تا به زبان ساده‌تر موضوع روشن شود؟

عقیلی کرمانی: اگر یک شرکت بزرگ در بازار استقراضی اوراق با نرخ بهره ۲۵ درصد بفروشد، در شرایطی که نرخ سود بانکی ۲۰ درصد است، منطق سرمایه‌گذاری حکم می‌کند به سمت بازاری حرکت شود که سود بیشتری می‌دهد. پس مردم به جای آنکه پول خود را به‌عنوان سپرده به بانک بسپارند، آن را به بازار استقراض می‌آورند و اوراق شرکت‌های بزرگ را خریداری می‌کنند. نظر من بر این است که این اوراق همراه با تضمین بانکی عرضه شود. علت تضمین بانک این است که نظام رتبه‌بندی و اعتبارسنجی در اقتصاد وجود ندارد. البته این شرط هم وجود دارد که هیچ

بانکی نمی‌تواند بیش از سقف اعتباری که برای یک شرکت مثل ایران خودرو یا فولاد مبارکه تعیین کرده، رقم بالاتری را تضمین کند. در این شرایط پول سپرده‌گذار در بانک از حساب سپرده مشتری به حساب اوراق که حساب جاری شرکت ناشر است، منتقل می‌شود بدون آنکه پولی از سیستم بانکی خارج شود. به عبارتی شرکت ناشر اوراق، پول دریافتی را در سیستم بانکی و حساب جاری، سپرده‌گذاری کرده و خرید کالا و دیگر هزینه‌های خود را از آن طریق انجام می‌دهد. عملاً پولی از سیستم بانکی خارج نمی‌شود اما هزینه پول برای بانک از ۲۰ درصد (سود سپرده سرمایه‌گذاری) به صفر (سود سپرده جاری) تقلیل می‌یابد. شرکت بزرگ هم با این عملیات به تولید می‌رسد و با بازگشت منابع به سیستم بانکی فضا برای دسترسی بهتر بنگاه‌های کوچک و متوسط به منابع بانکی فراهم می‌شود. از این طریق نرخ سود در سیستم بانکی کاهش می‌یابد و علاوه بر آن تامین مالی بنگاه‌های بزرگ از طریق بازار بدهی انجام می‌شود تا از بار سنگین تامین مالی بر دوش بانک‌ها نیز کاسته شود. در نتیجه همه از جمله دولت، نظام بانکی، بنگاه‌های اقتصادی و مردم سود خواهند برد. لازمه تحقق اهداف این طرح استمرار روند کاهش نرخ تورم است.

بنگاه‌های بزرگ که در حال حاضر از بانک‌ها تسهیلات دریافت می‌کنند و در این راه موفق هم هستند، چگونه به سمت انتشار اوراق و تغییر مسیر در تامین مالی سوق پیدا خواهند کرد؟

عقیلی کرمانی: باید بنگاه‌ها برای انتشار این اوراق تشویق شوند. بنگاه‌هایی که اظهارنامه مالیاتی داده‌اند و عملکرد مالی درستی دارند، بسته به گردش موجودی انبار می‌توانند معادل ۵۰ درصد رقم فروش خود اوراق منتشر کنند. در این شرایط شفافیت هم افزایش پیدا می‌کند. می‌توان برای بنگاه‌ها تشویق مالیاتی در نظر گرفت که این تخفیف در قالب کسر درصدی از مالیات پایان سال مالی متناسب با نرخ بهره فروش اوراق باشد. البته بعد از کاهش هزینه پول دیگر تشویق مالیاتی ضروری نخواهد بود. راه‌حل منطقی کاهش نرخ بهره بانکی

این است که این اتفاق از طریق مکانیسم بازار رخ دهد و این اتفاق در گرو ایجاد یک بازار استقراسی و یا بدهی متشکل است. اگر این بازار در ابعاد کلان راهاندازی شود و هر شرکتی که به تامین مالی نیاز دارد از این طریق نیاز خود را برآورده کند، خود به خود زمینه لازم فراهم می‌شود تا در بازار استقراسی که رقابتی هم هست، نرخ سود کاهش یابد. بانک مرکزی در صورت نیاز می‌تواند اوراق بخرد و بفروشد که از این طریق نرخ را نیز می‌تواند افزایش یا کاهش دهد و در نهایت بر منحنی نرخ بازده اثر بگذارد. در واقع بدون دخالت دستوری و تعیین نرخ بهره، بانک مرکزی امکان مدیریت نوسانات نرخ بهره را خواهد داشت.

❏ آقای عزیزی اگر امکان دارد شما نظراتان را در این مورد بفرمایید. آیا مسئله فعلی اقتصاد با این طرح قابل حل است؟

عزیزی: در حال حاضر با بحران اعتماد عمومی مواجه هستیم. به هم ریختگی ساختاری و مشکلات عظیم نیز در اقتصاد وجود دارد. این مسائل که ذکر شد، جایگزین راه‌حل برای آن مشکلات نیست. جایگزین مشکلات بخش مالی و بانکی هم نیست. در این شرایط هر ابزار یا هر نهاد مقرراتی معرفی کنیم، مشکلات دیگری داریم که در حل مسائل اصلی و ساختاری ناکارآمد است. در حال حاضر اشتباهی در بخش خصوصی برای خرید اوراق نیست. در دنیا هم سرمایه‌گذاران نهادی و شرکت‌ها اوراق را می‌خرند نه افراد. وقتی بحران اعتماد داریم و کسی به حرف کسی اعتماد نمی‌کند. در این شرایط ابزارهای خرد و کلان هم معرفی کنیم کمک بزرگی به ما نخواهد کرد. با نهایت احترام، کاملاً با دیدگاه آقای عقیلی مخالفم که این اوراق را سیستم بانکی تضمین کند. خرید اوراق توسط مردم و با تضمین بانک‌ها با فرض کاهش فشار بر سیستم بانکی در تضاد متضاد است. تضمین بانک برای دریافت وام از دیگران باری از دوش نظام بانکی بر نمی‌دارد و در این صورت عملاً خودش، خودش را خنثی می‌کند. تئوری‌های نرخ بهره در اقتصاد وجود دارد اما تکاپوی دولت و بانک مرکزی این است که در

میدان عمل چه باید بکنند. اگر بانک مرکزی اختیار نداشته باشد که تاکنون نداشته است، پاسخگو هم نباید باشد. اگر بانک مرکزی اختیار داشته باشد و نتواند یک محدودهای را به مانند نرخ ارز برای بهره ایجاد کند و این محدوده بتواند کف و سقف را با عرضه و تقاضای پول پر قدرت و غیرپر قدرت تنظیم بکند، نمی‌توانیم سیاست پولی موثر داشته باشیم. اصلاحات ساختاری اولین اقدام لازم است که نمی‌توانیم خود را از آن فارغ کنیم. آخرین اقدام هم این است که باید دامنه‌ای از نرخ بهره قابل قبول را برای اقتصاد تعیین کنیم و بگوییم در این دامنه رشد و اشتغال و ثبات سیستم پولی تامین می‌شود. اگر نتوانستیم آن دامنه را ایجاد کنیم دیگر حرفی باقی نمی‌ماند. در شرایط فعلی از بانک مرکزی نمی‌توان انتظار بالایی داشت چراکه طی ۳۰-۴۰ سال گذشته اختیاری به آن ن داده‌ایم. ترازنامه کل سیستم بانکی تخریب شده است. یک سری موارد کیفی و غیر کمی هم هست که باید در اقتصاد حل شود. اگر مسائل کمی هم حل شود چون مسائل کیفی همچنان پابرجاست، اتفاقی رخ نمی‌دهد.

❏ آقای دکتر نیلی نظر شما در مورد کارکرد پیشنهادی که آقای دکتر عقیلی مطرح کردند، چیست؟

نیلی: برداشت من از مطلبی که آقای دکتر عقیلی ذکر کردند این است که بنگاه‌های بزرگ از طریق بازار سرمایه تامین مالی شوند و بنگاه‌های کوچک و متوسط از سیستم بانکی. این جهت گیری درست است و باید بر همین اساس عمل شود. اگر بخواهیم بنگاه‌های بزرگ از طریق بازار سرمایه تامین مالی شوند، یک راه رایج این است که اوراق بدهی منتشر شود. این کار در حال حاضر یک چالشی دارد که البته یک پیشنهاد ابتکاری هم ایشان ذکر کردند. ابتکارشان این است که انگیزه مالیاتی داده شود که اینجا مشکلی به نام مقاومت وزارت امور اقتصادی و دارایی مانع است. یک چالشی هم در این مسیر وجود دارد که من هم با نظر آقای عزیزی موافقم که تضمین بانکی برای این اوراق مسئله ساز است. در حال حاضر در جلسات تصمیم‌گیری بر روی

این موضوع بحث‌هایی صورت می‌گیرد. راجع به اینکه اگر اوراق بدهی‌ها را بخواهیم برای بنگاه‌ها ترویج کنیم، رتبه‌بندی نداریم و بلافاصله این مسئله مطرح می‌شود که بانک‌ها تضمین بدهند معلوم نیست با چه منطقی این نتیجه‌گیری صورت می‌گیرد. اگر فرضاً دولت و بنگاه‌های بزرگ، به‌عنوان دو نهاد اصلی که در کشور باید محور توسعه باشند نتوانند لوازم اعتماد بخش برای اوراق خود فراهم کنند، با چه پشتوانه‌ای بانک باید این اوراق را تضمین کند از این جهت چالشی پیش می‌آید و پیشنهاد تضمین این اوراق توسط بانک‌ها قابل دفاع به نظر نمی‌رسد و در حال حاضر در جلسات با مخالفت بانک مرکزی مواجه شده است. این موضوع اگر در این بخش حل نشود، دیگر مسئله پیش نمی‌رود و متوقف می‌شود. انتقال ریسک بنگاه‌ها از طریق تضمین بانک به بانک‌ها می‌تواند ضربه شدیدتری باشد به بدنه نظام بانکی کشور.

❏ یعنی طرحی که بدهی‌های دولت را ساماندهی کند، نمی‌تواند کارساز باشد؟

نیلی: در شرایط موجود این موضوع یک بهبودی ایجاد خواهد کرد اما اینگونه نیست که بگوییم تحولی بزرگ در نرخ بهره ایجاد خواهد کرد. قبول دارم که اگر تقاضای بنگاه‌های بزرگ از بانک‌ها به بازار سرمایه شیف‌ت بکند، موضوع تخصیص منابع را اصلاح می‌کند اما به نظرم مشکل نرخ بهره اینجا نیست. مشکل نرخ بهره ریشه‌اش به این برمی‌گردد که نقدینگی قفل شده است. یک نفر از من سوال می‌کرد: «اینکه می‌گویند پول‌ها از بانک خارج شده و جایی قفل شده، چه معنی می‌دهد؟ پول که همیشه در بانک است. کسی هم که خانه خریداری می‌کند پول را به حساب فروشنده واریز می‌کند و پول عملاً از حسابی به حسابی دیگر رفته و از بانک خارج نشده است اما اینکه می‌گویند پول از بانک خارج شده و مثلاً در بخش ساختمان قفل شده چه مفهومی دارد؟» در جواب باید گفت که اسم این بیماری که در حوزه مالی اقتصاد با آن مواجه است، عدم نقد شوندگی دارایی بانک‌ها است. یعنی آن پولی که باید به‌صورت برگشت تسهیلات به بانک برگردد، به‌عنوان سپرده به بانک می‌آید

در نتیجه بانک برای نگهداری این پول باید هزینه پرداخت کند و به آن سود بدهد. در نتیجه نرخ سود سپرده در فرایند جمع‌آوری سپرده، بالا می‌رود. وقتی وامی گرفته شده و به بانک بازپرداخت نشده است، به‌عنوان سپرده و با سود بالای ۲۰ درصد به بانک بازمی‌گردد در حالی که باید با هزینه صفر به بانک بازمی‌گشت. بنابراین برداشت من این است که مسئله مطالبات معوق، بدهی‌های دولت و سرمایه‌گذاری که بانک‌ها در بخش‌هایی مثل ساختمان انجام داده‌اند بیشترین تاثیر را در مسئله نرخ بهره گذاشته است. در حال حاضر کاهش نرخ مستقالات پایین آمده ارزش دارایی بانک‌ها با کاهش مواجه شده که اثر بدی گذاشته است. باید این موضوع را حل کنیم. طرح آقای دکتر عقیلی از این جهت که جابجایی منابع از بنگاه‌های بزرگ و بنگاه‌های کوچک و متوسط را به‌عنوان یکی از موانع از پیش پای نرخ بهره بر می‌دارد، قابل قبول است اما تحولی در مسئله نرخ بهره ایجاد نمی‌کند. برای این موضوع باید مسئله بدهی‌ها را حل و فصل کرد.

چالش دیگری که وجود دارد این است که بازار اوراق در اقتصاد باید درست شود بازار بدهی هم باید درست شود اما باید مراقب بود آن بالایی که بر سر سیستم بانکی در دهه ۸۰ آمد، این بار حادث نشود. آن زمان حجم تسهیلات بدون آن که ظرفیت آن در بانک‌ها ایجاد شود، به یکباره رشد کرد. باید زیرساخت‌ها و چارچوب‌های لازم برای این کار ایجاد شود بعد ابزار آن به راه بیفتد. در دهه ۸۰ بدون آن که نظام کنترلی درستی وجود داشته باشد، در حجم بالایی تسهیلات پرداخت شد و در حال حاضر مسئله مطالبات معوق را بوجود آورده است.

📌 بازار سرمایه ظرفیت کافی و زیرساخت لازم برای این فرایند را دارد؟

نیلی: اگر بخواهیم در بازار سرمایه به طور قاعده مند در جهت گسترش بازار بدهی حرکت کنیم، سرعت این حرکت از یک میزانی نمی‌تواند بیشتر باشد. شاید نشود در مقایسه که آقای دکتر عقیلی از آن صحبت می‌کنند بازار اوراق بدهی را در محدوده ۱۰۰ تا

۱۵۰ هزار میلیارد تومان راه‌اندازی کرد. چنین ظرفیتی وجود ندارد که چنین حجمی از اوراق در اقتصاد ایران باشد.

آقای دکتر عقیلی با مقایسه ارقام بدهی با حجم نقدینگی و تولید ناخالص داخلی، نتیجه گیری کردند که انتشار این حجم اوراق مشکلی بوجود نمی‌آورد. نمی‌دانم چه عددی در ذهن ایشان است اما اگر از ارقامی در حدود ۱۰۰ هزار میلیارد تومان برای این بازار صحبت می‌کنیم، شاید در ظرف اقتصاد ایران برای سال ۹۵ و ۹۶ نکتند. با این موضوع موافقم که موانع قانونی موجود بر سر راه گسترش بازار بدهی باید رفع شود تا این بازار بزرگ شود. این بزرگ شدن به نسبت بازار سرمایه بزرگ است اما به نسبت اندازه اقتصاد ایران چندان نمی‌تواند بزرگ باشد در نتیجه اصلاحات نظام بانکی بر هر چیز دیگر در اقتصاد ایران مقدم است. وابستگی بالای اقتصاد ایران به بانک‌ها ایجاد می‌کند که به بهبود شرایط بانکی پرداخته شود.

📌 آیا این عملیات می‌تواند به سیستم تامین مالی نظم بدهد و بنگاه‌های بزرگ را به سمت بازار سرمایه سوق دهد تا فقط بنگاه‌های کوچک سراغ بانک‌ها بیایند؟

نیلی: گزارشی را سال گذشته پژوهشکده پولی و بانکی مهیا کرده بود راجع به اینکه تسهیلات بانکی چقدر به بنگاه‌های بزرگ و چقدر به بنگاه‌های کوچک اختصاص یافته است که نشان می‌داد بنگاه‌های بزرگ سهم بالایی دارد. پیشنهاد دکتر عقیلی برای ایجاد انگیزه در بنگاه‌های بزرگ از طریق تخفیف مالیاتی برای تامین مالی از بازار سرمایه می‌تواند این انگیزه را تا حدودی ایجاد کند اما نکته این است که طبق گزارش پژوهشکده پولی و بانکی، بانک‌ها هم انگیزه ندارند به بنگاه‌های کوچک و متوسط وام بدهند. به دلایل مختلف ترجیح می‌دهند به بنگاه‌های بزرگ وام بدهند. برای این موضوع هم باید چاره‌ای اندیشید. وقتی خود بانک تمایل دارد به جای وام دهی به یک هزار بنگاه کوچک به یک بنگاه بزرگ وام بدهد تا برای گرفتن وثیقه، ارزش گذاری و سایر مقدمات با چالش کمتری مواجه باشد،

این موضوع با چالش مواجه خواهد شد. **عقیلی کرمانی:** وقتی تقاضایی از سوی بنگاه‌های بزرگ نباشد و منابع در اختیار بانک باشد، چاره‌ای ندارند که به بنگاه‌های کوچک تسهیلات بدهند.

مشایخی: نباید اینگونه فکر کنیم که با یک پیشنهاد قرار است همه مسائل کشور از جمله ساختار بانکی حل شود. همه قبول داریم که باید بازار سرمایه توسعه پیدا کند و ابزارهای جدید در آن متولد شود که این پیشنهاد می‌تواند قدمی در این جهت باشد. بنابراین نباید به دنبال حل همه مسائل از طریق انتشار اوراق بدهی بود. اینکه مکانیزمی گذاشته شود که بنگاه‌های بزرگ بتوانند با نرخ کمتر از تسهیلات بانکی از بازار سرمایه تامین مالی کنند و در این راه انگیزه‌های تخفیف مالیاتی هم داشته باشند، جوابگو خواهد بود سرعت آن هم هرچقدر می‌تواند باشد لازم نیست همه مسائل را حل کند همین که این باب را باز کند خوب است.

نیلی: آقای عقیلی این پیشنهاد را به‌عنوان موضوعی که همه مسائل را می‌تواند حل کند، مطرح کردند.

مشایخی: ایشان گفتند در جهت کاهش نرخ بهره عمل می‌کند که به نظرم درست است و این مکانیزم کار می‌کند. اما چند سوال در این زمینه وجود دارد. بنگاه‌های بزرگ نظیر یک خودروساز یا در اختیار گرفتن پول، چقدر بهره‌وری واقعی خواهد داشت؟ چراکه این ریسک قرار است اینگونه منتقل شود. فرض کنید، پول در اختیار خودروساز باشد اما خودرویی که تولید می‌کند زیان ده باشد، ریسک آن به بازار سرمایه منتقل می‌شود. تاکنون این ریسک به بانک‌ها منتقل شده و در شرایط جدید قرار است به بازار سرمایه شیفت شود و ممکن است اعتبار آن را کاهش دهد اما اگر بنگاه‌ها از نظر بهره‌وری، بازدهی داشته باشند و حتی بانک‌ها با پشتوانه دولت بتوانند آن‌ها را تضمین بکنند تا این فرایند راه بیفتد، نتایج مثبتی به دنبال خواهد داشت. بنابراین باید پیشنهادها را در محدوده‌ای که قرار است مسائلی را حل کنند، مورد بررسی قرار داد. در شرایط فعلی هیچ پیشنهادی نیست که بتواند همه مسائل کشور از جمله فساد و

ساختار بانکها را حل و فصل کند. در این راه اما مسئله بازدهی بنگاهها باید مورد توجه قرار گیرد و با انتخابهای مشخص در این راه قدم برداریم.

عقیلی کرمانی: وقتی شهر دویی این برنامه را به اجرا گذشته و اوراق ۳۰ ساله منتشر می‌کند، نشان می‌دهد که چنین فرایندی یعنی انتشار اوراق با بهره متغیر شدنی است. وقتی از اوراق دولتی صحبت می‌کنیم منظور این است که دولت بدهکار به طلبکارانش اوراق می‌دهد و این اوراق وارد بازار می‌شود. سر رسید این اوراق متغیر است و در بازار با سررسیدهای متفاوت اوراق وجود خواهد داشت. کسانی که دلشان می‌خواهد این اوراق را بفروشند، چرخه خرید و فروش درست می‌کنند و رفته رفته این فرایند و فرمول ایجاد می‌شود. چون قدم اول را دولت برداشته است، مطالباتی که امروز از دولت می‌رود را با آن می‌پردازد. نکته این است که باید خزانه داری منظمی وجود داشته باشد تا هر سرسیدی که می‌رسد، اوراق کوتاه مدت یا دراز مدت را بسته به نیاز بازار، بفروشد که از آن بعد بدهی هایش را مرتب بپردازد. الگوی انضباط آغاز شود تا دولت در زمان سر رسید بدهی‌اش را بپردازد. اگر درآمد مالیات یا درآمد نفت ندارد، تنها کاری که می‌تواند بکند این است که اوراق جدید منتشر کند و بدهی را بدهد.

بورس هم این آمادگی را دارد که به اصلاح این فرایند بپردازد. خریداران اوراق قرضه حتماً بنگاهها خواهند بود. شرایطی دیده‌ایم که از طریق شعب بانکها عملیات خرید و فروش انجام شود اما بانکها موظفند عملیات را در فرابورس ثبت کنند. باید وسایل این کار فراهم شود. فراموش نشود که چین در مدت ۱۰ تا ۱۲ سال چنین بازاری را ساخت و ارزش آن ۴ تریلیون است. اینکه از روز اول آیه یاس بخوانیم که ما گرفتاری زیاد داریم و نباید کاری انجام دهیم، درست نیست. باید کارهایی را انجام دهیم تا حرکتی ایجاد شود و بعد سراغ کارهای بعدی رفت.

به‌عنوان مثال قانون ورشکستگی که یک موضوع ساده است را نداریم. تاریخچه شرکت صنایع فلزی بسیار عجیب است. این شرکت ۵۰ سال قبل ورشکسته می‌شود اما هنوز

این روند ادامه دارد. منظور این است که باید اقدامات زیادی انجام شود اما از جایی باید شروع کنیم.

یکی از ابزارهایی که دولت استفاده نکرده است، انتشار اوراق بدهی است چراکه ممکن است درآمد نفت و مالیات کاهش یابد و پرداخت بدهی‌ها متوقف شود. برخی کشورهای عربی اینگونه‌اند وقتی قیمت نفت بالا می‌رود حقوق پرداخت می‌کنند و زمانی که قیمت پایین می‌آید آن را متوقف می‌کنند. با این سیستم نمی‌توان به پرداخت بدهی‌های دولت در زمان بی پولی امیدوار بود به همین دلیل باید ابزار جدید در بازار ایجاد شود. وقتی موضوع اوراق مشارکت و اوراق قرضه مطرح می‌شود به این دلیل است که اقتصاد کشور به سمت اقتصاد کشورهای پیشرفته سوق پیدا کند. اینکه اگر دولت پول داشت بدهد و وقتی پول ندارد، ندهد که همیشه امکان پذیر است. دولت‌ها می‌توانند بدهی داشته باشند اما باید انضباطی در کار باشد. اوراق بفروشد و بدهی یا کسری بودجه را از طریق صحیح تامین کند.

عزیزی: اینکه گفته می‌شود دولت با بدهی صفر خوب نیست و دولت می‌تواند بدهکار باشد، موضوع درستی نیست. دولت با بدهی صفر خوب است. اگر رونق بود پس انداز کند و وقتی رکود بود هزینه کند. این اصل ثبات اقتصادی است.

عقیلی کرمانی: این حرف کاملاً صحیح است اما در کتابها است در عمل شدنی نیست. ما زمانی که پول داریم، ولخرجی می‌کنیم و عملاً اینجا شدنی نیست.

نکته‌ای در مورد تعادل در بازارها مطرح است. در صورتی که سایر بازارها در تعادل نباشند و منابع به سمت بازاری دیگر شیفت پیدا کند، چنین ابزاری جوابگو خواهد بود؟

عقیلی کرمانی: خیلی از بازارها در تعادل نیستند. من هم قبول دارم. یکی از مشکلات اساسی ما این است که ببینیم نرخ تورم از ۴۵ به ۱۰ رسیده است اما نرخ بهره بانکی تکان نمی‌خورد. خلاصه بحث من این است که محدودیتی داریم که در آن گیر افتاده‌ایم. تنها یک سیستم بانکی داریم که می‌خواهد

هم کسری بودجه دولت را تامین کند، هم به شرکت‌ها رسیدگی کند و هم هزینه‌های خود را پوشش دهد. صحبت من این است که گزینه دیگری را فعال کنیم تا آپشن‌ها زیادتیر شود و نرخ بهره پایین بیاید. وقتی تقاضا با صف مواجه است، قانون ورشکستگی هم ندارم و بانک حدود ۲۸ درصد به سپرده بهره می‌دهد، نمی‌توان کاری انجام داد. چه بازاری هست که چنین بازدهی داشته باشد. چون قانون ورشکستگی نداریم، بانک با سپرده‌ای که می‌گیرد تنها وضعیت خود را نگه می‌دارد. اگر قانون ورشکستگی وجود داشت، بعد از سه ماه زبان دهی باید بانک تعطیل شود اما این امکان را نداریم. کمبودهایمان زیاد است بنابراین باید رفته رفته کارهایی را انجام دهیم. آلت‌ناتیوهای مختلفی باید تعریف کنیم تا نرخ بهره پایین بیاید.

آقای دکتر عزیزی به مشکلات بنیادی نظیر بحران اعتماد و مسائل زیرساختی بانکی اشاره کردند و گفتند که این موضوع نمی‌تواند این مشکلات را حل کند. آقای دکتر عقیلی! نظر شما چیست؟

عقیلی کرمانی: وجود مشکلات ساختاری را نفی نمی‌کنم اما می‌گویم نباید آیه یاس بخوانیم. باید هر کدام به اندازه‌ای سعی کنیم و قدمی برداریم. مشکلات سیستم بانکی واقعا قابل توجه است. وقتی می‌بینیم در برخی کشورها چه انضباط و شرایطی فراهم است و ما اینجا درگیر چه مسائلی هستیم، تاسف می‌خوریم اما چه می‌توان کرد. شرایط اینگونه است. اگر بتوانیم فشار را از سیستم بانکی برداریم شاید بتوانیم بهتر اصلاحات را انجام دهیم. در حال حاضر همه به سیستم بانکی فشار می‌آورند و به دنبال تسهیلات هستند. وضعیت بانکها بسیار بد است. بانک‌ها نباید سرمایه‌گذاری می‌کردند اما کارخانه زده اند، نیروگاه دارند و در سیستم تسهیلات دهی شان عملیاتی انجام داده‌اند که وضعیت را دشوارتر کرده است.

عزیزی: برای بازار بدهی دولت نه سازمان و نه کنترل کننده‌ای داریم.

عقیلی: من می‌گویم که این ۳۲۰ هزار میلیارد تومانی که به‌عنوان بدهی دولت مطرح است را

تعیین تکلیف کنیم و برای آن هر سیستمی که لازم است راه بیانداریم و برای آن فرمول تعریف کنیم.

عزیزی: بلایی که سر سیستم بانکی آوردیم، می‌خواهیم سر بدهی دولت هم بیاوریم. فقط صحبت می‌شود که باید اوراق منتشر شود و روی ابزار آن بحث می‌شود اما نظر من این است که با انتشار این ابزار نه در بخش دولتی و نه در بخش خصوصی مشکلی حل نمی‌شود بلکه ممکن است مشکلی هم اضافه شود.

عقیلی کرمانی: ما باید کاری بکنیم که برای دولت اعتبار بخیریم تا در برابر پرداخت بدهی شرمند نباشد. دولت‌هایی وجود دارند که ده برابر ما بدهی دارند و بدون درآمد نفت توانسته‌اند آن را به موقع بدهند.

عزیزی: خلاصه حرف من این است که نباید تاکید بر انتشار باشد.

عقیلی: تاکید من بر انتشار نیست. حرف من این است که بدهی‌های فعلی را چاره اندیشی کنیم و سامانی بدهیم تا از این بعد به طور مرتب پرداخت شود.

آقای دوست حسینی اگر امکان دارد شما دیدگاهتان را در مورد بحث‌هایی که صورت گرفت بفرمایید.

دوست حسینی: امیدوار هستیم که به یک روشی کاربردی برای حل مسئله تنگنای مالی در کشور برسیم چراکه بنگاه‌های اقتصادی به طور جدی با این مسئله مواجه هستند و از این نظر تحت فشار قرار دارند. آقای دکتر عقیلی پیشنهاد دادند که روش‌هایی به کار گرفته شود که بنگاه‌های بزرگ تشویق شوند تا برای تامین مالی به بازار سرمایه رجوع کنند تا بانک‌ها منابع خود را به بنگاه‌های کوچک و متوسط اختصاص دهند. اگر این اتفاق رخ دهد قطعاً کار بخش خصوصی آسان‌تر خواهد شد و دسترسی بنگاه‌ها به منابع وضعیت بهتری خواهد داشت. نکته بعدی این است که با این اقدام فشار تقاضا از روی سیستم بانکی برداشته می‌شود و این موضوع به کاهش نرخ بهره بانکی کمک خواهد کرد. البته این مسیر با چالش‌هایی نیز مواجه خواهد بود. ممکن است دولت نیز متحمل هزینه شود چراکه باید تخفیف مالیاتی برای بنگاه‌های بزرگ در نظر

بگیرد. با این وجود به نظر می‌رسد آنچه مهم است باید گام اول را برداشت.

عزیزی: نکته اساسی این است که اگر ساختارها غلط باشد، هر چه ابزارهای اینچینی تعریف شود نتیجه معکوس می‌دهد.

عقیلی کرمانی: چین طی ۲۵ سال متوالی نرخ رشد اقتصادی بالای ۱۰ درصد داشته است. یک دلیل عمده آن این است که اصول را رعایت کرده است. در مقطعی تعدادی کارشناس از خارج کشورشان آوردند و بدون اینکه ذخایر و موقعیت ایران را داشته باشند، موفق شدند. ما الان می‌گوییم در اقتصاد ایران رشد بالای ۸ درصد نمی‌توان داشت. اگر ما نمی‌توانیم این ضعف را پوشش دهیم، از خارج کشور افرادی را بیاوریم تا کمک کنند و راه حل نشان دهند. انتشار اوراق بدهی چیزی است که چین در ۱۲ سال به رتبه سوم در انتشار آن رسید. **نیلی:** این موضوع را در دولت دنبال کرده‌ایم و پیش هم رفته است اما با دو مشکل مواجه شده است. مسئله تضمین بانک‌ها مورد چالش است. همچنین باید وزارت اقتصاد را متقاعد کنیم تا به تخفیف مالیات تن دهد. این دو موضوع اگر حل شود، این راه مثبت خواهد بود.

آیا وزارت اقتصاد به دلیل آنکه سوددهی این اوراق موجب رکود بازار سهام و بورس نشود، با این طرح مخالفت نمی‌کند؟

نیلی: این پیشنهاد را خود بازار سرمایه‌ای‌ها مطرح کرده‌اند و با آن موافقت. مشکل همان دو مسئله است. اول تضمین بانک‌ها که بانک مرکزی مخالف است و دوم مسئله تخفیف مالیات که وزارت اقتصاد با آن مخالفت می‌کند. **دوست حسینی:** باید روشن شود که این دو مسئله چگونه قابل حل است. روشن است که اگر بانک‌ها را بیشتر از این درگیر نکنیم بهتر است. مسئله مالیات هم باید روشن شود. باید در مورد میزان تخفیف مالیاتی نیز بحث شود تا بتوان برآوردی از نوع تشویق بنگاه‌های بزرگ، ارائه داد.

عقیلی کرمانی: در مورد تضمین بانک باید بگویم. هدف ما این نیست که فقط ابزاری درست شود و فقط آن را تماشا کنیم. بازار عادت کرده است که اوراق با تضمین بانکی

ارائه شود. این در حالی است که در شرایط عادی الزامی وجود ندارد اما چون نظام رتبه‌بندی شرکت‌ها در ایران وجود ندارد این موضوع مطرح شده است. در محیطی که نظام رتبه‌بندی وجود دارد، می‌توان تضمین بانکی را در مورد یک نوع اوراق ارائه داد و در موارد دیگر تضمین بانکی ارائه نداد. الزامی در این زمینه نیست. منظور من این است که برای سه سال که بانک‌ها می‌توانند تضمین دهند، این کار را انجام دهند تا نظام رتبه‌بندی در ایران راه بیفتد. برای تضمین بانکی هم حدودی تعیین شده تا بانک‌ها از سطح مشخصی بالاتر نروند. **دوست حسینی:** تا این جا به نظرم ابعاد پیشنهاد و شعاع اثر بخشی آن به خوبی روشن شد. اینکه لااقل در این جمع کسی ادعا ندارد که پیشنهاد ارائه شده طرحی است جامع که با اجرای آن تنگنای مالی اقتصاد رفع می‌شود و تمام مشکلات بانکی کشور برطرف می‌گردد، بلکه اگر نواقص آن رفع شود می‌تواند در حد خود گامی برای رفع برخی از تنگناها به شمار آید. دو ایراد اساسی نیز برای این پیشنهاد وارد شده است، یکی تضمین اوراق بدهی توسط سیستم بانکی است و اشکال آن این است که مشکل را نمی‌توان یا نباید با ایجاد مشکل دیگر حل کرد مگر اینکه اطمینان حاصل شود که مشکل بعدی به میزان قابل توجهی کوچک‌تر و کم‌اهمیت‌تر از مشکل اول است تا این جای بحث‌ها چنین نتیجه‌ای نیز به دست نیامد و حتی بعضی بر این نظر بودند که انتقال این ریسک می‌تواند مشکلی با ابعاد وسیع‌تر برای نظام بانکی به بار آورد. مسئله دیگر حصول اطمینان از اثر بخشی مشوق مالیاتی پیشنهادی برای رونق دادن به بخش واقعی اقتصاد است به گونه‌ای که اعتبار یا تخفیف مالیاتی پیشنهادی عاملی برای رفع تنگنای مالی و رشد تولید و سودآوری بیشتر آن در سال‌های پیش رو شود و تخفیف درصدی از مالیات با افزایش بازدهی تولید و زیاد شدن سود و در نتیجه مالیات متعلقه جبران گردد. بنا بر این اگر موافق باشید در نشست دیگری این دو چالش و اشکال مطرح شده مورد تجزیه و تحلیل و تبادل نظر قرار گیرد و اگر امکان‌پذیر باشد راهی منطقی برای پاسخگویی به آن‌ها و برون‌رفت از آن جستجو شود.

بحران بیکاری در گفت و گوی مفصل با حسن طایی: آینده آنقدر هم هولناک نیست

آدامس، آدامس، سری به نشانه نفی تکان دادم. کسی دیگر دسته گلی را پیشکش کرد. آن سوتر روی پیاده رو بساطی پهن بود، از اسباب بازی تا جوراب و کارد میوه خوری. همه وارداتی. با قیمت‌های ارزان. مارک **made in china** روی اغلب شان خودنمایی می‌کرد و برخی دیگر نیز چنان دم دستی بودند که حتی چینی‌ها هم حوصله حک آرم شان بر آن را نیافته بودند. قرقره، سوزن، دستبندهای بدلی، ساعت‌های یک بار مصرف، جوراب و... شاید اگر اینها ایرانی بودند و این سوی مرز، نزدیک خودمان تولید شده بودند لشکر فروشندگان اندکی آب می‌رفت چون بخشی از آن‌ها سر کار تولید بودند و نه فروش. لابه لای خودروها کودکان و چند تنی از مردان راه می‌رفتند و به رانندگان دستمال‌هایی که استثناا ایرانی بود را نشان می‌دادند. بادکنک بزرگی از میان ترافیک عصرگاهی آزادی سر برآورده بود، نزدیکی‌های وزارت کار، قرار بود درباره همین آدم‌هایی که هر روز در کوچه و خیابان می‌بینیم و بدتر از آن دیدن شان برای‌مان عادی شده است باحسن طایی، معاون سابق وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی صحبت کنم. نماینده بیکاران در دولت تدبیر و امید است. هر چند

اسم معاونتی که اداره‌اش بر عهده وی است معاونت توسعه کارآفرینی و اشتغال است اما بیش از هر معاونت دیگری با بیکاران سر و کار دارد. اگر از همسایگانش بپرسید، خاطرات جذابی از مراوده وی با بیکاران تعریف می‌کنند. درست روی همان صندلی که ما نشستیم تا مصاحبه‌مان در باب بیکاری و بحران‌های پیش رو را انجام دهیم، پیش از ما بیکارانی نیز نشسته بودند، آن‌ها که به دنبال کار راهی این اتاق شده بودند و فرصت یافته بودند تا یک فنجان چای با معاون وزیر بنوشند که خود را بیشتر از یک کارشناس دانشگاهی می‌داند. تعریف می‌کردند یکی از کسانی که آمده بود، می‌خواست درگیر شود، عصبی و ناراحت بود و در نهایت وعده داده بود که می‌روم عضو داعش می‌شوم و بعد می‌آیم شما را می‌کشم و البته مسوول این دفتر را. وقتی این خاطرات را برایش تعریف می‌کنیم تا صحت و سقمش را جویا شویم سری به نشانه تایید تکان داد و گفت: درست است، گاهی می‌آیند، از دست من چه کاری برمی آید جز اینکه بنشینم و حرف شان را بشنوم و به آن‌ها احترام بگذارم؟ حسن طایی، در پاسخ به این سوال که اگر از این موضوع آشفته اید، چطور برخی از این بیکاران را علاف خطاب کرده بودید؟ گفت: از این موضوع بسیار ناراحتم. من چنین لفظی را به کار نبردم. درباره کسانی صحبت کردم که نه در حال آموزش مهارت شغلی هستند، نه به دنبال کار و نه در حال تحصیل، در انگلیسی به این گروه **neet** می‌گویند و من درباره این گروه توضیح دادم اما برداشت خبرنگار این بود و متأسفانه چنین مساله‌ای طرح شد. عصر یکی از روزهایی که گرمای تابستان خود را در بهار نمایش داده بود، در دفترش با ما به گفت و گو نشست. ساعت کاری پایان یافته بود، وقتی ما وارد ساختمان عریض و طویل وزارت کار شدیم، کارکنان گروه گروه در حال خروج بودند، هنوز کمی آن سوتر از ساختمان وزارت کار، هم دستفروشان غوغایی راه انداخته بودند و هم فروشندگان مترو و هم آن‌ها که در اتوبوس‌های

«بی آر تی» دستفروشی می‌کردند. داده‌های بازار کار از سال ۱۳۸۴ تاکنون هیچ تغییر و تحول خاصی را نشان نمی‌دهد. از سال ۸۴ تا پایان ۹۳ یعنی ۱۰ سال، عرضه و تقاضای نیروی کار تغییر خاصی نکرده است. آمار مرکز آمار ایران را ببینید. واقعا می‌شود باور کرد در طول ۱۰ سال عرضه نیروی کار هنوز درحد ۲۳، ۲۴ میلیون نفر باقی مانده است و تقاضا هم در حدود ۲۱، ۲۲ میلیون ثابت مانده. خب این شکل تهیه آمار اتفاقا یکی از مشکلات بازار کار است

دولت یازدهم با بحران‌های فراوانی در حوزه اشتغال و بیکاری روبه رو است، فکر می‌کنید سیاست‌هایی که در دستور کار این دولت قرار گرفته است، بر بهبود شرایط در این حوزه موثر واقع شده است؟ منظورتان این است که این سیاست‌ها بر کاهش نرخ بیکاری تاثیر گذاشته باشد؟ دقیقا. منظورم این است که آیا سیاست‌های دولت یازدهم بهبود فضای کسب و کار از یک سو و کاهش نرخ بیکاری را از سوی دیگر به همراه داشته است. خب بحث روشن شد. ما درباره اشتغال و بیکاری صحبت می‌کنیم. ببینید، اگر واقع بین باشیم باید بپذیریم که اجرای یک سیاست خاص در یک دوره زمانی کوتاه نمی‌تواند نرخ بیکاری را متاثر کند. بالاخره اشتغال محصول نظام اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی یک جامعه است و تمام کارگزاران اقتصادی که شامل خانواده‌ها، نگاه‌ها، دولت و... است بر این بازار تاثیر دارند، در ضمن تعامل همه اینها، یعنی تعامل کشور با بخش خارجی نیز مهم است. در این میان نمی‌توان نقش بازیگران اجتماعی یعنی احزاب سیاسی، انجمن‌های صنفی، تشکل‌های علمی - تخصصی، رسانه‌ها اعم از نشریات، روزنامه‌ها، صدا و سیما و... را نادیده گرفت. اینها وقتی از ابزارهای خودشان استفاده کنند، می‌توانند تاثیرات مثبت و منفی روی بحث بیکاری از خود به جا بگذارند. وقتی رسانه‌های جمعی کشور تصمیم بگیرند که کمتر نقاط ضعف جامعه را به رخ بکشند و تلاش کنند

نقاط مثبت و توانمندی‌های جامعه را بیشتر بگویند، کم کم فضای امید به آینده تغییر می‌کند و افزایش امید می‌تواند موجب رشد و رونق سرمایه‌گذاری در کشور شود. وقتی چنین اتفاقی رخ دهد آنان که سرمایه‌های مادی دارند سرمایه‌های خود را و آن‌ها که ابداعات و اختراعات دارند خلاقیت و نیروی درونی خود را عرضه می‌کنند و در جهت پویایی جامعه فعالیت می‌کنند. همه رسانه‌ها از جمله روزنامه شما می‌توانند نوع نگاه مردم و سرمایه داران را تغییر دهند. به هر روی ما می‌خواهیم درباره وضعیت اشتغال در شرایط کنونی صحبت کنیم. در حال حاضر اشتغال در ایران تفاوتی نسبت به دو سال قبل تجربه کرده است؟ بله، این اتفاق افتاده. سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ سال‌هایی بودند که اقتصاد رشد منفی داشت، در نتیجه اشتغال نیز وضعیت مساعدی نداشت. اما حالا اوضاع تغییر کرده. به همان اندازه‌ای که وضعیت اقتصاد بهبود یافته، وضعیت اشتغال نیز بهتر شده است. ما وقتی از اشتغال صحبت می‌کنیم باید در نظر داشته باشیم که اشتغال به تبع تولید ایجاد می‌شود. یعنی هر چقدر سطح تولید یا نرخ رشد جامعه بالا برود، اوضاع بهتر خواهد شد. هر چه تلاش در یک جامعه بیشتر باشد، وضعیت مناسب‌تر است. اما گویا بررسی‌ها و برآوردهای جدید نشان می‌دهد دیگر ارتباط چندانی بین رشد اقتصادی و میزان اشتغال نیست. مرکز پژوهش‌های مجلس در بررسی‌ای اعلام کرده بود حتی اگر رشد اقتصادی مثبت هشت درصد باشد نیز با لشکر پنج میلیونی بیکاران در سال ۱۴۰۰ روبه رو هستیم و از سوی دیگر خود شما نیز در یک سخنرانی به این مساله، یعنی رشد اقتصادی بدون ایجاد اشتغال اشاره کرده بودید. گویا نگرانی‌ها در این حوزه جدی است چون کشورهای پیشرفته نیز با این مساله روبه رو شده‌اند. درست است، در دنیای کنونی هر چقدر علم و تکنولوژی بیشتر پیشرفت کند، تولید از شیوه‌های پیشرفته‌تری استفاده می‌کند. به این شیوه‌ها، «کاراندوز» می‌گویند. لذا ممکن است همین رشد امروزی ما که به طور طبیعی اشتغال را تحت تاثیر قرار می‌دهد در آینده این تاثیر را به جا نگذارد. هر چه سطح جامعه بالاتر باشد، این مولفه بیشتر خود را نشان می‌دهد. من و شما درباره بیکاری در ایران با هم گفت و گو

می‌کنیم اما در واقع مساله «بیکاری» از این منظر یک چالش جهانی است. بیکاری بیماری عصر ما است. بیابید نگاهی به این وضعیت در جهان بیندازیم. کل تولید در جهان ارزشی ۷۵ تریلیون دلاری دارد. یعنی ۷۵ هزار هزار میلیارد دلار. در کل کره زمین سه میلیارد آدم شاغلند. بررسی‌ها نشان می‌دهد ۲۵ میلیون نفر نیز در ایران بیکارند. حالا نکته مهم چیست؟ نکته مهم این است که به سختی بتوان این ۷۵ هزار هزار میلیارد دلار را رشد داد، آن هم رشد فراگیر. رشد فراگیر چند مشخصه دارد. توزیع درآمد، ایجاد اشتغال مولد، تخریب کمتر محیط زیست، شنیدن و دیدن وضعیت همگان، منظوم از گزاره آخر این است که این رشد باید همه اقشار جامعه را تحت تاثیر قرار بدهد. در واقع رشدی که تنها دهک‌های متمول و بالا را تحت تاثیر قرار دهد امروز به‌عنوان دغدغه مطرح نیست. امروزه باید صدای همه قوم‌ها، فرهنگ‌ها شنیده شود. در سطح جهان هم تمام مکاتب فکری می‌دانند که صرف رشد GDP رشد نیست. یکی از مولفه‌های همان رشد فراگیر، ایجاد اشتغال هم است. ببینید وقتی ما به این نتیجه می‌رسیم که اقتصاد ۷۵ تریلیون دلاری جهان در آینده رشد چندانی نمی‌کند و رشد آن نیز ممکن است اشتغالزا نباشد. چه نتیجه‌ای می‌گیریم؟ اینکه بیکاری بحران عصر ما است. بالاخره استفاده از شیوه‌های نوین کار اندوز چنین نتیجه‌ای را به دنبال داشته است. در ضمن پاشنه آشیل اقتصادهای جهانی نظام‌های مالی گسترده است، بسیاری از اقتصادهای کاغذی تحت تاثیر همین موضوع هستند. و اما ایران؟ در مورد ایران هم همین موضوعات صدق می‌کند. وقتی به عملکرد بانک‌های بزرگ نگاه می‌کنیم، می‌بینیم این بانک‌ها کمتر به بنگاه‌های خرد که اشتغالزا هستند، توجه می‌کنند. پس با وجود پیشرفت در نظام‌های پولی و بانکی، دسترسی نظام‌های خرد به منابع مالی افزایش نیافته است. از سوی دیگر فرهنگ کار در همه جای جهان یکسان نیست. فرهنگ کار و استخدام نیروی کار در کشورهای درحال توسعه خیلی مهم است. بیابید اقتصاد ایران را در نظر بگیریم. حجم

تولید در اقتصاد ایران حدود ۵۰۰ میلیارد دلار است. این اقتصاد ۵۰۰ میلیون دلاری ۲۲ میلیون شاغل را به خود جذب کرده است. در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۰ به اندازه نیمی از این جمعیت، نیروی بالقوه وارد بازار کار خواهد شد. پس وضعیت ما در این حوزه نرمال نیست. حالا قبل از اینکه ما وارد راهکارهای مد نظر برای برون‌رفت از این بحران برویم، ترجیح می‌دهیم کمی فضا را مورد کاوش قرار دهیم. به نظر شما کدام یک از نظام‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی ایران به دلیل بحران در خود سبب ایجاد فضایی این‌چنین در بازار کار ایران شده است؟ سوال بسیار خوبی است اما پاسخ به این سوال خیلی سخت است. ببینید وقتی ما درباره اشتغال صحبت می‌کنیم یعنی در خصوص نظام اقتصادی کشور حرف می‌زنیم. حالا شما به من بگویید آیا تحریم که یک تصمیم سیاسی است در نظام اقتصادی ایران تاثیر نمی‌گذارد یا به عبارت بهتر تاثیر نگذاشته است؟ اینجا کمی پیچیدگی وجود دارد. از سوی دیگر نظام فرهنگی در ارتباطی مستقیم و ویژه با نظام اقتصادی است. خیلی مهم است که نگاه یک جامعه به پدیده «کار» چه باشد. برخی نظام‌های فرهنگی «کار دوست» هستند، در مقابل نظام‌های فرهنگی‌ای وجود دارند که «کارگریز» تلقی می‌شوند. حالا همین نظام فرهنگی را در ایران بررسی کنید تا به جواب برسید. این روزها افراد جویای کار، هر شغلی را نمی‌پذیرند، ممکن است ترجیح بدهند بسیاری از کارها را انجام ندهند. وقتی بسیاری از کارها را پیشنهاد می‌دهیم پاسخ می‌دهند این کار خوب نیست، در حالی که ما می‌گوییم کار خوب معنا ندارد. فرد با تلاش می‌تواند کار خوب را بسازد. این طور نیست که از همان روز اول شغلی شغل خوب با درآمد مکفی و امکانات ویژه باشد. اینها در طول کار به دست می‌آید، تلاش فرد سرعت رسیدن به این هدف را تعیین می‌کند. این تصور اشتباهی است که بعضی در انتظار شغل خوب می‌مانند و صبر می‌کنند تا پیشنهاد بهتری داشته باشند یا کار مناسبی پیدا کنند. وقتی از من می‌خواهند برای شان یک کار خوب پیدا کنم می‌گویم شما باید بروید سر کار تا مهارت‌های مورد نیاز را کسب، نظر کارفرما را

کشور تغییر کند. فکر کنم خود شما آمار ارایه کرده بودید از کسانی که در بازار کار نیستند و برخی از قول شما این گروه را علاف لقب داده بودند. من به شدت ناراحت می‌شوم وقتی این لفظ را می‌شنوم. من هیچ وقت این لفظی را که شما به کار بردید نگفتم. من ترجمه‌ای از عبارت انگلیسی *nightder in employment* را به *nor in education and planning* کار برده‌ام. جمعیتی که نه تحصیل می‌کنند، نه شاغلند و نه در حال آموزش. این جمعیت که در انگلیسی به آن *neet* می‌گویند، بعضی‌ها معادل این واژه انگلیسی را دورماندگان معنی کرده‌اند. این برداشت خبرنگاری بود که در این خصوص از من سوال کرده بود. شما همان «تیت‌ها» بنویسید، همان که معنی‌اش دورماندگان است. این واژه‌ای که شما گفتید تعبیری برخوردارند. این جمعیت به دنبال کار خیلی خوب می‌گردد ولی پیدا نکرده. تعداد نفرات این جمعیت هم روز به روز اضافه می‌شود. جمعیت تیت‌ها (NEET) چقدر است؟ من در مورد این موضوع توضیح می‌دهم. واژه *neet* نخستین بار در سال ۱۹۹۹ رسماً در سطح سیاسی بریتانیا مطرح شد. واژه‌های معادل *neet* دورماندگان، پرخاشگران و آسیب پذیرهاست اما تعبیر من همان دورماندگان است. جمعیت *neet* شامل گروه‌های مختلفی است. یکی از این گروه‌ها بیکاران هستند که خود شامل بیکاران کوتاه مدت و بلندمدت می‌شوند. این گروه بزرگ‌ترین گروه فرعی هستند. از سوی دیگر جوانانی که مسوولیت خانوادگی، آن‌ها را از ورود به بازار کار و تحصیل بازداشته است نیز در این گروه می‌گنجد. مثلاً کسانی که نگهداری از سالمند یا کودک را به عهده دارند. جوانان بیمار و معلول و کسانی که مشکل مالی نداشته و در جست‌وجوی فرصت خاص هستند در این گروه قرار می‌گیرند. این گروه اخیر به طور فعال به دنبال کار یا بهبود مهارت‌های خود بوده اما هر فرصت شغلی را نمی‌پذیرند. گروهی نیز تحت عنوان *neet*‌های داوطلب وجود دارند که درگیر فعالیت‌های هنری و خلاقانه نظیر موسیقی و جهانگردی، نقاشی و... هستند. گروهی نیز تحت عنوان «بی‌قید و بندها» در این جمعیت هستند که شامل جوانانی می‌شود که به دلایل فردی و خانوادگی در جست‌وجوی شغل یا

مهارت و دانش نیستند. حالا با این توضیح می‌شود برآورد کرد چه جمعیتی از اینها در ایران وجود دارد. بررسی‌ها نشان می‌دهد در ایران حداقل چهار میلیون *neet* و حداکثر ۱۰ میلیون *neet* وجود دارد. دو سال از عمر دولت یازدهم گذشته است. شما، با توجه به پست تان، یعنی معاونت توسعه اشتغال و کارآفرینی، در حقیقت نماینده بیکاران در دولت تدبیر و امید هستید، در این دو سال به مخاطبان تان، یعنی به کسانی که منتظر بودند شغلی برای شان ایجاد شود بگویید که چه کرده‌اید؟ ببینید هر فردی بخواهد جذب بازار کار بشود باید وارد یکی از بنگاه‌های اقتصادی شود، حالا چه بزرگ، چه متوسط، چه کوچک و خرد. نکته اینجاست که ما دل‌مان می‌خواهد اشتغال در سطوح بالا ایجاد شود، در بنگاه‌های بزرگ و متوسط. اما اقتصاد ایران فاقد منابع لازم برای سرمایه‌گذاری در این حوزه هاست. ما باید بر واحدهای خرد و کوچک متمرکز شویم چرا که چاره‌ای جز این نداریم. اما در اینجا با یک پارادوکس روبه‌رو هستیم. اینکه طول عمر بنگاه‌های کوچک، پایین است و آسیب‌پذیری آن‌ها نیز بسیار بیشتر از بنگاه‌های بزرگ و متوسط است. هر چه به سراغ بنگاه‌های بزرگ برویم طول عمرشان بیشتر می‌شود؛ هر چه به سمت کسب و کارهای کوچک و خرد برویم عمرشان کمتر می‌شود. این یک دوگانگی است که پیش روی ما قرار دارد. از یک طرف دل‌مان می‌خواهد در این وادی اشتغال ایجاد کنیم اما سرمایه کافی نداریم و از سوی دیگر مجبوریم برای نبود سرمایه تن به ایجاد اشتغال در بنگاه‌هایی با عمر کمتر بدهیم. حالا شما درباره عملکرد ما سوال می‌کنید من هم می‌گویم با همه این تناقض‌ها ما در وزارتخانه متنوع می‌گوییم راهبرد ما اشتغال بزرگ در بنگاه کوچک است. این سیاست تدوین شده، در دستور کار دولت قرار دارد؟ بله، درست است. شما پیش از آنکه در این اتاق بنشینید، کارشناس این حوزه بودید، حالا در مقام یک مسوول از تجربه دو سال فعالیت دولت در حوزه اشتغال راضی بوده‌اید؟ فکر می‌کنید توانسته‌اید کار مناسبی انجام دهید؟ اقدام عملی تان برای پیشبرد همین سیاستی که بدان اشاره کردید، چه بوده است؟ ما در این دو سال امکانات بسیار اندکی داشتیم. منابع مالی ما از دو محل تامین

می‌شود یکی از طریق بودجه که توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی تامین می‌شود و دیگری از طریق تسهیلات بانکی که در اختیار *sme*ها قرار می‌گیرد. هر دوی این منابع بسیار اندک بوده. بی‌اغراق می‌گویم که ما از حداقل‌ها هم برخوردار نبودیم. نرخ سود تسهیلات بانکی نیز در دو سال اخیر با تولید سازگار نبود. در سال ۹۴ با تغییر سیاست‌های پولی و بانکی امیدواریم بتوانیم میزان بهره‌مندی *sme*ها و بنگاه‌های خرد و خانگی را از تسهیلات بانکی بیشتر کنیم. البته ما در حوزه تزریق منابع مالی به بنگاه‌های کوچک یا همان طرح تسهیلات زودبازده تجربه تلخی داشتیم. چرا تجربه تلخ؟ خوب شما بگویید چرا شیرین. استناد شما برای تلخ بودن این تجربه چیست؟ من به آمارهای ارایه شده از سوی مرکز آمار ایران استناد می‌کنم. قبل و بعد از اجرای این طرح من تفاوت خاصی در آمارهای ارایه شده از سوی مرکز آمار ایران نمی‌بینم. مشکل در این طرح نیست. مشکل اصلی داده‌های بازار کار ما است. داده‌های بازار کار از سال ۱۳۸۴ تاکنون هیچ تغییر و تحول خاصی را نشان نمی‌دهد. از سال ۸۴ تا پایان ۹۳ یعنی ۱۰ سال، عرضه و تقاضای نیروی کار تغییر خاصی نکرده است. آمار مرکز آمار ایران را ببینید. واقعا می‌شود باور کرد در طول ۱۰ سال عرضه نیروی کار هنوز در حد ۲۳، ۲۴ میلیون نفر باقی مانده است و تقاضا هم در حدود ۲۱، ۲۲ میلیون ثابت مانده. خوب این شکل آمار اتفاقاً یکی از دشواری‌های بازار کار است. یعنی در قالب این طرح بیش از آنچه آمار نشان می‌دهد اشتغال ایجاد شده است؟ بنا بر اسناد و مدارک ما در حد نرم سیاست‌های اقتصادی که در ایران به کار گرفته می‌شود قابل قبول بود. اما اگر قرار باشد به‌عنوان یک شهروند یا کارشناس نقد شما به بازار کار را مورد بررسی قرار دهم این است که به این سیاست نیز مانند سیاست‌های دیگر نقد وارد است. اما اگر این طرح موفق نبوده آیا باید این طرح را متوقف کنیم؟ چون تورم در سال ۱۳۹۲ به ۳۵ درصد رسید دیگر نباید سیاست پولی و بانکی اتخاذ کنیم. چون در سیاست‌های مالیاتی موفق نبودیم باید سیاست‌های مالیاتی را کنار بگذاریم؟ حمایت‌های فنی، مالی و اعتباری همیشه یکی از سیاست‌های تراز اول بازار کار بوده است. ما

لقب بیکار بدهیم این جمعیت افزایش می‌یابد. برخی آمارهای غیررسمی جمعیت بیکاران را در حدود شش میلیون نفر برآورد می‌کند. این شش میلیون نفر ممکن است در هفته چند ساعتی را سر کار باشند اما در کل شاغل نیستند. در ضمن کسانی که در بازار کار بودند اما از جست و جوی خسته شده‌اند و رفته‌اند خانه نشسته‌اند تا فضای بهتری ایجاد شود همسایگان دور و نزدیک بیکاران هستند. در این دو سالی که در اینجا حضور دارید، چقدر با بیکاران سر و کار داشته‌اید؟ منظور من خود بیکاران هستند نه پدیده بیکاری. ما اینجا هر روز با بیکاران کلنجار می‌رویم. در واقع اینجا معاونت ایجاد شغل برای بیکاران است. کسانی که شما را می‌شناسند چقدر از شما درخواست شغل داشته‌اند؟ تقریباً تمام آن‌ها که من را می‌شناسند یا به من رجوع می‌کنند چنین درخواستی دارند. انبوهی نامه به من می‌رسد که در آن از من خواسته شده برای شان شغل پیدا کنم. به طور متوسط روزانه چند نامه و درخواست دریافت می‌کنید؟ نمی‌توانم عدد بگویم. من همه درخواست‌ها را به ادارات کاربایی ارجاع می‌دهم. عدد گفتن در این حوزه فایده چندانی ندارد. بالاخره شما دبیرخانه‌ای دارید که تقاضاها و نامه‌ها را ثبت می‌کند. بله، طبق آمار و بر اساس ثبت دبیرخانه در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ حدود یک میلیون و ۱۰۰ هزار نفر به ادارات کاربایی ارجاع شده‌اند.

منبع: اعتماد

هشت درصد هم شود، در سال ۱۴۰۰ ایران با جمعیت پنج میلیونی بیکاران روبه رو خواهد شد. این طور نیست. اینکه بازار کار به چه سمتی حرکت کند به بازار کار بستگی دارد. همان طور که اشاره شد الان افراد فراوانی در بازار کار حضور ندارند ولی وقتی رشد بالا برود این افراد وارد بازار کار خواهند شد. به نظر می‌رسد اگر رشد اقتصادی ما سالانه بین چهار تا پنج درصد باشد آینده به هولناکی‌ای که می‌گویید نیست. شما به داده‌های مرکز آمار ایران اشاره کردید، آیا با توجه به اینکه داده‌ها در ۱۰ سال تغییر نکرده است، تعداد بیکاران را در حد همان ۲/۵ تا ۳ میلیون نفر اعلامی از سوی وزارت کار می‌دانید؟ نکته مهمی است. وقتی راجع به بیکاران صحبت می‌کنیم تعابیر متفاوتی پیش روی ما است. بیکار کسی است که در طول یک هفته گذشته حتی یک ساعت هم کار نکرده است. این تعریف مضیق بیکاری است. بر اساس تعریف حاد، کسی که ۱۵ ساعت در هفته کار کرده، بیکار محسوب نمی‌شود اما اگر استاندارد کار را بین ۴۰ تا ۵۰ ساعت در هفته در نظر بگیریم، باید قبول کنیم این فرد بخش مهمی از وقتش را بیکار بوده است. حالا اگر مبنای ما تعریف مضیق بیکاری باشد باید بگوییم که بر اساس تعریف مضیق ۲/۵ میلیون بیکار در کشور وجود دارد اما هر چه دایره را وسیع‌تر کنیم و مثلاً به کسانی که ۱۰ ساعت یا ۱۵ ساعت کار می‌کنند هم

باید از اشتباهات گذشته پند بگیریم و با تجربه به سیاست‌های بهتری بپردازیم. در ضمن شما من را متولی ایجاد اشتغال در کشور عنوان کردید اما من باید توضیح بدهم به طور کلی مسوول و متولی ایجاد اشتغال، شورای عالی اشتغال است که بیش از ۲۰ عضو دارد که آن‌ها متولی ایجاد شغلند. شورای عالی اشتغال کانون هماهنگی سیاست‌های اقتصادی موثر در بازار کار است. همه این اعضا مسوول ایجاد اشتغال در کشور هستند. اشتغال مشکل فرابخشی و فراقوه‌ای است. افزایش سطح قوه مقننه و قوه قضاییه و قوه مجریه می‌تواند بر این بحث تاثیرگذار باشند. شورای اشتغال نماینده قوه مجریه است. حالا بررسی‌ها نشان می‌دهد متأسفانه در سال ۱۳۹۲ شغلی ایجاد نشد. علت نیز رشد منفی اقتصاد ایران بود. وقتی رشد اقتصادی منفی باشد طبیعتاً اشتغالی ایجاد نمی‌شود. وضعیت اما در سال ۱۳۹۳ تغییر کرد. آمارها نشان می‌دهد در سال ۱۳۹۳ حدود ۴۰۰ هزار فرصت شغلی در کشور ایجاد شده که بر اساس رشد تولید ناخالص ملی و سطح سرمایه‌گذاری و اعتبارات پرداختی از صندوق‌های توسعه‌ای و همین طور تعداد و آمار مراکز کاربایی می‌دهند تنظیم شده است. در این آمار ادبیمه شدگان جدید در سازمان تامین اجتماعی هم لحاظ شده است. برگردیم به تصویر هولناکی که از آینده پیش روست، می‌گویید هر چه کنیم و حتی اگر رشد اقتصادی

قابل توجه اعضای محترم انجمن صنایع نساجی ایران

نظر به اینکه دبیرخانه انجمن صنایع نساجی ایران وب سایت خبری خود را روزانه به‌روزرسانی می‌کند

و اطلاعیه‌ها و اخبار و مکاتبات مربوط به اعضا، اعم از بخشنامه‌ها و قوانین و مقررات را در وب سایت

خود قرار می‌دهد. لذا با توجه محدودیت صفحات مجله در درج این موارد، خواهشمند است سایت

انجمن به نشانی www.aiti.ir و www.nasajinews.com

را ملاحظه و موارد فوق را در صورت نیاز دانلود فرمایید.